

Legea educației naționale și a Statutului personalului didactic

Art. 1 Prezenta lege asigură cadrul pentru exercitarea, sub autoritatea statului român, a dreptului fundamental la învățatură pe tot parcursul vieții. Ea reglementează structura, funcțiile, organizarea și funcționarea sistemului național de învățământ de stat, particular și confesional.

Art. 2 (1) Legea are ca viziune promovarea unui învățământ orientat pe valori, creativitate, capacități cognitive, capacități volitive și capacități acționale, cunoștințe fundamentale și cunoștințe, competențe și abilități de utilitate directă, în profesie și în societate.

(2) Misiunea asumată de lege este de formare, prin educație, a infrastructurii mentale a societății românești, în acord cu noile cerințe, derivate din statutul României de țară membră a Uniunii Europene și din funcționarea în contextul globalizării și de generare sustenabilă a unei resurse umane naționale înalt competitive, capabile să funcționeze eficient în societatea actuală și viitoare.

(3) Idealul educațional promovat de lege pentru școala românească constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome, creative și cu spirit de inițiativă, capabilă și disponibilă să asume un sistem de valori european și să-și însușească cunoștințe, competențe și abilități care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziunea socială, pentru angajarea pe piața muncii și pentru păstrarea și dezvoltarea identității naționale.

(4) Statul asigură cetățenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile și formele de învățământ preuniversitar și superior, precum și la învățarea pe tot parcursul vieții, fără nici o formă de discriminare.

(5) Aceleași drepturi se asigură și cetățenilor celorlalte state membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene.

(6) Drepturile prevăzute la alin. (4) sunt recunoscute în mod egal minorilor care solicită sau au dobândit o formă de protecție în România, minorilor străini și minorilor apatrizi a căror ședere pe teritoriul României este oficial recunoscută conform legii.

(7) În România educația este prima prioritate națională.

Art.3. Principiile care guvernează învățământul preuniversitar și superior, precum și învățarea pe tot parcursul vieții din România sunt:

- a) principiul echității – în baza căruia accesul la învățare se realizează fără discriminare;
- b) principiul calității – în baza căruia activitățile de învățământ se raportează la standarde de referință și la bune practici naționale și internaționale;
- c) principiul relevanței – în baza căruia educația răspunde nevoilor de dezvoltare personală și social-economice;
- d) principiul eficienței – în baza căruia se urmărește obținerea de rezultate educaționale maxime, prin gestionarea resurselor existente;
- e) principiul descentralizării – în baza căruia deciziile principale se iau de către actorii implicați direct în proces;
- f) principiul răspunderii publice – în baza căruia unitățile și instituțiile de învățământ răspund public de performanțele lor;
- g) principiul garantării identității culturale a tuturor cetățenilor români și a dialogului intercultural;
- h) principiul asumării, promovării și păstrării identității naționale și valorilor culturale ale poporului român;
- i) principiul recunoașterii și garantării drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale, dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase;
- j) principiul asigurării egalității de șanse;
- k) principiul autonomiei universitare;
- l) principiul libertății academice;
- m) principiul transparenței – concretizat în asigurarea vizibilității totale a deciziei și a rezultatelor,

prin comunicarea periodică și adecvată a acestora;

n) principiul libertății de gândire și al independenței față de ideologii, dogme religioase și doctrine politice;

o) principiul incluziunii sociale;

p) principiul centrării educației pe beneficiarii acesteia;

q) principiul participării și responsabilității părinților;

r) principiul promovării educației pentru

sănătate inclusiv prin educația fizică și prin practicarea activităților sportive;

s) principiul organizării învățământului confesional potrivit cerințelor specifice fiecărui cult recunoscut.

t) principiul fundamentării deciziilor pe dialog și consultare;

u) principiul respectării dreptului la opinie al elevului/studentului ca beneficiar direct al sistemului de învățământ.

Art. 4 Educația și formarea profesională a copiilor, a tinerilor și a adulților au ca finalități principale cultivarea valorilor europene, a creativității și capacităților cognitive, volitive și acționale specifice societății actuale și viitoare și formarea competențelor, înțelese ca ansamblu multifuncțional și transferabil de cunoștințe, deprinderi/abilități și aptitudini, necesare pentru:

a) împlinirea și dezvoltarea personală prin realizarea propriilor obiective în viață, conform intereselor și aspirațiilor fiecăruia de a învăța pe tot parcursul vieții;

b) Text nemodificat

c) ocuparea unui loc de muncă și participarea la funcționarea și dezvoltarea unei economii durabile;

d) formarea unei concepții de viață, bazate pe valorile umaniste și științifice, pe cultura națională și universală și pe stimularea dialogului intercultural;

e) educarea în spiritul demnității și toleranței, al respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

f) cultivarea sensibilității față de valorile moral-civice, de problematica umană și a respectului pentru natură și mediul înconjurător natural, social și cultural.

Art.5 (1) În domeniul educației și al formării profesionale prin sistemul național de învățământ, dispozițiile prezentei legi prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative. În caz de conflict între acestea se aplică dispozițiile prezentei legi.

(2) Modificările sau completările prezentei legi care vizează evaluările naționale de la finalul învățământului gimnazial și/sau liceal se aplică începând cu promoția aflată în primul an al învățământului gimnazial, respectiv liceal, la data intrării în vigoare a modificării sau a completării respective.

Art. 6 (1) În România sunt valabile numai diplomele de studii recunoscute de statul român, în condițiile legii.

(2) Recunoașterea, echivalarea și regimul actelor de studii se stabilesc printr-o metodologie aprobată prin hotărâre de Guvern inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Conținutul și formatul actelor de studii emise de instituțiile și unitățile de învățământ din România, abilitate în acest sens, se stabilesc prin hotărâre de Guvern inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 7 (1) În unitățile și instituțiile de învățământ sunt interzise activitățile de natură politică și orice formă de prozelitism.

(2) De asemenea, în unitățile și instituțiile de învățământ sunt interzise activitățile care încalcă normele de moralitate și orice activități care ar putea pune în pericol sănătatea și integritatea fizică și psihică a copiilor și a tinerilor, respectiv a personalului didactic, didactic auxiliar și nedidactic.

Art.8 Pentru finanțarea educației naționale se alocă anual din bugetul de stat și din bugetele

autorităților publice locale minimum 6% din produsul intern brut al anului respectiv. Suplimentar unitățile și instituțiile de învățământ pot obține și utiliza autonom venituri proprii. Pentru activitatea de cercetare științifică se alocă anual minimum 3% din produsul intern brut al anului respectiv, din care 1% de la bugetul de stat iar 2% din resurse private.

Art.9 (1) Principiile finanțării învățământului preuniversitar sunt următoarele:

- a) transparența fundamentării și alocării fondurilor;
- b) echitatea distribuirii fondurilor destinate unui învățământ de calitate;
- c) adecvarea volumului de resurse în funcție de obiectivele urmărite;
- d) predictibilitatea, prin utilizarea unor mecanisme financiare coerente și stabile;
- e) eficiența utilizării resurselor.

(2) Statul asigură finanțarea de bază pentru toți preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul general obligatoriu de stat, particular și confesional acreditat. De asemenea, statul asigură finanțarea de bază pentru învățământul profesional și liceal acreditat/autorizat, de stat, particular și confesional, precum și pentru cel postliceal de stat. Finanțarea de bază se face și în limitele costului standard per elev sau per preșcolar, după metodologia elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Învățământul de stat este gratuit. Pentru unele activități, niveluri, cicluri și programe de studii se pot percepe taxe în condițiile stabilite de prezenta lege.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin organismul specializat stabilește anual costul standard per preșcolar/elev, cost care stă la baza finanțării de bază. De suma aferentă beneficiază toți preșcolarii și elevii din învățământul preuniversitar de stat, precum și preșcolarii și elevii din învățământul general obligatoriu, profesional și liceal, particular și confesional, care studiază în unități de învățământ acreditate/autorizate și evaluate periodic, conform legislației în vigoare.

(5) Finanțarea de bază a învățământului preuniversitar se face după principiul „resursa financiară urmează elevul”, în baza căruia alocația bugetară aferentă unui elev sau unui preșcolar se transferă la unitatea de învățământ la care acesta învață cu respectarea prevederilor alin.(2), (3) și (4).

(6) Învățământul poate să fie finanțat și direct de către operatorii economici, precum și de alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii.

(7) Învățământul poate fi susținut prin burse, credite de studii, taxe, donații, sponsorizări, surse proprii și alte surse legale.

Art. 10. – (1) În România învățământul este serviciu de interes public și se desfășoară, în condițiile prezentei legi, în limba română, precum și în limbile minorităților naționale și în limbi de circulație internațională.

(2) În fiecare localitate se organizează și funcționează unități de învățământ sau formațiuni de studiu cu limba de predare română și, după caz, cu predarea în limbile minorităților naționale ori se asigură școlarizarea în limba română, și după caz, în limba minorităților naționale în cea mai apropiată localitate în care este posibil.

(3) Învățarea în școală a limbii române, ca limbă oficială de stat, este obligatorie pentru toți cetățenii români. Planurile de învățământ trebuie să cuprindă numărul de ore necesar și suficient învățării limbii române. Autoritățile administrației publice asigură condițiile materiale și resursele umane care să permită însușirea limbii române.

(4) În sistemul național de învățământ, documentele școlare și universitare oficiale, nominalizate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, se întocmesc numai în limba română. Celelalte înscrisuri școlare și universitare pot fi redactate și în limba de predare.

(5) Unitățile și instituțiile de învățământ pot efectua și emite, la cerere, contra cost, traduceri oficiale ale documentelor și ale altor înscrisuri școlare și universitare proprii.

Art. 11 (1) Guvernul sprijină învățământul în limba română în țările în care trăiesc români, cu respectarea legislației statului respectiv.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin Institutul Limbii Române, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, poate organiza unități de învățământ cu predare în limba română pe lângă oficiile diplomatice și instituțiile culturale ale României în străinătate, poate susține lectorate în universități din străinătate, precum și cursuri de limbă, cultură și civilizație românească, inclusiv online pentru cei care nu pot beneficia de cursuri cu frecvență.

Art. 12. – (1) Statul susține antepreșcolarii, preșcolarii, elevii și studenții cu probleme și nevoi sociale, precum și pe aceia cu cerințe educaționale speciale.

(2) Statul acordă burse sociale de studii elevilor și studenților proveniți din familii defavorizate, precum și celor instituționalizați, în condițiile legii.

(3) Statul acordă premii, burse, locuri în tabere și altele asemenea elevilor și studenților cu performanțe școlare și universitare, precum și rezultate remarcabile în educația și formarea lor profesională sau în activități culturale și sportive.

(4) Elevii și studenții care beneficiază de burse sociale de studiu pot primi și burse pentru performanțe școlare și universitare.

(5) Statul și alți factori interesați susțin financiar activitățile de performanță, de nivel național și internațional, ale elevilor și studenților.

(6) Statul garantează dreptul la educație al tuturor persoanelor cu cerințe educaționale speciale.

Învățământul special și special integrat sunt parte componentă a sistemului național de învățământ preuniversitar.

(7) Învățământul special și special integrat reprezintă o formă de instruire școlară diferențiată, adaptată și de asistență educațională, socială și medicală complexă, destinată persoanelor cu cerințe educaționale speciale.

(8) Elevii din învățământul generalizat care nu au posibilitatea de a învăța într-o unitate de învățământ în localitatea de domiciliu sunt sprijiniți să frecventeze cursurile la cea mai apropiată unitate de învățământ prin decontarea cheltuielilor de transport sau primesc cazare și masă gratuite în internatele școlii.

Art. 13 (1) Învățarea pe tot parcursul vieții este un drept garantat de lege.

(2) Învățarea pe tot parcursul vieții include totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană, începând cu educația timpurie, în scopul dobândirii de cunoștințe, formării de deprinderi, abilități și competențe și dezvoltării de aptitudini semnificative din perspectivă personală, civică, socială și/sau ocupațională, și asumarea unui set de valori de referință.

Art. 14 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului proiectează, fundamentează și aplică strategiile naționale în domeniul educației, cu consultarea asociațiilor reprezentative ale profesorilor, structurilor asociative reprezentative ale părinților, Consiliului Național al Rectoilor, structurilor asociative ale universităților și școlilor de stat, particulare și confesionale, Consiliului Minorităților Naționale, sindicatelor reprezentative din învățământ, asociațiilor reprezentative ale elevilor, asociațiilor reprezentative ale studenților, autorităților administrației publice, mediului de afaceri, Camerei de Comerț și Industrie a României și organizațiilor neguvernamentale care susțin programe educative.

(2) Statul încurajează dezvoltarea parteneriatului public-privat.

Art. 15. – (1) Cultele recunoscute oficial de stat pot solicita Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului organizarea unui învățământ teologic specific, în cadrul învățământului de stat în universitățile de stat existente, ca facultăți cu dublă subordonare, destinat pregătirii personalului de cult și activității social-misionare a cultelor, numai pentru absolvenții învățământului liceal, proporțional cu ponderea numerică a fiecărui cult în configurația religioasă a țării, potrivit recensământului oficial. Înființarea, organizarea și funcționarea acestui învățământ se realizează potrivit legii.

(2) Cultele recunoscute de stat au dreptul de a organiza învățământ confesional prin înființarea și administrarea propriilor unități și instituții de învățământ particular, conform prevederilor prezentei legi.

TITLUL II
ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR
CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Art. 16. – (1) Învățământul preuniversitar cuprinde învățământul antepreșcolar, învățământul preșcolar, învățământul primar, învățământul gimnazial, învățământul profesional, învățământul liceal și învățământul postliceal.

(2) Învățământul obligatoriu este de 11 ani și cuprinde: grupa mare pregătitoare, învățământul primar, învățământul gimnazial și, în alternativă, primii doi ani ai învățământului liceal sau învățământul profesional. Obligația frecventării acestora la forma cu frecvență încetează la vârsta de 18 ani.

(3) În scopul realizării finalităților educației și a formării profesionale prin sistemul național de învățământ, învățământul liceal este generalizat și gratuit.

Art. 17 Pe durata școlarizării în învățământul preuniversitar, cu excepția învățământului postliceal, copiii beneficiază de alocația de stat pentru copii, în condițiile legii.

Art. 18. – (1) Planurile-cadru ale învățământului primar, gimnazial, liceal și profesional includ religia ca disciplină școlară, parte a trunchiului comun.

(2) La solicitarea scrisă a elevului major, respectiv a părinților sau a tutorei legal instituit, pentru elevul minor, elevul poate să nu frecventeze orele de religie. În acest caz, situația școlară se încheie fără disciplina Religie. În mod similar se procedează și pentru elevul căruia, din motive obiective, nu i s-au asigurat condițiile pentru frecventarea orelor la această disciplină.

(3) Disciplina Religie poate fi predată numai de personalul didactic calificat conform prevederilor prezentei legi și abilitat în baza protocoalelor încheiate între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și cultele religioase recunoscute oficial de stat.

Art. 19. – (1) În sistemul național de învățământ, unitățile de învățământ preuniversitar de stat au personalitate juridică dacă se organizează și funcționează, după caz, astfel:

- a) cu minimum 300 de elevi;
- b) cu minimum 300 de elevi, preșcolari și antepreșcolari;
- c) cu minimum 150 de preșcolari și antepreșcolari;
- d) ca unități de învățământ special.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în unitățile administrativ-teritoriale, în care numărul total al elevilor și preșcolarilor nu se încadrează în prevederile alin. (1), lit. a), b) și c) se organizează o singură unitate de învățământ preuniversitar de stat cu personalitate juridică.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în fiecare unitate administrativ-teritorială – comună, oraș, municipiu - din țară funcționează cel puțin o unitate de învățământ preuniversitar de stat cu personalitate juridică, cu predare în limba română.

(4) Pentru asigurarea accesului egal la educație autoritățile administrației publice locale, în baza avizului inspectoratelor școlare, aprobă organizarea, funcționarea și, după caz, desființarea unor structuri de învățământ preuniversitar de stat fără personalitate juridică.

(5) În cazul unităților de învățământ confesional preuniversitar de stat existente la data intrării în vigoare a prezentei legi, cultele respective și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului au obligația ca, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să elaboreze o metodologie de funcționare aprobată prin hotărâre a Guvernului, care stabilește relația juridică, patrimonială, financiară și administrativă.

Art. 20 (1) Autoritățile administrației publice locale asigură, în condițiile legii, buna desfășurare a învățământului preuniversitar de stat în localitățile în care acestea își exercită autoritatea.

(2) Neîndeplinirea de către autoritățile administrației publice locale a obligațiilor ce le revin în

organizarea și funcționarea învățământului preuniversitar de stat se sancționează conform legii.

Art. 21 (1) Sistemul de învățământ preuniversitar are caracter deschis. În învățământul preuniversitar, trecerea elevilor de la o unitate școlară la alta, de la o clasă la alta, de la un profil la altul și de la o filieră la alta este posibilă în condițiile stabilite prin metodologia cadru elaborată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Elevii din învățământul preuniversitar de stat și particular se pot transfera la alte unități de învățământ de stat sau particular, cu acordul unității primitoare.

(3) Statul garantează dreptul la educație diferențiată, pe baza pluralismului educațional, în acord cu particularitățile de vârstă și individuale.

(4) Elevii cu performanțe școlare excepționale pot parcurge și 2 ani de studii într-un an școlar la decizia unității de învățământ pe baza unei metodologii cadru aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

CAPITOLUL II

STRUCTURA SISTEMULUI NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 22(1) Sistemul național de învățământ preuniversitar este constituit din ansamblul unităților de învățământ de stat, particulare și confesionale autorizate/acreditate.

(2) Învățământul preuniversitar este organizat pe niveluri, forme de învățământ și, după caz, filiere și profiluri și asigură condițiile necesare pentru dobândirea competențelor-cheie și pentru profesionalizarea progresivă.

Art. 23 (1) Sistemul național de învățământ preuniversitar cuprinde următoarele niveluri:

a) educația timpurie (0 - 6 ani), formată din nivelul antepreșcolar (0 - 3 ani) și învățământul preșcolar (3 - 6 ani), care cuprinde grupa mică, grupa mijlocie și grupa mare pregătitoare;

b) învățământul primar, care cuprinde clasele I-IV;

c) învățământul secundar, care cuprinde:

i. învățământul secundar inferior sau gimnazial, cu clasele V-VIII;

ii). învățământul secundar superior:

-învățământul liceal, cu clasele IX-XII, cu filierele: teoretică, vocațională și tehnologică;

-învățământul profesional, cu anii I-II.

d) învățământul terțiar non-universitar, care cuprinde învățământul postliceal, cu durata între I-II ani.

(2) Învățământul liceal vocațional și tehnologic, învățământul profesional și învățământul postliceal se organizează pentru specializări și calificări stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în conformitate cu Registrul Național al Calificărilor.

Art. 24 (1) Formele de organizare a învățământului preuniversitar sunt: învățământ cu frecvență și învățământ cu frecvență redusă.

(2) Învățământul obligatoriu este învățământ cu frecvență. În mod excepțional, pentru persoanele care au depășit cu mai mult de 3 ani vârsta clasei, învățământul obligatoriu se poate organiza și în forma de învățământ cu frecvență redusă, în conformitate cu prevederile unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Pentru copiii cu cerințe educaționale speciale sau nedeplasabili din motive medicale, se poate organiza învățământ la domiciliu sau pe lângă unitățile de asistență medicală.

Art. 25. – Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate stabili, prin hotărâre de Guvern, funcționarea în sistemul de învățământ preuniversitar a unor unități pilot, experimentale și de aplicație.

Secțiunea a 2-a

Educația antepreșcolară

Art. 26 (1) Educația antepreșcolară se organizează în creșe și, după caz, în grădinițe și în centre de zi, de stat sau particulare.

(2) Organizarea educației timpurii antepreșcolară, conținutul educativ și standardele de calitate se stabilesc de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Asigurarea personalului didactic necesar desfășurării educației antepreșcolare în unitățile de stat se face de către autoritățile administrației publice locale, cu asistența inspectoratelor școlare, cu respectarea standardelor de calitate.

(4) Statul sprijină financiar educația timpurie, ca parte componentă a învățării pe tot parcursul vieții, prin acordarea unor cupoane de creșă și prin alte instrumente financiare.

(5) Tipurile, formele și modalitățile de finanțare a serviciilor de educație timpurie antepreșcolară se reglementează prin hotărâre de Guvern, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Finanțarea din resurse publice se poate acorda numai furnizorilor de servicii de educație timpurie de stat sau particulari autorizați/acreditați.

(6) Autorizarea și acreditarea furnizorilor de educație timpurie antepreșcolară se realizează în conformitate cu reglementările elaborate de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății.

Secțiunea a 3-a

Învățământul preșcolar

Art. 27 (1) Învățământul preșcolar se organizează în grădinițe cu program normal, prelungit și săptămânal. Grădinițele pot funcționa ca unități cu personalitate juridică sau în cadrul altor unități școlare sau organizații cu personalitate juridică.

(2) Autoritățile administrației publice locale cu asistența inspectoratelor școlare asigură condițiile pentru generalizarea treptată a învățământului preșcolar, până în anul 2020.

(3) În grupa pregătitoare sunt înscriși copiii care au împlinit vârsta de 5 ani până la data începerii anului școlar. La solicitarea scrisă a părinților, a tutorilor sau a susținătorilor legali, pot fi înscriși în grupa pregătitoare și copiii care împlinesc vârsta de 5 ani, până la sfârșitul anului calendaristic, dacă dezvoltarea lor psihosomatică este corespunzătoare.

(4) În grupa pregătitoare din învățământul special sunt înscriși copii cu cerințe educaționale speciale, care împlinesc vârsta de 8 ani până la data începerii anului școlar. La solicitarea scrisă a părinților, a tutorilor legali sau a susținătorilor legali, pot fi înscriși în grupa pregătitoare și copiii cu vârste cuprinse între 5 și 8 ani la data începerii anului școlar.

Secțiunea a 4-a

Învățământul primar

Art. 28 (1) Învățământul primar se organizează și funcționează, de regulă, cu program de dimineață.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate aproba organizarea de programe educaționale de tip „A doua șansă” în vederea promovării învățământului primar pentru persoanele care, din diferite motive, au depășit cu mai mult de 4 ani vârsta corespunzătoare a clasei.

Secțiunea a 5-a

Învățământul gimnazial

Art. 29 (1) Învățământul gimnazial este, de regulă, învățământ cu program de dimineață.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin inspectoratele școlare, în colaborare cu autoritățile administrației publice locale, poate organiza programe educaționale de tip „A doua șansă”, în vederea promovării învățământului gimnazial pentru persoane care depășesc cu peste 4 ani vârsta corespunzătoare clasei și care, din diferite motive, nu au absolvit învățământul gimnazial.

Secțiunea a 6-a

Învățământul liceal

Art. 30 (1) Învățământul liceal cuprinde următoarele filiere și profiluri:

- a) filiera teoretică, cu profilurile uman și real;
- b) filiera tehnologică, cu profilurile tehnic, servicii, resurse naturale și protecția mediului;
- c) filiera vocațională, cu profilurile militar, teologic, sportiv, artistic, pedagogic și de informații

sau de ordine și securitate publică.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este abilitat să stabilească prin planurile-cadru de învățământ, în funcție de dinamica socială, economică și educațională, specializări diferite în cadrul profilurilor prevăzute la alin. (1).

(3) Durata studiilor în învățământul liceal – forma de învățământ cu frecvență – este de 4 ani pentru filiera teoretică, pentru filiera vocațională, și pentru filiera tehnologică, în conformitate cu planurile-cadru aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Pentru forma de învățământ cu frecvență redusă, durata studiilor se prelungește cu un an.

(4) Învățământul liceal se organizează și funcționează, de regulă, ca învățământ cu frecvență. Acesta se poate organiza și poate funcționa și ca învățământ cu frecvență redusă, în unitățile de învățământ stabilite de inspectoratul școlar, în colaborare cu autoritățile administrației publice locale.

(5) Unitățile de învățământ liceal se organizează cu una sau mai multe filiere și unul sau mai multe profiluri. În cadrul profilurilor se pot organiza una sau mai multe calificări profesionale sau specializări, conform legii.

(6) Elevii care promovează clasa a-X-a de liceu pot obține, la cerere, un certificat de atestare a studiilor însoțit de portofoliul educațional.

(7) Absolvenții învățământului liceal care au dobândit formal, nonformal sau informal competențe profesionale pot susține examen de certificare a calificării, în condițiile legii. Absolvenții care promovează examenul de certificare dobândesc certificat de calificare și suplimentul descriptiv al certificatului, conform EUROPASS.

(8) Unitățile de învățământ de stat în care se organizează filiera tehnologică sau vocațională a liceului sunt stabilite de către autoritățile administrației publice locale împreună cu inspectoratele școlare având în vedere tendințele de dezvoltare socială și economică precizate în documentele strategice regionale, județene și locale.

Art. 31 (1) Învățământul liceal tehnologic și vocațional se poate organiza în cadrul liceelor din filiera tehnologică sau vocațională, pentru calificări din Registrul național al calificărilor actualizat periodic, în funcție de nevoile pieței muncii identificate prin documente strategice de planificare a ofertei de formare regionale, județene și locale.

(2) Învățământul liceal tehnologic și vocațional se poate organiza și pe baza solicitărilor din partea angajatorilor privați sau ai Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, pe baza unor contracte de școlarizare.

(3) Absolvenții clasei a X-a din cadrul filierei tehnologice sau vocaționale care au finalizat un stagiu de pregătire practică pot susține examen de certificare a calificării, în condițiile legii.

(4) Stagiile de pregătire practică de pe parcursul filierei tehnologice sau vocaționale se pot organiza la nivelul unității de învățământ și/sau la operatorii economici cu care unitatea de învățământ are încheiate contracte pentru pregătire practică sau la organizații gazdă din străinătate în cadrul unor programe ale Uniunii Europene-componenta de formare profesională inițială. Durata stagiului de pregătire practică este stabilită prin planul-cadru de învățământ, aprobat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(5) Operatorii economici care asigură, pe bază de contract cu unitățile de învățământ, burse de școlarizare, stagii de pregătire practică a elevilor, dotarea spațiilor de pregătire practică sau locuri de muncă pentru absolvenți pot beneficia de facilități fiscale, potrivit prevederilor legale.

Secțiunea a 7-a

Învățământ profesional

Art.32(1) Învățământul profesional se poate organiza în școli profesionale care pot fi unități independente sau afiliate liceelor tehnologice, de stat sau particulare.

(2) Pregătirea prin învățământul profesional se realizează pe baza standardelor de pregătire profesională aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în urma consultării partenerilor sociali. Standardele de pregătire profesională se realizează pe baza standardelor ocupaționale validate de comitetele sectoriale.

(3) Absolvenții învățământului profesional, care promovează examenul de certificare a calificării profesionale, dobândesc certificat de calificare profesională și suplimentul descriptiv al certificatului, conform Europass.

(4) Modul de organizare și de desfășurare a examenului de certificare a calificării profesionale este reglementat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului prin metodologie, care se dă publicității la începutul ciclului.

(5) Absolvenții învățământului profesional, care promovează examenul de certificare a calificării profesionale, pot urma cursurile învățământului liceal cu frecvență redusă.

(6) Absolvenții învățământului gimnazial care întrerup studiile pot finaliza, până la vârsta de 18 ani, cel puțin un program de pregătire profesională care permite dobândirea unei calificări corespunzătoare Cadrului național al calificărilor.

(7) Programele de pregătire profesională, prevăzute la alin. (6), sunt organizate prin unitățile de învățământ de stat și sunt gratuite, în condițiile în care sunt finalizate până la vârsta de 18 ani.

(8) Durata și conținutul programelor de pregătire profesională sunt stabilite de unitatea de învățământ, pe baza standardelor ocupaționale, prin consultare cu angajatorii.

(9) Programele de pregătire profesională se finalizează cu examen de certificare a calificării. Organizarea și desfășurarea examenului de certificare a calificării sunt reglementate de autoritatea națională a calificărilor.

(10) Statul susține învățământul profesional și învățământul liceal – filiera tehnologică sau vocațională, prin:

- a) recunoașterea în învățământul terțiar non-universitar a studiilor obținute în cadrul învățământului liceal – filiera tehnologică sau vocațională, în baza unui regulament propriu;
- b) finanțarea parțială la școlarizarea în cadrul școlilor postliceale de stat;
- c) burse speciale și alte forme de sprijin material;

Secțiunea a 8-a

Învățământul de artă și învățământul sportiv

Art. 33 (1) Învățământul de artă și învățământul sportiv se organizează pentru elevii cu aptitudini în aceste domenii.

(2) Unitățile în care se organizează învățământul de artă și învățământul sportiv de stat se stabilesc de către autoritățile administrației publice locale cu avizul inspectoratelor școlare, potrivit legii.

(3) În învățământul de artă și în învățământul sportiv:

- a) școlarizarea se realizează, de regulă, începând cu învățământul primar/gimnazial;
- b) elevii pot fi înscriși numai pe baza testării aptitudinilor specifice;
- c) planurile-cadru de învățământ sunt adaptate specificului acestui învățământ;
- d) studiul disciplinelor de specialitate se realizează pe clase, pe grupe sau individual, potrivit criteriilor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- e) programele școlare pentru învățământul liceal de artă și pentru învățământul liceal sportiv respectă obiectivele educaționale stabilite pentru profilul respectiv.

(4) Pentru activitatea sportivă și artistică de performanță, la propunerea autorităților administrației publice locale, a inspectoratelor școlare, a Ministerului Culturii și Patrimoniului Național și/sau a instituțiilor publice de cultură împreună cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

se pot organiza cluburi școlare și unități de învățământ preuniversitar de stat cu program sportiv sau de artă, integrat sau suplimentar.

(5)) Învățământul de artă și învățământul sportiv integrat se organizează în școlile și liceele cu program de artă, respectiv sportiv, precum și în clase cu program de artă sau sportiv, organizate în celelalte unități de învățământ primar, gimnazial și liceal.

(6) Organizarea învățământului de artă și a învățământului sportiv se face prin regulamente aprobate de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului.

(7) Cluburile sportive școlare se constituie ca unități de învățământ independente cu personalitate juridică sau sunt afiliate pe lângă alte unități de învățământ cu personalitate juridică.

(8) Pentru buna desfășurare a activității, cluburile sportive școlare beneficiază de baze sportive proprii și de acces gratuit în bazele sportive care aparțin celorlalte unități de învățământ, cu acordul conducerilor acestor unități de învățământ.

(9) Elevii au acces liber în cluburile sportive, în palatele și cluburile copiilor.

(10) Pentru buna desfășurare a activităților artistice, unitățile de învățământ au acces gratuit la săli de repetiție și spectacol care aparțin altor unități de învățământ, cu acordul conducerii acestora.

(11) Cluburile sportive școlare pot să fie finanțate și de autoritățile administrației publice locale sau de agenți economici.

(12) Toți elevii cuprinși în grupele de performanță sunt înscriși într-un Registru național al performanțelor sportive, în baza reglementărilor aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 34 (1) Pentru sprijinirea activității sportive și artistice de performanță, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului organizează tabere sportive sau de creație artistică, concursuri sportive sau artistice, campionate școlare, festivaluri și acordă burse și alte forme de sprijin material.

(2) Pentru activitățile sportive, în structura Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului funcționează Federația Sportului Școlar și Universitar.

(3) Înscrierea elevilor sportivi în federațiile sportive de specialitate, participarea acestora la competițiile sportive interne și acordarea anuală a vizelor se face gratuit.

(4) Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și celelalte ministere interesate, Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federațiile sportive naționale, autoritățile locale, precum și instituțiile de cultură pot sprijini financiar și material activitățile de performanță în domeniul artelor, respectiv al sportului.

(5) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului precum și unitățile de profil colaborează cu instituții, cu organizații și cu alte persoane juridice, respectiv cu persoane fizice pentru asigurarea resurselor financiare și materiale necesare desfășurării, în bune condiții, a învățământului de artă și învățământului sportiv integrat și suplimentar, precum și a competițiilor artistice și sportive de nivel național, zonal și local.

Secțiunea a 9-a

Învățământul postliceal

Art. 35. – (1) Învățământul postliceal de stat și particular se organizează pentru calificări profesionale înscrise în Registrul național al calificărilor, stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și aprobate prin hotărâre de Guvern.

(2) Învățământul postliceal se organizează în școli postliceale care pot fi unități independente sau afiliate liceelor de stat sau particulare, sau organizațiilor nonguvernamentale.

(3) Învățământul postliceal special este integral subvenționat de stat.

(4) Școlile de maiștri și școlile de comerț și distribuție sunt școli postliceale.

(5) Învățământul postliceal are o durată de 1-2 ani, în funcție de complexitatea calificării.

(6) Școlarizarea în învățământul postliceal de stat, organizat în conformitate cu prevederile

prezentei legi, se finanțează prin bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, din sumele defalcate din venituri ale bugetului de stat și din venituri ale bugetelor locale. Școlarizarea poate să fie finanțată și de către solicitanți, persoane fizice sau juridice, prin contract încheiat cu unitatea de învățământ care asigură școlarizarea. Statul susține și stimulează, inclusiv financiar, programe de studiu pentru învățământul postliceal, în parteneriat public-privat.

(7) Cifra de școlarizare pentru învățământul postliceal de stat se aprobă prin hotărâre de Guvern. Prin excepție, cifra de școlarizare pentru învățământul postliceal de stat finanțat integral de către solicitanți, persoane fizice sau juridice, se aprobă, de către inspectoratul școlar, în limita capacității de școlarizare stabilită de ARACIP.

(8) Admiterea în învățământul postliceal se face în conformitate cu criteriile generale stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe baza unei metodologii elaborate de unitatea de învățământ, prin consultarea factorilor interesați.

(9) Au dreptul să se înscrie în învățământul postliceal, în condițiile alin. (8), absolvenții de liceu, cu sau fără diplomă de bacalaureat.

(10) Formarea profesională obținută în învățământul postliceal poate fi recunoscută pentru absolvenții cu diplomă de bacalaureat de către universități, în baza deciziilor senatului universitar.

Secțiunea a 10-a

Învățământul pentru persoanele aparținând minorităților naționale

Art. 36 (1) Persoanele aparținând minorităților naționale au dreptul să studieze și să se instruiască în limba maternă, la toate nivelurile, tipurile și formele de învățământ preuniversitar, fără segregare, în condițiile legii.

(2) În funcție de necesitățile locale, se organizează, la cererea părinților sau a tutorilor legali și în condițiile legii, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale.

(3) La toate formele de învățământ în limba română, în limbile minorităților naționale sau în limbi de circulație internațională, se poate înscrie și pregăti orice cetățean român sau cetățean din țările Uniunii Europene și Confederația Elvețiană indiferent de limba sa maternă și de limba în care a studiat anterior.

(4) În cadrul unităților sau secțiilor cu predare în limbile minorităților naționale, singulare în localitate, se pot organiza clase liceale și profesionale cu grupe de elevi de diferite profiluri, în condițiile legii.

(5) Pe raza unei unități administrativ-teritoriale cu mai multe unități de învățământ cu predare exclusiv în limbile minorităților naționale, cel puțin una dintre acestea funcționează cu personalitate juridică.

(6) În cadrul unităților de nivel gimnazial sau liceal cu predare exclusiv în limbile minorităților naționale, singulare în municipiu, oraș sau comună se acordă personalitate juridică indiferent de efectivul de elevi.

(7) Elevii din învățământul obligatoriu care nu au posibilitatea de a învăța într-o unitate de învățământ în localitatea de domiciliu în limba lor maternă sunt sprijiniți să frecventeze cursurile la cea mai apropiată unitate de învățământ prin decontarea cheltuielilor de transport sau primesc cazare și masă gratuite în internatele școlii.

(8) Minoritățile naționale au dreptul la reprezentare în organele de conducere ale unităților de învățământ, ale inspectoratelor școlare sau ale instituțiilor echivalente, cu respectarea criteriilor de competență profesională, potrivit legii.

(9) În unitățile școlare cu predare și în limbile minorităților naționale unul dintre directori va fi un cadru didactic din rândul minorităților respective, cu respectarea criteriilor de competență profesională.

(10) În unitățile conexe învățământului preuniversitar din județele în care funcționează forme de învățământ în limbile minorităților naționale, se asigură încadrarea cu specialiști și din rândul minorităților naționale, cu respectarea criteriilor de competență profesională.

(11) Cadrele didactice, care predau la grupe sau clase cu predare integrală în limba minorităților naționale, trebuie să facă dovada competenței profesionale în limba minorității respective și se pot pregăti și perfecționa în limba de predare în țară sau în străinătate. Fac excepție cadrele didactice care predau limba și literatura română și, în școlile mixte, și limbile străine.

(12) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului asigură materiale didactice specifice disciplinelor predate în limba maternă.

(13) Pentru elevii aparținând minorităților naționale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului asigură manualele școlare, care pot fi: manuale elaborate în limba de predare a minorităților și manuale traduse din limba română, avizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru titlurile needitate din cauza tirajului redus.

(14) În învățământul în limbile minorităților naționale, în comunicarea internă și în comunicarea cu părinții elevilor și ai preșcolarilor, se poate folosi și limba de predare.

(15) În învățământul primar cu predare în limbile minorităților naționale, calificativele se comunică și în limba de predare.

(16) În cadrul Institutului de Științe ale Educației din subordinea ministerului de resort, va funcționa și o secție de cercetare și inovare pentru învățământul cu predare în limbile minorităților naționale.

(17) În finanțarea de bază a unității de învățământ preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale, costul standard per elev și per preșcolar se calculează după un coeficient mărit pe baza factorilor de corecție, luând în considerare predarea limbii minorității naționale. În cazul acestor unități se are în vedere izolarea lingvistică, geografică și numărul redus de elevi și preșcolari. Același coeficient se aplică și în cazul unităților școlare cu predare în limba română, în condiții similare.

Art. 37 (1) În cazul învățământului preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale, predarea disciplinelor se face după cum urmează:

a) în învățământul primar, Limba și literatura română se predă după programe școlare și manuale elaborate în mod special pentru învățământul în limbile minorităților naționale

b) în învățământul gimnazial și liceal, Limba și literatura română se predă după programe școlare și manuale identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română

c) în învățământul primar, Istoria României și Geografia României, discipline obligatorii din trunchiul comun al planului de învățământ, se predau în aceste limbi, după programe școlare și manuale identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română, cu obligația transcrierii și însușirii toponimiei și a numelor proprii românești în limba română.

d) în învățământul gimnazial și liceal, Istoria României și Geografia României, discipline obligatorii din trunchiul comun al planului de învățământ, se predau în limba română, după programe școlare și manuale identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română. La sfârșitul fiecărei lecții, manualele conțin un rezumat al lecției în limba maternă.

(2) Disciplina Limba și literatura română se predă, pe tot parcursul învățământului preuniversitar, după programe școlare și manuale elaborate în mod special pentru minoritatea respectivă.

(3) Prin excepție, în unitățile de învățământ cu predare în limba unei minorități naționale, ca urmare a cererii părinților sau a tutorilor legali, predarea disciplinei Limba și literatura română se face după manualele utilizate în unitățile de învățământ cu predare în limba română.

(4) Testele la disciplina Limba și literatura română se elaborează pe baza programei școlare de studiu.

(5) Testele de evaluare și subiectele de examen de orice tip din învățământul preuniversitar pentru elevii din învățământul cu predare în limbile minorităților naționale se elaborează pe baza cerințelor didactico-metodologice stabilite de curriculumul național.

(6) În învățământul preuniversitar, activitatea de predare și de educare la limba și literatura maternă, la istoria și tradițiile minorităților naționale respective și la educația muzicală se realizează pe baza programelor și a metodologiilor specifice elaborate de colective de experți cunoscători ai limbii și ai culturii minorității respective și aprobate potrivit legii.

(7) Elevilor aparținând minorităților naționale, care frecventează unități de învățământ cu predare în limba română sau în altă limbă decât cea maternă, li se asigură, la cerere, și în condițiile legii, ca

disciplină de studiu, limba și literatura maternă, precum și istoria și tradițiile minorității naționale respective, ca parte a trunchiului comun. Programele și manualele disciplinei istoria și tradițiile minorității naționale sunt aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(8) În învățământul primar, gimnazial și liceal cu predare în limbile minorităților naționale, disciplinele Istoria și Geografia României se predau în aceste limbi, după programe școlare și manuale identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română, cu obligația transcrierii și a însușirii toponimiei și a numelor proprii românești și în limba română.

(9) În învățământul gimnazial cu predare în limbile minorităților naționale se introduce, ca disciplină de studiu, istoria și tradițiile minorităților naționale respective, cu predare în limba maternă. Programele școlare și manualele la această disciplină sunt aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(10) În programele și manualele de istorie se vor reflecta istoria și tradițiile minorităților naționale din România.

(11) În învățământul liceal și postliceal, în care predarea se face în limba maternă pentru disciplinele, respectiv modulele de pregătire de specialitate, se asigură condițiile pentru însușirea terminologiei de specialitate și în limba română.

(12) În învățământul preuniversitar, probele de admitere și probele examenelor de absolvire pot fi susținute în limba în care au fost studiate disciplinele respective, în condițiile legii.

Art. 38 (1) Cetățenii români au dreptul să studieze și să se instruiască în limba română la toate nivelurile, tipurile și formele de învățământ preuniversitar, în condițiile legii, în toate localitățile României.

(2) Pe raza unei unități administrativ-teritoriale – comună, oraș, municipiu - funcționează cel puțin o unitate școlară cu predare în limba română, cu personalitate juridică, indiferent de efectivul de elevi.

(3) Unitățile cu predare în limba română, de nivel gimnazial sau liceal, unice în municipiu sau în oraș, au personalitate juridică indiferent de efectivul de elevi.

Secțiunea a 11-a

Învățământul special și special integrat

Art. 39 (1) Învățământul special și special integrat, organizat pentru persoanele cu cerințe educaționale speciale sau alte tipuri de cerințe educaționale, stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, se realizează pentru toate nivelurile de învățământ, diferențiat, în funcție de tipul și gradul de deficiență.

(2) Învățământul special și special integrat se organizează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pentru preșcolarii și elevii cu deficiențe mintale, fizice, senzoriale, de limbaj, socioafective, de comportament, cu deficiențe asociate sau altele asemenea, numiți în continuare cu cerințe educaționale speciale, în scopul educării, recuperării și integrării lor sociale.

(3) Învățământul special și special integrat este gratuit și este organizat, de regulă, ca învățământ cu frecvență. În funcție de necesitățile locale, acesta se poate organiza și sub alte forme, în conformitate cu legislația în vigoare.

(4) Guvernul elaborează reglementări specifice pentru serviciile educaționale și de asistență, oferite copiilor cu cerințe educaționale speciale.

Art. 40. – (1) Învățământul special se organizează, după caz, în unități de învățământ special și în unități de învățământ de masă.

(2) Învățământul special integrat se poate organiza în clase speciale și individual sau în grupe integrate în clase de masă. Efectivele formațiilor de studiu din învățământul special și special integrat sunt stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în funcție de tipul și gradul deficienței.

(3) Curriculumul pentru învățământul special precum și demersurile didactice, pregătirea și formarea personalului care își desfășoară activitatea în domeniul educației copiilor cu cerințe educaționale speciale sunt stabilite prin ordine ale ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(4) Durata școlarizării copiilor cu cerințe educaționale speciale poate fi mai mare decât cea precizată prin prezenta lege și se stabilește, în funcție de gradul și tipul dizabilității, prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 41(1) Evaluarea, asistența psiho-educatională, orientarea școlară și orientarea profesională a copiilor, a elevilor și a tinerilor cu cerințe speciale sau cu cerințe educaționale speciale se realizează de către centrele județene de resurse și de asistență educațională, denumite în continuare CJRAE, respectiv de Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, denumit în continuare CMBRAE, prin serviciile de evaluare și de orientare școlară și profesională, pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului acordându-se prioritate integrării în învățământul de masă. CJRAE/ CMBRAE cuprind și centrele logopedice interșcolare.

(2) Stabilirea gradului de deficiență al elevilor cu cerințe educaționale speciale se realizează de către comisiile din cadrul CJRAE/ CMBRAE în colaborare cu comisiile pentru protecția copilului din cadrul direcțiilor generale județene/a municipiului București de asistență socială și protecția copilului.

(3) Diagnosticarea abuzivă a copiilor pe criterii etnice, de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, apartenență la o categorie defavorizată, precum și de orice alt criteriu, fapt ce determină includerea lor în clase cu cerințe educaționale speciale se sancționează.

(4) Profesionalizarea elevilor/tinerilor cu cerințe educaționale speciale se face în unități de învățământ special și de masă, cu consultarea factorilor locali interesați.

(5) Elevii și tinerii cu cerințe educaționale speciale pot dobândi calificări profesionale corespunzătoare tipului și gradului de deficiență.

Art. 42 (1) Copiii, elevii și tinerii cu cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă, beneficiază de suport educațional prin cadre didactice de sprijin și itinerante, de la caz la caz. Organizarea serviciilor de sprijin educațional se face de către CJRAE/CMBRAE și se reglementează prin metodologii specifice elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Copiii și tinerii cu cerințe educaționale speciale, școlarizați în unitățile de învățământ special sau de masă, inclusiv cei școlarizați în alt județ decât cel de domiciliu, beneficiază de asistență socială constând în asigurarea alocației zilnice de hrană, a rechizitelor școlare, a cazarmamentului, a îmbrăcămintei și a încălțăminteii în cuantum egal cu cel pentru copiii aflați în sistemul de protecție a copilului, precum și de găzduire gratuită în internate sau centrele de asistare pentru copiii cu cerințe educaționale speciale din cadrul direcțiilor generale județene/a municipiului București de asistență socială și protecția copilului.

Art. 43 (1) Pentru copiii, elevii și tinerii cu boli cronice sau cu boli care necesită perioade de spitalizare mai mari de 4 săptămâni, se organizează, după caz, grupe sau clase în cadrul unității sanitare în care aceștia sunt internați.

(2) Pentru copiii, elevii și tinerii care, din motive medicale sau din cauza unei dizabilități, sunt nedeplasabili, se organizează școlarizare la domiciliu, pe o perioadă determinată.

(3) Școlarizarea la domiciliu, respectiv înființarea de clase sau de grupe în spitale se face de către inspectoratul școlar, la propunerea CJRAE/CMBRAE, conform unei metodologii-cadru, elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Unitățile de învățământ special pot beneficia de sprijinul instituțiilor de protecție socială, al altor organisme private autorizate, al persoanelor fizice sau juridice din țară și din străinătate, pentru stimulare, compensare și pentru reducerea gradului de dizabilitate.

Art. 44 Învățământul special dispune de planuri de învățământ, de programe școlare, de programe de asistență psihopedagogică, de manuale și de metodologii didactice alternative, adaptate tipului și gradului de dizabilitate și aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 45 (1) În funcție de evoluția copilului, se pot face propuneri de reorientare dinspre școala specială spre școala de masă și invers.

(2) Propunerea de reorientare se face de către cadrul didactic care a lucrat cu copilul în cauză sau de către părinții copilului/tutorele legal instituit și de către psihologul școlar. Decizia de reorientare se ia de către comisia de expertiză, din cadrul CJRAE/CMBRAE, cu acordul familiei sau al susținătorului legal.

Art. 46 (1) Școlarizarea minorilor și a adulților din centrele de reeducare, din penitenciarele pentru minori și tineri și din penitenciarele pentru adulți se realizează cu respectarea curriculumului național. Resursa umană necesară pentru școlarizarea acestora este asigurată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin inspectoratele școlare.

(2) În vederea profesionalizării și a integrării în viața activă a tinerilor cu cerințe educaționale speciale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale organizează ateliere protejate.

Art. 47 La absolvirea învățământului special Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu Ministerul Familiei, Muncii și Protecției Sociale și cu alte organisme guvernamentale sau nonguvernamentale în vederea integrării în viața activă, potrivit calificării obținute și în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

Secțiunea a 12-a

Învățământul pentru copiii și tinerii capabili de performanțe înalte

Art.48(1) Statul sprijină copiii și tinerii capabili de performanțe înalte, atât în unități de învățământ, cât și în centre de excelență. Centrele de excelență sunt înființate prin hotărâre de guvern, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Resursele umane, curriculare, informaționale, materiale și financiare pentru susținerea copiilor și a tinerilor capabili de performanțe înalte se asigură de unitățile de învățământ și de inspectoratele școlare, conform normelor metodologice elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Pentru sprijinirea copiilor și a tinerilor capabili de performanțe înalte, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului organizează olimpiade și concursuri, tabere de profil, simpozioane și alte activități specifice și acordă burse și alte forme de sprijin material.

(4) Copiii și tinerii capabili de performanțe înalte beneficiază, indiferent de vârstă, de programe educative care le respectă particularitățile de învățare și de orientare a performanței. Aceste programe sunt de aprofundare a învățării, de grupare pe abilități, de îmbogățire a curriculumului cu noi domenii, de mentorat și transfer de competență, de accelerare a promovării conform ritmului individual de învățare.

Secțiunea a 13-a

Programul „Școala după școală”

Art. 49 (1) Programele de tip „Școala după școală” cuprind activități educative, recreative, pentru consolidarea competențelor dobândite sau accelerarea învățării, precum și activități de învățare remedială.

(2) Programele de tip „Școala după școală” se pot organiza în școli de stat, în școli particulare și în unități specializate, independent sau în parteneriat cu autoritățile publice locale.

(3) În școlile de stat, programele de tip „Școala după școală” pot beneficia de finanțare de la stat, de la autoritățile publice locale sau din surse private. Finanțarea se va acorda prioritar programelor dedicate elevilor din grupurile defavorizate.

Secțiunea a 14-a

Alternativele educaționale

Art. 50. – (1) În sistemul de învățământ preuniversitar, pot fi inițiate și organizate alternative educaționale, cu acordul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pe baza unor regulamente aprobate prin ordin al ministrului.

(2) Acreditarea, respectiv evaluarea periodică a alternativelor educaționale, se face potrivit legii.

(3) Unitățile de învățământ preuniversitar care oferă alternative educaționale dispun în acest sens de autonomie organizatorică și funcțională, în conformitate cu specificul alternativei.

(4) Cadrele didactice care predau la grupe sau clase din alternativele educaționale au dreptul la recunoașterea de către inspectoratele școlare și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a pregătirii și a perfecționărilor realizate de organizațiile, asociațiile, federațiile care gestionează dezvoltarea alternativei respective la nivel național.

Secțiunea a 15-a

Învățământul particular și confesional

Art. 51 (1) Învățământul particular și confesional se organizează conform principiului nonprofit în unități de învățământ preuniversitar, la toate nivelurile și formele, conform legislației în vigoare.

(2) Criteriile, standardele și indicatorii de performanță pe care trebuie să le îndeplinească unitățile de învățământ preuniversitar particular și confesional sunt identice cu cele pe care trebuie să le îndeplinească unitățile de învățământ de stat.

(3) Unitățile de învățământ particulare sunt unități libere, deschise, autonome atât din punct de vedere organizatoric, cât și economico-financiar, având drept fundament proprietatea privată, garantată de Constituție.

(4) Unitățile de învățământ confesional dispun de autonomie organizatorică și funcțională, elaborând regulamentele de organizare și funcționare proprii, în spiritul canoanelor cultului fondator și în concordanță cu reglementările legale ale sistemului național de învățământ.

(5) Autorizarea de funcționare, acreditarea și evaluarea periodică a unităților de învățământ preuniversitar particular și confesional sunt realizate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, conform legislației în vigoare.

(6) Unitățile de învățământ preuniversitar, particular și confesional autorizate/acreditate sunt sprijinite de stat. Acesta are următoarele atribuții:

a) asigură sprijin pedagogic necesar funcționării sale efective, precum și accesul gratuit la documentele curriculare de bază, elaborate pentru învățământul de stat;

b) garantează standardele pedagogice și științifice ale curriculumului propriu, alternativ învățământului de stat, în acord cu orientările generale de politică educațională.

(7) Patrimoniul inițial pus la dispoziția unităților de învățământ preuniversitar particular și confesional, și cel dobândit ulterior este de drept proprietatea fondatorilor.

(8) Asociațiile cooperatiste pot înființa unități de învățământ particular carora li se aplică toate prevederile, obligațiile și drepturile învățământului particular preuniversitar.

(9) Învățământul cooperatist se desfășoară în unități care sunt proprietatea asociațiilor cooperatiste.

(10) Finanțarea învățământului cooperatist se asigură din fonduri proprii ale asociațiilor cooperatiste, din taxe școlare și din alte surse.

CAPITOLUL III

REȚEAUA ȘCOLARĂ

Art. 52 (1) Rețeaua școlară este formată din totalitatea unităților de învățământ de stat, particulare și confesionale acreditate, respectiv autorizate provizoriu.

(2) Unitățile de învățământ de stat se organizează de către autoritățile administrației publice locale, cu avizul inspectoratelor școlare, pe baza consultării partenerilor sociali. Unitățile de învățământ special de stat se organizează de către consiliile județene, respectiv de către Consiliul General al Municipiului București, cu avizul inspectoratelor școlare, cu consultarea partenerilor sociali.

- (3) În cadrul rețelei școlare se pot înființa și pot funcționa, conform legii, grupe/clase în alternative educaționale integrate în unități școlare de stat sau particulare.
- (4) Persoanele juridice și fizice pot înființa, conform legii, unități de educație antepreșcolară, preșcolară, de învățământ primar, gimnazial, profesional, liceal și postliceal.
- (5) Rețeaua școlară a unităților de învățământ se dă publicității de către inspectoratele școlare la începutul fiecărui an, pentru anul școlar următor. Cifra de școlarizare pentru învățământul de stat se aprobă prin hotărâre de Guvern, cu cel puțin 6 luni înainte de începerea anului școlar.
- (6) În cadrul sistemului național de învățământ preuniversitar de stat se pot înființa și pot funcționa, conform legii, unități de învățământ cu clase constituite pe bază de contracte de parteneriat între unități de învățământ de stat și particulare acreditate, între acestea și operatori economici, precum și între instituții din țară și străinătate, pe baza unor acorduri interguvernamentale.
- (7) Unitățile de învățământ preuniversitar, indiferent de tip, nivel, formă, filieră sau profil sunt supuse acreditării și evaluării periodice, conform legii.
- (8) Pentru a asigura calitatea învățământului, inspectoratele școlare pot solicita Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului ridicarea autorizării/acreditării unei unități de învățământ, în conformitate cu prevederile legale. În situația în care Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Preuniversitar, denumită în continuare ARACIP, propune retragerea autorizării/acreditării unei unități de învățământ aceasta își încetează activitatea prin decizia Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Autoritățile administrației publice locale realizează repartizarea elevilor altor unități școlare, cu respectarea interesului copiilor și asigurarea logisticii necesare.

Art. 53 (1) În vederea asigurării calității educației și a optimizării gestionării resurselor, unitățile de învățământ de stat pot decide înființarea de consorții școlare cu avizul autorităților administrației publice locale.

(2) Consorțiile școlare sunt parteneriate contractuale între unități de învățământ de stat, prin care se asigură:

- a) mobilitatea personalului între unitățile membre ale consorțiului;
- b) utilizarea în comun a resurselor unităților de învățământ din consorțiu;
- c) largirea oportunităților de învățare oferite elevilor și recunoașterea reciprocă a rezultatelor învățării și evaluării acestora.

(3) Cadrul general pentru înființarea, desființarea și funcționarea consorțiilor școlare se va reglementa prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 54. – (1) În învățământul preuniversitar, formațiunile de studiu cuprind grupe, clase sau ani de studiu, după cum urmează:

- a) educația antepreșcolară: grupa cuprinde în medie 7 copii, dar nu mai puțin de 5 și nu mai mult de 9;
- b) învățământul preșcolar: grupa cuprinde în medie 15 preșcolari, dar nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 20;
- c) învățământul primar: clasa care cuprinde în medie 20 de elevi, dar nu mai puțin de 12 și nu mai mult de 25;
- d) învățământul gimnazial: clasa care cuprinde în medie 25 de elevi, dar nu mai puțin de 12 și nu mai mult de 30;
- e) învățământul profesional și liceal: clasa care cuprinde în medie 25 de elevi, dar nu mai puțin de 15 și nu mai mult de 30;
- f) învățământul postliceal: clasa care cuprinde în medie 25 de elevi, dar nu mai puțin de 15 și nu mai mult de 30;
- g) învățământul special pentru elevi cu deficiențe ușoare și/sau moderate: grupa care cuprinde în medie 10 elevi, dar nu mai puțin de 8 și nu mai mult de 12;
- h) învățământul special pentru elevi cu deficiențe grave: grupa care cuprinde în medie 5 elevi, dar nu mai puțin de 4 și nu mai mult de 6.

(2) Situațiile speciale privind formațiunile de elevi sau de preșcolari, aflate sub efectivul minim sau peste efectivul maxim, se aprobă de către consiliul de administrație al unității de învățământ, cu

asumarea tuturor consecințelor financiare.

CAPITOLUL IV CURRICULUMUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

Art. 55. – (1) În învățământul preuniversitar se aplică Curriculumul Național elaborat în conformitate cu nevoile specifice dezvoltării personale și nevoile pieței forței de muncă și ale fiecărei comunități, în baza principiului subsidiarității.

(2) Curriculumul Național reprezintă ansamblul coerent al planurilor-cadru de învățământ și al programelor școlare din învățământul preuniversitar.

Art. 56. – (1) Planurile-cadru de învățământ cuprind disciplinele, domeniile de studiu, respectiv modulele de pregătire obligatorii și opționale, precum și numărul minim și maxim de ore aferente acestora.

(2) Trunchiul comun se constituie din disciplinele/domeniile de studiu/modulele de pregătire obligatorii, iar curriculumul la decizia școlii se constituie din disciplinele/domeniile de studiu/modulele de pregătire opționale.

(3) Programele școlare stabilesc, pentru fiecare disciplină, domeniu de studiu/ modul de pregătire din planul de învățământ, finalitățile urmărite și evidențiază conținuturile fundamentale de ordin teoretic, experimental și aplicativ, oferind orientări metodologice generale pentru realizarea și evaluarea acestora.

(4) Planurile-cadru și programele școlare pentru disciplinele/domeniile de studiu, respectiv modulele de pregătire obligatorii din învățământul preuniversitar sunt elaborate de către instituțiile și organismele abilitate ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(5) Curriculumul la decizia școlii se constituie atât din pachete de discipline opționale oferite la nivel național, regional și local, cât și din pachete de discipline opționale oferite la nivelul unității de învățământ. Consiliul de administrație al unității de învățământ stabilește curriculumul la decizia școlii, în urma consultării elevilor și părinților.

(6) Programele școlare pentru disciplinele/domeniile de studiu, respectiv modulele de pregătire opționale se elaborează la nivelul unităților de învățământ, cu consultarea consiliului profesoral, consiliului consultativ al elevilor, a structurii asociative a părinților, precum și a reprezentanților comunității locale și, după caz, a operatorilor economici cu care unitatea de învățământ are parteneriate pentru pregătirea practică a elevilor. Programele școlare sunt aprobate de consiliul de administrație al unității de învățământ.

(7) În cazul alternativelor educaționale, planurile-cadru și programele școlare sunt elaborate de reprezentanți ai acestora și sunt aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(8) În învățământul particular și confesional se utilizează planurile-cadru de învățământ și programele școlare pentru Curriculumul Național aprobat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau planuri și programe de învățământ similare sau alternative învățământului de stat, aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(9) Planurile-cadru de învățământ și programele școlare pentru învățământul teologic, precum și în cazul celui confesional se elaborează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu fiecare cult în parte și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(10) Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul militar se elaborează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu Ministerul Apărării Naționale și sunt aprobate prin ordin comun al ministerelor de resort.

Art. 57 (1) Numărul de ore alocat disciplinelor din planurile-cadru de învățământ este de maximum 20 de ore pe săptămână la învățământul primar, 25 de ore pe săptămână la învățământul gimnazial și

30 de ore pe săptămână la învățământul profesional și liceal. Aceste ore sunt alocate atât pentru predare și evaluare, cât și pentru învățarea în clasă, asistată de cadrul didactic, a conținuturilor predate.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), numărul maxim de ore poate fi depășit cu numărul de ore prevăzute pentru studierea limbii materne, a istoriei și tradiției minorităților și a învățământului bilingv.

(3) În cadrul Curriculumului Național, disciplinele obligatorii au o pondere de 80% în planurile-cadru ale învățământului preșcolar, primar și gimnazial, și de 70% în cele ale învățământului profesional și liceal.

(4) În cadrul Curriculumului Național, disciplinele opționale au o pondere de 20% în planurile-cadru ale învățământului preșcolar, primar și gimnazial și de 30% în cele ale învățământului profesional și liceal.

(5) Pentru fiecare disciplină și domeniu de studiu, programa școlară acoperă 75% din orele de predare și evaluare, lăsând la dispoziția cadrului didactic 25% din timpul alocat disciplinei/domeniului de studiu respectiv. În funcție de caracteristicile elevilor și de strategia școlii din care face parte, profesorul decide dacă procentul de 25% din timpul alocat disciplinei/domeniului de studiu este folosit pentru învățare remedială, în cazul copiilor cu probleme speciale, pentru consolidarea cunoștințelor sau pentru stimularea elevilor capabili de performanțe superioare, conform unor planuri individuale de învățare elaborate pentru fiecare elev.

Art. 58 (1) Curriculumul pentru educația timpurie este centrat pe dezvoltarea fizică, cognitivă, emoțională și socială a copiilor, respectiv pe remedierea precoce a eventualelor deficiențe de dezvoltare.

(2) Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională, respectiv Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională constituie echipe multidisciplinare de intervenție timpurie, menite să realizeze evaluarea tuturor copiilor, monitorizarea, depistarea și asistența precoce corespunzătoare a celor cu cerințe educaționale speciale sau cu risc în dezvoltarea competențelor personale.

Art. 59 (1) Curriculumul Național pentru învățământul primar și gimnazial se axează pe 8 domenii de competențe-cheie care determină profilul de formare a elevului:

- a) competențe de comunicare în limba română, și, în cazul minorităților naționale, și în limba maternă;
- b) competențe de comunicare în limbi străine;
- c) competențe de bază de matematică, științe și tehnologie;
- d) competențe digitale de utilizare a tehnologiei informației ca instrument de învățare și cunoaștere;
- e) competențe sociale și civice;
- f) competențe antreprenoriale;
- g) competențe de sensibilizare și de expresie culturală;
- h) competența de a învăța să înveți.

(2) Disciplina educație fizică și sport în învățământul preuniversitar este cuprinsă în trunchiul comun al planurilor de învățământ.

(3) Disciplina Tehnologia informației și comunicării constituie o disciplină opțională pentru elevii din clasele I-IV și este disciplină obligatorie în învățământul gimnazial, profesional și liceal.

(4) Curriculumul pentru grupa pregătitoare urmărește dezvoltarea fizică, socio-emoțională, cognitivă a limbajului și comunicării, precum și dezvoltarea capacităților și a atitudinilor în învățare, asigurând, totodată, punțile către dezvoltarea celor 8 competențe-cheie.

(5) Învățământul profesional și liceal este centrat pe dezvoltarea și diversificarea competențelor-cheie și formarea competențelor specifice în funcție de filieră, profil, specializare sau calificare.

Art. 60 (1) În unitățile de învățământ de stat sau particular se utilizează manuale școlare și alte auxiliare didactice aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Manualele școlare se elaborează și se evaluează pe baza programelor școlare aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Procedurile pentru evaluarea și selecția manualelor se realizează în două etape:

- a) selecția manualelor după conținut pe baza unui caiet de sarcini;
- b) tipărirea manualelor selectate.

(4) Cadrele didactice selectează și recomandă elevilor, în baza inițiativei profesionale, acele manuale școlare dintre cele aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care vor fi utilizate în procesul didactic.

(5) Elevii și profesorii din învățământul de stat și din învățământul obligatoriu particular acreditat/autorizat beneficiază de manuale școlare gratuite, atât pentru învățământul în limba română, cât și pentru cel în limbile minorităților naționale, în condițiile legii.

(6) Auxiliarele curriculare sunt constituite din ghiduri metodologice care, prin conținut, sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare și pe care cadrele didactice le pot selecta și utiliza la clasă, în baza inițiativei profesionale, în scopul îmbunătățirii calității procesului educațional.

Art. 61 (1) Bibliotecile școlare și centrele de documentare și informare se organizează și funcționează pe baza unui regulament elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Se înființează Biblioteca Școlară Virtuală și Platforma Școlară de e-learning, care includ programe școlare, exemple de lecții pentru toate temele din programele școlare, ghiduri metodologice, exemple de probe de evaluare. Aceste resurse digitale vor fi accesibile permanent și gratuit oricărui elev sau profesor.

(3) Unitățile de învățământ utilizează platforma școlară de învățare pentru a acorda asistență elevilor în timpul sau în afara programului școlar, sau pentru cei care, din motive de sănătate, temporar nu pot frecventa școala.

(4) Înființarea, gestionarea și îmbogățirea permanentă a Bibliotecii Școlare Virtuale și a Platformei Școlare de e-learning intră în responsabilitatea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

CAPITOLUL V

EVALUAREA ȘI CERTIFICAREA REZULTATELOR ÎNVĂȚĂRII

Secțiunea 1

Dispoziții generale privind evaluarea

Art. 62 (1) Scopul evaluării este acela de a orienta și de a optimiza învățarea.

(2) Toate evaluările se realizează pe baza standardelor naționale de evaluare pentru fiecare disciplină, domeniu de studiu, respectiv modul de pregătire.

(3) Rezultatele evaluării se exprimă, după caz, prin calificative, în învățământul primar, respectiv prin note de la 1 la 10, în învățământul secundar și în învățământul terțiar non-universitar sau prin punctaje, în mod similar testelor internaționale.

(4) În învățământul secundar se acordă calificative la următoarele discipline: educație fizică și sport, religie, muzică, desen. Prin excepție, aceste discipline vor fi notate, după caz, cu note de la 1 la 10 în cadrul învățământului vocațional.

(5) Controlul utilizării și al respectării standardelor naționale de evaluare de către cadrele didactice se realizează prin inspecția școlară.

(6) Notarea elevilor fără utilizarea și respectarea standardelor naționale și a metodologiilor de evaluare constituie abatere disciplinară și se sancționează conform prevederilor prezentei legi.

Art. 63 (1) Evaluarea urmărește realizarea obiectivelor educaționale prevăzute la art. 4, se concentrează pe competențe, oferă feed-back real elevilor și profesorilor și stă la baza planurilor individuale de învățare. În acest scop, se va crea o bancă de instrumente de evaluare unică, având funcție orientativă.

(2) Elevii cu deficiențe de învățare beneficiază, în mod obligatoriu, de educație remedială.

Art. 63 (1) Portofoliul educațional cuprinde totalitatea diplomelor, a certificatelor sau a altor înscrisuri obținute în urma evaluării competențelor dobândite sau a participării la activități de învățare, în diferite contexte, precum și produse sau rezultate ale acestor activități, în contexte de învățare formale, nonformale și informale.

(2) Portofoliul educațional este elementul central al evaluării învățării. Utilizarea lui debutează începând cu grupa pregătitoare și reprezintă cartea de identitate educațională a elevului.

Secțiunea a 2-a

Structura și caracteristicile evaluărilor

Art. 65 (1) La finalul grupei pregătitoare, cadrul didactic responsabil întocmește, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, un raport de evaluare a dezvoltării fizice, socio-emoționale, cognitive, a limbajului și a comunicării, precum și a dezvoltării capacităților și atitudinilor de învățare.

(2) La finalul clasei a II-a, fiecare școală, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, organizează și realizează evaluarea competențelor fundamentale: scris-citit și matematică. Rezultatele evaluărilor sunt folosite pentru elaborarea planurilor individualizate de învățare ale elevilor. Rezultatele evaluării și planurile individualizate se comunică părinților/tutorei legal și constituie documente din portofoliul educațional al elevului.

(3)) La finalul clasei a IV-a, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului realizează, prin eșantionare, o evaluare la nivel național a competențelor fundamentale dobândite în ciclul primar, după modelul testărilor internaționale, pentru diagnoza sistemului de învățământ la nivel primar.

(4) La finalul clasei a VI-a, toate școlile, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, organizează și realizează evaluarea elevilor prin două probe transdisciplinare: limbă și comunicare, matematică și științe. Proba de limbă și comunicare va cuprinde limba română și limba modernă I, iar pentru elevii din clasele cu predare în limbile minorităților, și limba maternă. Rezultatele evaluărilor sunt utilizate pentru elaborarea planurilor individualizate de învățare ale elevilor și pentru preorientarea școlară către un anumit tip de învățământ secundar superior. Rezultatele evaluării și planurile individualizate de învățare se comunică părinților/tutorei legal al elevului, elevului și sunt trecute în portofoliul educațional al elevului.

(5) La finalul clasei a VIII-a, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, se realizează o evaluare națională obligatorie a tuturor elevilor. Rezultatele evaluării se exprimă printr-un punctaj, similar testelor internaționale. Evaluarea se face prin următoarele probe:

a) o probă scrisă la limba și literatura română;

b) o probă scrisă la limba maternă;

c) o probă scrisă transdisciplinară la matematică și științe;

d) o probă orală la o limbă străină susținută în timpul anului;

e) o probă practică de utilizare a calculatorului susținută în timpul anului;

f) o probă orală transdisciplinară de evaluare a competențelor civice și sociale, susținută în timpul anului.

(6) Rezultatele evaluării naționale se înscriu în portofoliul educațional al elevului.

Art. 66 (1) Absolvenții învățământului gimnazial dobândesc diploma de absolvire și foaia matricolă, care se includ în portofoliul educațional.

(2) Pentru continuarea studiilor în învățământul liceal sau profesional elevul beneficiază de consiliere și orientare școlară și profesională.

Art. 67 (1) După absolvirea gimnaziului, elevii urmează liceul sau școala profesională.

(2) Pentru accesul în învățământul liceal, este necesară promovarea evaluării naționale de la finalul gimnaziului.

(3) Admiterea la liceu/școală profesională se realizează prin concurs, în baza fișei de opțiuni individuale depusă de candidați la înscriere. Fișa cuprinde opțiuni din oferta educațională națională exprimate în ordinea preferințelor.

(4) În cazul în care, la un liceu, numărul candidaților la un profil, potrivit primei opțiuni, este mai mare decât numărul locurilor oferite, liceul organizează, pentru acel profil, o probă de admitere. Admiterea la acel profil se face luând în calcul portofoliul educațional cu o pondere de 20%, media probelor scrise ale evaluării naționale de la finalul gimnaziului cu o pondere de 30% și nota obținută la proba de admitere cu o pondere de 50%.

(5) În cazul în care, la un liceu, numărul candidaților la un profil, potrivit primei opțiuni, nu depășește numărul locurilor, admiterea la acel profil se realizează luând în calcul portofoliul educațional cu o pondere de 40% și media probelor scrise ale evaluării naționale de la finalul gimnaziului cu o pondere de 60%.

(6) Admiterea la școlile profesionale se face prin concurs în baza portofoliului educațional.

(7) Procedura de admitere are două etape:

a) în prima etapă se organizează admiterea potrivit primei opțiuni, la profilurile liceale cu probă de admitere și la școlile profesionale conform prevederilor alin. (4), respectiv (6);

b) în a doua etapă se organizează admiterea prin repartitie computerizată la liceele și școlile profesionale cu locuri libere. Repartitia computerizată se realizează pe baza prevederilor alin. (5) și conform fișei de opțiuni.

(8) În cazul profilurilor vocaționale, sunt obligatorii și eliminatorii una sau mai multe probe de aptitudini.

(9) Metodologia cadru de organizare și

desfășurare a admiterii la liceu/școala profesională este elaborată de MECTS și este dată publicității, pentru fiecare generație, cel târziu la începutul clasei a VII-a. Liceele au obligația de a anunța public conținutul probei de admitere și al probelor de aptitudini, procedurile de organizare ale acestora, precum și modul de utilizare a portofoliului educațional, până cel târziu la începutul clasei a VII-a.

(10) Admiterea în liceele/școlile profesionale

particulare și confesionale se realizează pe baza metodologiilor cadru specifice și a regulamentelor proprii.

Art. 68 (1) Absolvenții învățământului liceal primesc diploma de absolvire și foaia matricolă, care atestă finalizarea studiilor liceale și care conferă dreptul de acces, în condițiile legii, în învățământul postliceal, precum și dreptul de susținere a examenului de bacalaureat.

(2) La finalul clasei a XII-a absolvenții învățământului liceal pot susține examenul național de bacalaureat.

(3) Absolvenții învățământului liceal, care susțin și promovează examenul național de bacalaureat dobândesc diplomă de bacalaureat, care le dă dreptul de acces în învățământul superior.

(4) Examenul național de bacalaureat constă în susținerea următoarelor probe:

A. proba de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română;

B. proba de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;

C. proba/probe de evaluare a competenței lingvistice la una sau două limbi de circulație internațională studiate pe parcursul învățământului liceal. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență corespunzător Cadrelui European Comun de Referință pentru Limbi. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaștere internațională pentru certificarea competențelor lingvistice în limbi străine, au dreptul la recunoașterea și echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere și conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului;

D. proba de evaluare a competențelor digitale. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență, în raport cu standardele europene recunoscute în domeniu. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaștere europeană pentru certificarea competențelor digitale, au dreptul la recunoașterea și la echivalarea rezultatelor obținute la aceste

examene, la cerere și conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului;

E. probe scrise de evaluare a competențelor formate pe durata învățământului liceal, după cum urmează:

a) probă scrisă la Limba și literatura română – probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările;

b) probă scrisă la Limba și literatura maternă – probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările, care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;

c) două probe scrise, diferențiate, după cum urmează:

1. pentru profilul real din filiera teoretică, respectiv profilul militar din filiera vocațională:

(i). matematică;

(ii). o probă la alegerea candidatului din: fizică, chimie, biologie, informatică.

2. pentru profilul umanist din filiera teoretică, respectiv profilele pedagogic, teologic, artistic și sportiv din filiera vocațională:

(i). istorie;

(ii). o probă la alegerea candidatului din: geografie, economie, sociologie, filozofie, psihologie, pedagogie.

3. pentru filiera tehnologică:

(i). matematică;

(ii). o probă la alegerea candidatului din : fizică, chimie, biologie, informatică pentru profilurile tehnic și resurse naturale și protecția mediului, respectiv din geografie, economie, sociologie, filozofie, psihologie pentru profilul servicii.

(5) Conținuturile programelor de examen sunt stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se dau publicității elevilor la începutul anului școlar al primei clase de liceu, în condițiile legii. Calendarul, metodologia și modul de organizare și desfășurare a examenului de bacalaureat se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se dau publicității, pentru fiecare generație, la începutul anului școlar al ultimei clase de liceu.

(6) Pentru anumite filiere, profiluri, specializări sau calificări, stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, absolvenții învățământului liceal pot susține un examen de certificare a calificării, separat de examenul de bacalaureat. Conținutul examenului de certificare a calificării se stabilește de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se dă publicității, pentru fiecare generație, cel mai târziu la începutul anului școlar al primei clase de liceu. Calendarul, metodologia și modul de organizare a examenului de certificare a calificării se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se dau publicității, pentru fiecare generație, la începutul anului școlar al ultimei clase de liceu.

(7) Absolvenții învățământului liceal, care susțin și promovează examenul de certificare a calificării primesc certificat de calificare, corespunzător nivelului stabilit prin Cadrul național al calificărilor și suplimentul descriptiv al certificatului în format EUROPASS.

(8) Eliberarea certificatului de calificare nu este condiționată de promovarea examenului de bacalaureat.

(9) Elevii educați acasă, în condițiile legii, pot susține examenul de bacalaureat în unul din centrele în care acesta se organizează.

Art. 69 (1) Examenul național de bacalaureat se consideră promovat de către absolvenții învățământului liceal, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au susținut probele prevăzute la art. 67 alin. (4) lit. A, B, C și D;

b) au susținut probele scrise prevăzute la art. 67 alin.(4) lit. E și au obținut cel puțin nota 5 la fiecare dintre acestea;

c) au obținut media aritmetică a notelor obținute

la probele scrise prevăzute la art.67 alin.(4) lit.E cel puțin egală cu 6.

(2) În urma promovării examenului național de bacalaureat, absolventului i se eliberează diploma de bacalaureat.

- (3) Absolvenților de liceu care au susținut probele prevăzute la art. 67 alin. (4) lit. A, B, C și D, li se eliberează certificate care atestă nivelul de competență lingvistică, respectiv nivelul de competență digitală. Eliberarea acestor certificate nu este condiționată de promovarea probelor scrise prevăzute la art. 67 alin. (4) lit. E.
- (4) În cazul nepromovării examenului național de bacalaureat, pot fi recunoscute în sesiunile următoare, la cerere, rezultatele la probele susținute conform prevederilor art. 67 alin. (4) lit. A, B, C și D, respectiv rezultatele la probele scrise prevăzute la art. 67 alin. (4) lit. E care au fost promovate cu cel puțin nota 5.
- (5) Examenul național de bacalaureat se organizează în două sesiuni.
- (6) Examenul național de bacalaureat și examenul de certificare a calificării se susțin, fără taxă, de cel mult două ori. Prezentările ulterioare la aceste examene sunt condiționate de achitarea unor taxe stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.
- (7) Probele prevăzute la art. 67 alin. (4) lit. A, B, C și D se organizează și se desfășoară la nivelul unității de învățământ, în timpul anului școlar, în fața unei comisii prezidate de directorul unității de învățământ și numite prin decizie a inspectorului școlar general, în condițiile stabilite prin metodologie specifică.
- (8) Probele scrise la examenul național de bacalaureat, prevăzute la art. 67 alin. (4) lit. E, se susțin după încheierea cursurilor în fața unei comisii stabilite de către inspectoratul școlar.
- (9) Comisia prevăzută la alin. (8) este condusă de un președinte, numit prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului dintre cadrele didactice universitare de predare, având titlul științific de doctor sau de un cadru didactic din învățământul liceal, având gradul didactic I și performanțe profesionale deosebite, dintr-o unitate de învățământ situată în alt județ decât cel în care se află unitatea de învățământ din care provin elevii care susțin probele scrise ale examenului național de bacalaureat.
- (10) Comisia prevăzută la alin. (8) este alcătuită exclusiv din profesori de la alte unități de învățământ decât cele din care provin elevii care susțin probele scrise ale examenului național de bacalaureat.
- (11) Rezultatele examenului național de bacalaureat se fac publice prin afișare.

CAPITOLUL VI

RESURSA UMANĂ

Secțiunea 1

Beneficiarii educației

Art. 70. – (1) Beneficiarii primari ai învățământului preuniversitar sunt antepreșcolarii, preșcolarii și elevii.

(2) Beneficiarii secundari ai învățământului preuniversitar sunt familiile antepreșcolarilor, ale preșcolarilor și ale elevilor.

(3) Comunitatea locală și societatea în general sunt beneficiari terțiari ai învățământului preuniversitar

Art. 71. – (1) Învățământul preuniversitar este centrat pe beneficiari. Toate deciziile majore sunt luate prin consultarea reprezentanților beneficiarilor primari, respectiv a consiliului național al elevilor sau a altor asociații reprezentative ale elevilor și prin consultarea obligatorie a reprezentanților beneficiarilor secundari și terțiari, respectiv a structurilor asociative reprezentative ale părinților, a reprezentanților mediului de afaceri, a autorităților administrației publice locale și a societății civile.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu consiliul național al elevilor și organizațiile guvernamentale și nonguvernamentale reprezentative, elaborează un statut în care sunt prevăzute drepturile și îndatoririle elevilor, care se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. În baza acestui statut, fiecare unitate de învățământ își elaborează regulamentul școlar propriu.

Art. 72 (1) Antepreșcolarii, preșcolarii și elevii din învățământul preuniversitar au drepturi egale la educație și prin activități educative extracurriculare.

(2) Activitățile extrașcolare sunt realizate în cadrul unităților de învățământ preuniversitar, în cluburi, în palate ale copiilor, în tabere școlare, în baze sportive, turistice și de agrement sau în alte unități acreditate în acest sens.

(3) Organizarea, acreditarea, controlul și competențele unităților care oferă educație extrașcolară se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 73 (1) Elevii de la cursurile de zi din învățământul preuniversitar de stat pot beneficia de burse de performanță, de burse de merit, de burse de studiu și de burse sociale.

(2) Cuantumul unei burse acordate din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și numărul acestora se stabilesc anual prin hotărâre a consiliului local, respectiv a consiliului județean/consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București/Consiliului General al Municipiului București.

(3) Criteriile generale de acordare a burselor se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Criteriile specifice de acordare a burselor de performanță, de merit, a burselor de studiu și a burselor sociale, se stabilesc anual, în consiliile de administrație ale unităților de învățământ, în limitele fondurilor repartizate.

(4) Elevii pot beneficia și de burse pe bază de contract încheiat cu operatori economici ori cu alte persoane juridice sau fizice, precum și de credite pentru studiu acordate de bănci în condițiile legii.

(5) Elevii și cursanții străini din învățământul preuniversitar de stat pot beneficia de burse, potrivit prevederilor legale.

(6) Elevii de origine etnică română, etnici români cu domiciliul stabil în străinătate, beneficiază de burse, potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 74 (1) Antepreșcolarii, preșcolarii și elevii din unitățile școlare de stat și particulare autorizate/acreditate beneficiază de asistență medicală, psihologică și logopedică gratuită, în cabinete medicale, psihologice și logopedice școlare ori în unități medicale de stat.

(2) La începutul fiecărui an școlar se realizează examinarea stării de sănătate a elevilor, pe baza unei metodologii comune a Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerului Sănătății.

(3) Autorizarea sanitară necesară funcționării unităților de învățământ de stat se obține fără taxe.

Art. 75 (1) Elevii din învățământul obligatoriu și liceal acreditat/autorizat beneficiază de tarif redus cu 50% pentru transportul local în comun, de suprafață, naval și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, pe tot parcursul anului calendaristic.

(2) Ca măsură de protecție specială, elevii orfani cu cerințe educaționale speciale, precum și cei instituționalizați beneficiază de gratuitate pentru toate categoriile de transport menționate la alin.(1), pe tot parcursul anului calendaristic.

(3) Elevilor care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu li se decontează cheltuielile de transport din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin unitățile de învățământ la care sunt școlarizați, pe bază de abonament, în limita a 50 km, sau li se asigură decontarea sumei ce reprezintă contravaloarea a 8 călătorii dus-întors pe semestru dacă locuiesc la internat sau gazdă.

(4) Elevii beneficiază de acces gratuit la muzee și manifestări sportive și de tarife reduse cu 75% pentru accesul la concerte, spectacole de teatru, de operă, de film și la alte manifestări culturale organizate de instituții publice.

(5) Elevii orfani, cei instituționalizați și cei cu cerințe educaționale speciale beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin.(5).

(6) Elevii etnici români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (5).

Art. 76 (1) În situații justificate, elevilor din învățământul obligatoriu, școlarizați într-o altă localitate decât aceea de domiciliu, li se asigură, după caz, servicii de transport, de masă și de internat, de către autoritățile administrației publice locale din localitatea de domiciliu, cu sprijinul operatorilor economici, al colectivităților locale, al societăților de binefacere, precum și al altor persoane juridice sau fizice.

(2) Statul subvenționează toate costurile aferente frecventării liceului pentru elevii provenind din mediul rural sau din grupuri socio-economice dezavantajate, precum și pentru cei care frecventează școlile profesionale. Modalitatea de subvenționare se stabilește prin hotărâre de Guvern, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 77 (1) Unitățile de învățământ încheie cu părinții, în momentul înscrierii antepreșcolarilor, respectiv a preșcolarilor sau a elevilor, în Registrul Matricol Unic, un contract educațional, în care sunt înscrise drepturile și obligațiile reciproce ale părților. Contractul educațional-tip este elaborat cu consultarea structurilor asociative naționale ale părinților și aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și este particularizat, la nivelul fiecărei unități de învățământ, prin decizia consiliului de administrație.

(2) Nerespectarea prevederilor contractului educațional-tip de către unitatea de învățământ este sancționată de inspectoratul școlar, în conformitate cu prevederile metodologiei aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Părintele sau tutorele legal este obligat să ia măsuri pentru școlarizarea elevului, pe perioada învățământului obligatoriu. Nerespectarea acestei prevederi din culpa părintelui sau a tutorei legal reprezintă contravenție și se sancționează cu amendă între 100 și 1000 lei sau cu muncă echivalentă în folosul comunității, prestată de părinte sau de tutorele legal. Identic se va proceda în situația distrugerilor materiale din patrimoniul școlii.

(4) Aplicarea contravenției prevăzute la alin. (3) se face de primărie, la sesizarea consiliului de administrație al unității de învățământ. Bani astfel obținuți vor fi utilizați exclusiv în folosul unității de învățământ respective.

Art. 78 Unitățile de învățământ pot primi donații din țară și din străinătate, în conformitate cu legea, dacă servesc politicii educaționale a sistemului național de învățământ și dacă nu sunt contrare intereselor statului român și legislației în vigoare.

Secțiunea a 2-a

Personalul din învățământul preuniversitar

Art. 79 (1) Personalul din învățământul preuniversitar este format din personal didactic, personal didactic auxiliar și personal administrativ.

(2) În învățământul preuniversitar poate funcționa personal didactic asociat.

Art. 80 (1) În învățământul preuniversitar de stat și particular, posturile didactice vacante și rezervate se ocupă prin concurs organizat la nivelul unității de învățământ cu personalitate juridică, conform unei

metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Concursurile pentru ocuparea posturilor didactice au caracter deschis. La concurs se poate prezenta orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Angajarea personalului didactic în unitățile de învățământ cu personalitate juridică se face prin încheierea contractului individual de muncă de către directorul unității.

Art.81 (1) Organizarea și desfășurarea concursului de ocupare a posturilor didactice auxiliare și administrative dintr-o unitate de învățământ sunt coordonate de director. Consiliul de administrație al unității de învățământ aprobă comisiile de concurs și validează rezultatele acestuia.

(2) Angajarea prin încheierea contractului individual de muncă a personalului didactic auxiliar și administrativ în unitățile de învățământ cu personalitate juridică se face de către directorul unității.

Art. 82 (1) La nivelul fiecărei unități și instituții de învățământ preuniversitar se realizează anual evaluarea activității personalului didactic, didactic auxiliar și administrativ. Metodologia de evaluare se stabilește prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și are între criterii competențele didactice, progresul școlar și performanțele competiționale ale elevilor.

(2) Rezultatele evaluării stau la baza deciziei consiliului de administrație privind acordarea calificativului anual și a gradației de merit.

(3) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului dezvoltă programul național de stimulare a excelenței didactice, finanțat din propriul buget.

(4) Metodologia de acordare a gradației de merit și de implementare a programului național de stimulare a excelenței didactice se elaborează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(5) Salarizarea personalului didactic și a celui didactic auxiliar din unitățile de învățământ de stat se face în funcție de performanțele profesionale, conform legii.

(6) Salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din unitățile de învățământ particular se stabilește prin negociere între conducerea persoanei juridice finanțatoare și persoana în cauză, cu avizul consiliului de administrație al unității școlare, cu respectarea legislației în vigoare. Nivelul salariului nu poate fi mai mic decât cel prevăzut în grila de salarizare conform treptei corespunzătoare.

(7) Inspectoratele școlare județene și Inspectoratul Școlar al Municipiului București realizează inspecția școlară și evaluarea periodică a unităților școlare și a resursei umane din învățământul preuniversitar. Rezultatele se aduc la cunoștința celor în cauză, consiliului de administrație al unității de învățământ, autorităților administrației publice locale și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

Art. 83 Hotărârile privind angajarea, motivarea, evaluarea, recompensarea, răspunderea disciplinară și disponibilizarea se iau la nivelul unității de învățământ de către consiliul de administrație, conform legii. Directorul unității de învățământ emite deciziile conform hotărârilor consiliului de administrație. Angajatorul este unitatea de învățământ.

CAPITOLUL VII

MANAGEMENTUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

Secțiunea 1

Art. 84 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, elaborează și implementează politica națională în domeniul învățământului preuniversitar. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are drept de inițiativă și de execuție în domeniul politicii financiare și al resurselor umane din sfera educației, conform legii.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului exercită, în domeniul învățământului preuniversitar, următoarele atribuții:

a) elaborează, aplică, monitorizează și evaluează politicile educaționale naționale;

b) monitorizează activitatea de evaluare externă;

c) coordonează și controlează sistemul național de învățământ preuniversitar;

d) avizează structura rețelei învățământului preuniversitar;

e) propune Guvernului, spre aprobare, cifrele de școlarizare;

f) coordonează elaborarea și aprobă Curriculumul Național;

g) evaluează și aprobă manualele școlare;

h) aprobă, conform legii, regulamentele de organizare și de funcționare ale unităților subordonate și unităților conexe;

i) elaborează studii de diagnoză și de prognoză în domeniul învățământului;

j) asigură omologarea mijloacelor de învățământ;

k) asigură cadrul organizatoric pentru selecționarea și pregătirea adecvată a elevilor cu aptitudini deosebite;

- l) coordonează politica educațională privind preșcolarii și elevii cu cerințe educaționale speciale;
- m) analizează modul în care se asigură protecția socială a elevilor și preșcolarilor și propune Guvernului și autorităților administrației publice locale abilitate măsuri corespunzătoare;
- n) coordonează și monitorizează perfecționarea și formarea inițială și continuă a personalului didactic pentru politicile de interes național;
- o) elaborează politicile naționale în domeniul resurselor umane;
- p) coordonează procesul de evaluare și de asigurare a calității în sistemul național de învățământ preuniversitar, pe baza standardelor naționale;
- q) elaborează, împreună cu alte ministere interesate, strategia colaborării cu alte state și cu organismele internaționale specializate în domeniul învățământului, formării profesionale și al cercetării științifice;
- r) stabilește modalitățile de recunoaștere și de echivalare a studiilor, a diplomelor, a certificatelor și a titlurilor științifice eliberate în străinătate, pe baza unor norme interne; pentru recunoașterea și vizarea actelor de studii încasează taxe, în lei și în valută, conform legii;
- s) stabilește structura anului școlar;
- t) elaborează metodologii și regulamente pentru asigurarea cadrului unitar al implementării politicilor educaționale naționale;
- u) construiește și asigură funcționarea optimă a Platformei Școlare de e-learning, precum și a Bibliotecii Școlare Virtuale;
- v) elaborează norme specifice pentru construcțiile școlare și pentru dotarea acestora;
- w) dă publicității și prezintă anual, în fața Parlamentului, raportul privind starea învățământului preuniversitar în România;
- x) coordonează colectarea și asigură analiza și interpretarea datelor statistice pentru sistemul național de indicatori privind educația.

(3) În realizarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului înființează, organizează și finanțează Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, Consiliul Național pentru Curriculum, Consiliul Național pentru Evaluare și Examinare, precum și alte consilii și comisii naționale. Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar se organizează și funcționează pe bază de hotărâre de Guvern. Organizarea și funcționarea celorlalte consilii și comisii naționale sunt stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. De asemenea, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate propune Guvernului înființarea de agenții.

Art. 85. – (1) Inspectoratele școlare județene și Inspectoratul Școlar al Municipiului București sunt servicii publice deconcentrate ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului cu personalitate juridică având, în principal, următoarele atribuții:

- a) aplică politicile și strategiile Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului la nivel județean, respectiv al municipiului București;
- b) controlează aplicarea legislației și monitorizează calitatea activităților de predare-învățare și respectarea standardelor naționale/indicatorilor de performanță prin inspecția școlară;
- c) controlează, monitorizează și evaluează calitatea managementului unităților și instituțiilor de învățământ;
- d) asigură, împreună cu unitățile de învățământ și cu autoritățile administrației publice locale, școlarizarea elevilor pe durata învățământului preuniversitar;
- e) coordonează admiterea în licee, evaluările naționale și concursurile școlare la nivelul unităților de învățământ din județ;
- f) monitorizează implementarea programelor naționale inițiate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pe aria județului, respectiv a municipiului București, și acordă sprijin proiectelor derulate de unitățile școlare și cele conexe în cadrul programelor Uniunii Europene în domeniul educației și tineretului;
- g) mediază conflictele și litigiile survenite între autoritatea administrației publice locale și unitățile

de învățământ;

h) coordonează și evaluează activitățile unităților conexe ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului din aria județului/ municipiului București;

i) prezintă un raport anual privind starea învățământului pe teritoriul județului, respectiv municipiului București. Acest raport se face public, se prezintă în fața conducerilor unităților de învățământ și unităților conexe și se transmite autorităților administrației publice locale și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

j) avizează, la propunerile consiliului local sau ale consiliilor județene înființarea unităților de învățământ preuniversitar;

k) aplică politicile educaționale naționale la nivel județean, respectiv al municipiului București;

l) acordă consiliere și asistență unităților și instituțiilor de învățământ în gestionarea resurselor umane și a posturilor didactice la nivelul județului, respectiv al municipiului București;

m) monitorizează activitățile de constituire, de vacantare și de ocupare a posturilor didactice din unitățile de învățământ;

n) gestionează baza de date privind cadrele didactice angajate în unitățile de învățământ, precum și întreaga bază de date a educației;

o) înaintează spre Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului rețeaua școlară din raza lor teritorială propusă de autoritățile administrației publice locale, în conformitate cu politica educațională, a documentelor strategice privind dezvoltarea economică și socială la nivel regional, județean și local, după consultarea unităților de învățământ, a operatorilor economici și a partenerilor sociali interesați;

p) realizează auditarea periodică a resursei umane din învățământul preuniversitar;

q) asigură colectarea datelor statistice pentru sistemul național de indicatori privind educația.

(2) Structura inspectoratelor școlare județene, respectiv a Inspectoratului Școlar al Municipiului București se stabilește prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Inspectoratul școlar are un consiliu de administrație și un consiliu consultativ.

Funcționarea acestora se realizează în baza unui regulament propriu, elaborat și aprobat de consiliul de administrație, conform regulamentului-cadru aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(4) În structura inspectoratelor școlare din județele cu învățământ și în limbile minorităților naționale, sunt cuprinși și inspectori școlari pentru acest tip de învățământ.

(5) În structura inspectoratelor școlare sunt cuprinși și inspectori școlari pentru problemele copiilor și tinerilor proveniți din medii socio-economice dezavantajate.

Secțiunea a 2-a

Conducerea unităților de învățământ

Art. 86 (1) Unitățile de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică sunt conduse de consiliile de administrație, de directori și de directori adjuncți, după caz. În exercitarea atribuțiilor ce le revin, consiliile de administrație și directorii conlucrează cu consiliul profesoral, cu comitetul de părinți și cu autoritățile administrației publice locale.

(2) În unitățile de învățământ de stat consiliul de administrație este organ de conducere și este constituit din 9 sau 13 membri, astfel:

a) În cazul în care consiliul de administrație este constituit din 9 membri, dintre aceștia 4 sunt cadre didactice, inclusiv directorul, un reprezentant al primarului, 2 reprezentanți ai consiliului local și 2 reprezentanți ai părinților;

b) În cazul în care consiliul de administrație este constituit din 13 membri, dintre aceștia 6 sunt cadre didactice, inclusiv directorul, un reprezentant al primarului, 3 reprezentanți ai consiliului local și 3 reprezentanți ai părinților;

(3) La ședințele consiliului de administrație participă, ca invitați permanenți, reprezentanții sindicatelor din unitatea de învățământ și un reprezentant al elevilor.

(4) După constituirea consiliului de administrație, membrii acestuia aleg un președinte de ședință

din rândul cadrelor didactice, prin hotărâre adoptată cu votul secret al majorității. Președintele de ședință este ales pentru o perioadă de cel mult un an, conduce ședințele consiliului de administrație și semnează hotărârile adoptate în această perioadă.

(5) În învățământul particular și confesional, în componența consiliului de administrație sunt incluși reprezentanți ai fondatorilor. Conducerea consiliului de administrație este asigurată de persoana desemnată de fondatori. În unitățile pentru învățământul general obligatoriu, consiliul de administrație cuprinde un reprezentant al consiliului local și un reprezentant al primarului.

(6) Consiliul de administrație se întrunește lunar sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea directorului sau a două treimi dintre membri. Metodologia-cadru de organizare și de funcționare a consiliului de administrație este stabilită prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(7) Consiliul de administrație are următoarele atribuții principale:

- a) adoptă proiectul de buget și avizează execuția bugetară la nivelul unității de învățământ;
- b) aprobă planul de dezvoltare instituțională elaborat de directorul unității de învățământ;
- c) aprobă curriculumul la decizia școlii la propunerea consiliului profesoral;
- d) stabilește poziția școlii în relațiile cu terți;
- e) organizează concursul de ocupare a funcțiilor de director
- f) aprobă planul de încadrare cu personal didactic și didactic auxiliar, precum și schema de personal administrativ;
- g) aprobă programe de dezvoltare profesională a cadrelor didactice la propunerea consiliului profesoral;
- h) realizează evaluarea performanțelor profesionale ale cadrelor didactice, ale cadrelor didactice auxiliare și ale personalului administrativ;
- i) sancționează abaterile disciplinare, etice sau profesionale ale personalului unității, conform legii;
- j) aprobă comisiile de concurs și validează rezultatul concursurilor;
- k) sancționează abaterile disciplinare, etice sau profesionale ale cadrelor didactice, conform legii;
- l) aprobă comisiile de concurs și validează rezultatul concursurilor;
- m) aprobă orarul unității de învățământ;

(8) Hotărârile consiliului de administrație se adoptă cu majoritatea voturilor celor prezenți.

Hotărârile consiliului de administrație care vizează personalul din unitate cum ar fi procedurile pentru ocuparea posturilor, a funcțiilor de conducere, acordarea gradății de merit, restrângerea de activitate, acordarea calificativelor, aplicarea de sancțiuni și altele asemenea se iau prin vot secret. Membrii consiliului de administrație care se află în conflict de interese nu participă la vot.

(9) Deciziile privind personalul, bugetul și patrimoniul unității de învățământ se iau cu majoritatea din totalul membrilor consiliului de administrație.

Art. 87 (1) Directorul exercită conducerea executivă a unității de învățământ. În cazul unităților de învățământ cu predare integrală în limbile minorităților naționale, directorul are obligația cunoașterii limbii respective. În cazul unităților de învățământ cu secții de predare în limbile minorităților naționale, unul dintre directori are obligația cunoașterii limbii respective.

(2) Directorul unității de învățământ de stat are următoarele atribuții:

- a) este reprezentantul legal al unității de învățământ și realizează conducerea executivă a acesteia;
- b) este ordonatorul de credite al unității de învățământ;
- c) își asumă, alături de consiliul de administrație, răspunderea publică pentru performanțele unității de învățământ pe care o conduce;
- d) propune spre aprobare consiliului de administrație regulamentul de organizare și funcționare al unității de învățământ;
- e) propune spre aprobare consiliului de administrație proiectul de buget și raportul de execuție bugetară;
- f) răspunde de selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea și încetarea raporturilor de muncă ale personalului din unitatea de învățământ;
- g) îndeplinește alte atribuții stabilite de către consiliul de administrație, conform legii;

h) prezintă, anual, un raport de activitate. Raportul este prezentat în fața consiliului profesoral și al consiliului de administrație și este adus la cunoștința autorităților administrației publice locale și a inspectoratului școlar județean/al municipiului București. Raportul este public;

i) transmite inspectoratului școlar datele statistice pentru sistemul național de indicatori privind educația.

(3) Structurile și funcțiile de conducere ale unităților de învățământ particular și confesional, atribuțiile, modul de constituire, precum și durata mandatelor sunt stabilite prin regulamentele de organizare și funcționare a acestora, în concordanță cu prevederile legale.

(4) Directorul unității de învățământ particular și confesional exercită conducerea executivă, în strictă conformitate cu responsabilitățile și atribuțiile conferite de lege, cu hotărârile consiliului de administrație al unității de învățământ și cu respectarea prevederilor regulamentului de organizare și funcționare a acesteia.

Art. 88 (1) Consiliul profesoral al unității de învățământ este format din totalitatea cadrelor didactice din unitatea școlară cu personalitate juridică, este prezidat de către director și se întrunește lunar sau ori de câte ori este nevoie, la propunerea directorului sau la solicitarea a minimum o treime dintre membrii personalului didactic.

(2) Atribuțiile consiliului profesoral sunt următoarele:

a) propune spre aprobare consiliului de administrație planul de dezvoltare instituțională și planul operațional anual;

b) gestionează și asigură calitatea actului didactic;

c) stabilește codul de etică profesională și monitorizează aplicarea acestuia;

d) propune consiliului de administrație măsuri de optimizare a procesului didactic;

e) propune consiliului de administrație curriculumul la dispoziția școlii;

f) propune consiliului de administrație acordarea de premii și distincții personalului cu rezultate deosebite la catedră;

g) propune consiliului de administrație inițierea procedurii legale de sancționare a personalului din unitate cu rezultate/activitate necorespunzătoare;

h) Text nemodificat

i) alege, prin vot secret, cadrele didactice membre ale consiliului de administrație;

j) aprobă sancționarea abaterilor disciplinare ale elevilor;

k) îndeplinește alte atribuții stabilite de consiliul de administrație.

Secțiunea a 3-a

Unitățile conexe ale învățământului preuniversitar

Art. 89 (1) Unitățile conexe ale învățământului preuniversitar sunt: casele corpului didactic, centrele atestate de formare continuă în limbile minorităților naționale, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională/Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, Centrul Național de Instruire Diferențiată, Unitatea pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, palatele și cluburile copiilor.

(2) În fiecare județ și în municipiul București funcționează Casa Corpului Didactic, denumită în continuare CCD, cu personalitate juridică, coordonată metodologic de inspectoratul școlar.

Structura și atribuțiile CCD se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(4) CJRAE/CMBRAE sunt unități specializate ale învățământului preuniversitar, cu personalitate juridică, coordonate metodologic de inspectoratul școlar.

(5) CJRAE/CMBRAE organizează, coordonează metodologic, monitorizează și evaluează, după caz, la nivel județean/al municipiului București, următoarele activități și servicii educaționale:

a) servicii de asistență psihopedagogică/psihologică, furnizate prin centrele județene și prin cabinetele de asistență psihopedagogică/psihologică;

b) servicii de terapii logopedice, furnizate prin centrele și prin cabinetele logopedice interșcolare;

c) servicii de evaluare, de orientare școlară și profesională;

- d) servicii de mediere școlară, furnizate de mediatorii școlari;
- e) servicii de consultanță pentru educație incluzivă, furnizate de centrele școlare de educație incluzivă.

(7) Structura, organizarea și funcționarea CJRAE/CMBRAE se stabilesc prin metodologie cadru aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(8) Centrul Național de Instruire Diferențiată se organizează și funcționează conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului prin reorganizarea Centrului Național de Excelență.

(9) Unitatea pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar se organizează în subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Atribuțiile, structura, organizarea și funcționarea Unității pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 90 (1) Palatele și cluburile copiilor sunt unități de învățământ pentru activități extrașcolare. Palatele copiilor au și rol metodologic.

(2) Palatul Național al Copiilor din București este subordonat Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Palatele și cluburile copiilor sunt în subordinea inspectoratelor școlare.

(4) Organizarea și competențele palatelor și cluburilor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

CAPITOLUL VIII

FINANȚAREA ȘI BAZA MATERIALĂ

A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 91 (1) Finanțarea unităților de învățământ preuniversitar cuprinde finanțarea de bază, finanțarea complementară și finanțarea suplimentară.

(2) Statul asigură finanțarea de bază pentru toți preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul primar, gimnazial, profesional și liceal de stat, particular sau confesional acreditat sau autorizat provizoriu, precum și pentru elevii din învățământul postliceal special de stat. Finanțarea de bază se face în limitele costului standard per elev/per preșcolar, după metodologia elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) În învățământul preuniversitar particular, taxele de școlarizare se stabilesc de consiliul de administrație al fiecărei instituții sau unități de învățământ, în condițiile legii.

(4) Cupoanele de creșă prevăzute la art. 26 alin. (4) se acordă de la bugetul de stat, prin Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale care elaborează norme metodologice de aplicare aprobate prin hotărâre de Guvern.

Art. 92 (1) Finanțarea învățământului preuniversitar de stat se asigură din fonduri publice sau din alte surse, în condițiile legii.

(2) Finanțarea învățământului preuniversitar particular și confesional acreditat și autorizat provizoriu se face din taxe, din fonduri publice, în cazul învățământului preșcolar, primar, gimnazial, profesional și liceal, precum și din alte surse, în condițiile legii.

Art. 93 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are drept de inițiativă în domeniile politicii financiare și resurselor umane din domeniul educației și colaborează cu alte ministere, cu autorități locale, structuri asociative reprezentative ale autorităților administrației publice locale, cu asociații reprezentative ale părinților, asociații reprezentative profesionale ale cadrelor didactice, precum și cu sindicatele reprezentative.

portului are drept de inițiativă în domeniile politicii financiare și resurselor umane din domeniul educației și colaborează cu alte ministere, cu autorități locale, structuri asociative reprezentative ale autorităților administrației publice locale, cu asociații reprezentative ale părinților, asociații

reprezentative profesionale ale cadrelor didactice, precum și cu sindicatele reprezentative.

(2) Consiliile locale și consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București/Consiliul General al Municipiului București pot suplimenta din bugetele proprii finanțarea complementară și suplimentară a unităților de învățământ preuniversitar de stat.

Art. 94 (1) Finanțarea de bază asigură desfășurarea în condiții normale a procesului de învățământ la nivel preuniversitar, conform standardelor naționale.

(2) Finanțarea de bază asigură:

- a) cheltuielile cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora;
- b) cheltuielile cu formarea continuă și evaluarea personalului;
- c) cheltuielile cu evaluarea periodică internă a elevilor;
- d) cheltuielile cu manualele școlare.
- e) cheltuieli materiale și servicii;
- f) cheltuielile cu întreținerea curentă;

(3) Finanțarea de bază a unei unități școlare rezultă prin multiplicarea costului standard per elev/preșcolar cu coeficienți specifici unității școlare și cu numărul de elevi și se aprobă anual prin hotărâre de Guvern.

(4) Baza de calcul a fondurilor alocate unităților de învățământ prin și din bugetele locale, pentru finanțarea de bază, o constituie costul standard per elev/preșcolar. Costul standard per elev/preșcolar se determină, pentru fiecare nivel de învățământ, filieră, profil, specializare/domeniu. Determinarea costului standard per elev/preșcolar se face de către Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, în condițiile prezentei legi și conform normelor metodologice elaborate de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și aprobate prin hotărâre de Guvern. Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar cuprinde reprezentanții Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, ai partenerilor sociali și ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale. Alocarea fondurilor pentru finanțarea de bază a unității de învățământ se face pe baza unei formule de finanțare aprobată prin hotărâre de Guvern la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care ia în considerare costul standard per elev/preșcolar, numărul de elevi/preșcolari din unitatea de învățământ, precum și factorii de corecție dependenți de densitatea de elevi în zonă, severitatea dezavantajelor, de limba de predare și alți factori.

(5) Finanțarea de bază aprobată anual prin legea bugetului de stat se repartizează pe comune, orașe, municipii și sectoare ale municipiului București de către consiliile județene/ consiliile locale ale sectoarelor municipiului București.

(6) Achiziționarea de manuale școlare se face de către unitățile de învățământ.

(7) Sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, alocate pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat ca finanțare de bază, nu pot fi executate silit pentru recuperarea creanțelor stabilite prin titluri executorii în sarcina autorităților administrației publice locale.

Art. 95 (1) Finanțarea complementară asigură cheltuieli de capital, cheltuieli sociale și alte cheltuieli asociate procesului de învățământ.

(2) Finanțarea complementară cuprinde următoarele categorii de cheltuieli:

- a) investiții, reparații capitale, consolidări, dotări;
- b) subvenții pentru internate și cantine;
- c) cheltuieli pentru evaluarea periodică națională a elevilor;
- d) cheltuieli cu bursele elevilor;
- e) cheltuieli pentru transportul elevilor, conform prevederilor art. 74 alin. (1);
- f) cheltuieli pentru naveta cadrelor didactice, conform legii;
- g) cheltuieli pentru examinarea medicală obligatorie periodică a salariaților din învățământul preuniversitar, cu excepția celor care, potrivit legii, se efectuează gratuit;
- h) cheltuieli pentru asigurarea securității și sănătății în muncă, pentru personalul angajat, preșcolari și elevi;

- i) gestionarea situațiilor de urgență;
  - j) cheltuieli pentru participarea în proiecte europene de cooperare în domeniul educației și formării profesionale.
  - k) cheltuieli pentru concursuri școlare și activități educative extracurriculare organizate în cadrul sistemului de învățământ.
- (3) Finanțarea complementară aprobată anual prin legea bugetului de stat se repartizează pe comune, orașe, municipii și sectoare ale municipiului București de către consiliile județene, respectiv de consiliile locale ale sectoarelor municipiului București.

Art. 96 Finanțarea de bază și finanțarea complementară se realizează pe baza contractului de performanță încheiat între directorul unității de învățământ preuniversitar și primarul localității/primarul de sector în a cărei rază teritorială se află unitatea de învățământ, respectiv cu președintele consiliului județean/primarul de sector , în cazul școlilor speciale.

Art. 97. – (1) Finanțarea suplimentară se acordă ca sumă globală fixă din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pentru premiarea unităților de învățământ cu rezultate deosebite în domeniul incluziunii sau în domeniul performanțelor școlare.

(2) Consiliile locale, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București și consiliile județene, respectiv Consiliul General al Municipiului București contribuie la finanțarea suplimentară, acordând granturi unităților de învățământ, în baza unei metodologii proprii.

(3) Finanțarea suplimentară se realizează pe bază de contract încheiat între unitatea școlară și finanțator.

Art. 98 (1) Unitățile de învățământ preuniversitar pot obține venituri proprii din activități specifice, conform legii, din proiecte, donații, sponsorizări sau din alte surse legal constituite.

(2) Veniturile proprii nu diminuează finanțarea de bază, complementară sau suplimentară și sunt utilizate conform deciziilor consiliului de administrație. La sfârșitul anului bugetar, sumele necheltuite rămân în contul unității de învățământ care le-a realizat și se reportează pentru bugetul anului următor.

(3) Directorul și consiliul de administrație al unității de învățământ cu personalitate juridică răspund de încadrarea în bugetul aprobat, în condițiile legii.

Art. 99 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului finanțează anual, în cadrul programelor naționale aprobate prin hotărâre de Guvern, următoarele competiții:

a) competiții între școli care se bazează pe evaluarea instituțională a fiecărei unități de învățământ după două axe majore: incluziune și performanță. În urma evaluărilor după fiecare dintre cele două axe, se va realiza o clasificare a școlilor pe 5 niveluri: „Excelent”, „Foarte bun”, „Bun”,

„Satisfăcător” și „Nesatisfăcător”. Sunt premiate atât școlile cu excelență în incluziune, cât și cele cu excelență în performanță, de stat, particulare sau confesionale. Școlile care obțin calificativul „Satisfăcător” sau „Nesatisfăcător” se supun monitorizării în vederea creșterii performanțelor;

b) în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, școlile vor desemna „Profesorul anului”, ca semn al excelenței în predare. La nivel județean și național va fi desemnat „Profesorul anului” pentru fiecare disciplină din planul de învățământ.

Excelența în predare va fi recompensată financiar, prin programul național de stimulare a excelenței didactice;

c) performanța elevilor la olimpiadele pe discipline, la olimpiadele de creație tehnico-științifică și artistică și la olimpiadele sportive se recompensează financiar prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(2) În lansarea competițiilor, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului se consultă cu asociațiile reprezentative ale părinților, asociațiile reprezentative profesionale ale cadrelor didactice, Consiliul Național al Elevilor și cu sindicatele reprezentative.

Art. 100. – (1) Bugetul de venituri și cheltuieli se întocmește anual, de către fiecare unitate de

învățământ preuniversitar, conform normelor metodologice de finanțare a învățământului preuniversitar elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, se aprobă și se execută conform legii.

(2) Excedentele anuale rezultate din execuția bugetului de venituri și cheltuieli ale activităților finanțate integral din venituri proprii se raportează în anul următor și se folosesc cu aceeași destinație sau, cu aprobarea consiliului de administrație, se utilizează pentru finanțarea altor cheltuieli ale unității de învățământ.

(3) Finanțarea unităților de învățământ special, a claselor de învățământ special, a elevilor din învățământul special, a liceelor și a CJRAE/CMBRAE, se asigură din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat prin consiliile județene/locale ale sectoarelor municipiului București, indiferent de locul de domiciliu al copiilor, prin contract managerial.

Art. 101 (1) De la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, se asigură următoarele cheltuieli aferente unităților de învățământ preuniversitar, inclusiv pentru învățământul special:

- a) finanțarea programelor naționale ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, aprobate prin hotărâre de Guvern;
- b) fondul de rezervă, constituit prin hotărâre de Guvern, pentru implementarea descentralizării;
- c) componenta locală aferentă proiectelor aflate în derulare, cofinanțate de Guvernul României și de organisme financiare internaționale, precum și rambursările de credite externe aferente proiectelor respective;
- d) bursele, aprobate prin hotărâre de Guvern, pentru elevii din Republica Moldova, etnicii români din afara granițelor țării, precum și bursele pentru elevii străini;
- e) organizarea evaluărilor, a simulărilor și a examenelor naționale;
- f) perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor didactice și didactice auxiliare, pentru implementarea politicilor și strategiilor Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- g) finanțarea, pe bază de hotărâri de Guvern, a unor programe anuale sau multianuale de investiții, consolidări, reabilitări, dotări, de modernizare și de dezvoltare a bazei materiale a unităților de învățământ preuniversitar de stat;
- h) finanțarea unor programe naționale de protecție socială;
- i) finanțarea privind organizarea de concursuri pentru elevi, pe discipline de învățământ și pe meserii, tehnico-aplicative, științifice, de creație, concursuri și festivaluri cultural-artistice, campionate și concursuri sportive școlare, cu participare națională și internațională, precum și olimpiade internaționale pe discipline de învățământ.

(2) Finanțarea cheltuielilor privind inspectoratele școlare, casele corpului didactic, palatele și cluburile copiilor și elevilor, cluburile sportive școlare, precum și alte unități conexe se asigură din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Cluburile sportive școlare, precum și palatele și cluburile copiilor pot să fie finanțate și de autoritățile locale.

(4) Consiliul județean/consiliile locale ale sectoarelor și Consiliul General al Municipiului București alocă, prin hotărâri proprii, fonduri din cote defalcate din impozitul pe venit la dispoziția acestora, în vederea finanțării unităților de învățământ preuniversitar de stat, prin finanțarea complementară.

(5) Consiliul județean/Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București asigură fonduri pentru organizarea și desfășurarea olimpiadelor și a concursurilor școlare județene/ale municipiului București.

(6) Cheltuielile aferente facilităților acordate elevilor privind transportul rutier, fluvial, pe calea ferată și cu metroul se finanțează prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și din alte surse, potrivit legii.

Art. 102. Unitățile de învățământ preuniversitar și unitățile conexe beneficiază de recuperarea TVA aferentă materialelor, echipamentelor, publicațiilor, serviciilor și activelor fixe achiziționate pentru activitățile didactice. Recuperarea TVA se face de la direcțiile teritoriale ale finanțelor publice.

Secțiunea a 2-a

Baza materială a învățământului preuniversitar de stat

Art. 103 (1) Unitățile de învățământ de stat fac parte din proprietatea publică, cele de învățământ particular au drept fundament proprietatea privată, iar cele de învățământ confesional aparțin, în funcție de entitatea care le-a înființat, uneia dintre cele două forme de proprietate.

(2) Baza materială a învățământului preuniversitar de stat constă în întreg activul patrimonial al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, al unităților de învățământ preuniversitar existent la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și în activul patrimonial redobândit sau dobândit ulterior și cuprinde: terenuri și clădiri destinate procesului de învățământ preuniversitar, dotări și echipamente, biblioteci, stațiuni didactice și de cercetare, ateliere școlare, ferme didactice, terenuri agricole și forestiere, cămine, internate, cantine, palate și cluburi ale copiilor, tabere școlare, baze cultural-sportive și de odihnă, precum și orice alt obiect de patrimoniu destinat procesului de învățământ, elevilor și salariaților din învățământul.

(3) Terenurile și clădirile unităților de educație timpurie, de învățământ preșcolar, școlile primare și gimnaziale, liceele, inclusiv celelalte niveluri de învățământ din cadrul acestora, înființate de stat, fac parte din domeniul public local și sunt administrate de către consiliile locale. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea acestor unități și sunt administrate de către consiliile de administrație, conform legislației în vigoare.

(4) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ special de stat și centrele județene de resurse și asistență educațională fac parte din domeniul public al județului, respectiv al sectoarelor municipiului București, și sunt în administrarea consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea, prin consiliile de administrație ale unităților de învățământ respective. Celelalte componente ale bazei materiale a unităților de învățământ special de stat, ale cluburilor sportive școlare, ale palatelor și cluburilor copiilor și elevilor, precum și ale centrelor județene de resurse și asistență educațională sunt de drept proprietatea acestor unități și sunt administrate de către consiliile de administrație ale acestora.

(5) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea inspectoratele școlare, casele corpului didactic, Centrul Național de Excelență, Centrul Național de Instruire Diferențiată, taberele școlare și bazele sportive, centrele recreative și de divertisment, Palatul Național al Copiilor, precum și alte unități din subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, ale căror cheltuieli curente și de capital se finanțează de la bugetul de stat, fac parte din domeniul public al statului și sunt administrate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin inspectoratele școlare și prin consiliile de administrație ale acestor unități. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea unităților respective și sunt administrate de acestea.

(6) Schimbarea destinației și înstrăinarea bazei materiale a unităților de învățământ preuniversitar de stat se pot face la cerere de către autoritățile administrației publice locale, numai cu avizul conform al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. În caz contrar, actele de schimbare a destinației sau de înstrăinare a bazei materiale sunt nule de drept, iar fapta constituie infracțiune și se pedepsește conform legii penale.

(7) Privatizarea unităților și a instituțiilor de învățământ de stat este interzisă.

Art. 104 Înscrierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile aparținând Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau instituțiilor și unităților de învățământ și cercetare științifică din sistemul învățământului preuniversitar de stat, precum și asupra bunurilor aparținând consiliilor locale, județene și, respectiv Consiliului General al Municipiului București, în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar de stat, se face, după caz, în registrul de înscripțiuni și transcripțiuni, în cărțile funciare sau în cărțile de publicitate funciară, cu scutire de plata taxelor prevăzute de lege.

TITLUL III ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 105 (1) Prezentul titlu reglementează structura, funcțiile, organizarea și funcționarea învățământului superior din România.

(2) Învățământul superior este organizat în universități, academii de studii, institute, școli de studii superioare, școli academice și altele asemenea, numite în continuare, în prezenta lege, instituții de învățământ superior sau universități.

(3) Instituțiile de învățământ superior sunt libere, deschise și au autonomie universitară garantată de Constituție.

(4) Instituțiile de învățământ superior pot fi de stat, particulare sau confesionale. Aceste instituții au personalitate juridică, au caracter non-profit, sunt de interes public și sunt apolitice.

Art. 106 (1) Învățământul superior se poate organiza și desfășura doar în instituții de învățământ superior care au obținut autorizarea de funcționare sau acreditarea, potrivit legii.

(2) Diplomele de studii universitare sunt recunoscute dacă sunt emise de către instituții de învățământ superior acreditate în conformitate cu prevederile legale pentru programe de studii acreditate sau autorizate. Suplimentul la diplomă, foaia matricolă și alte documente conexe sunt recunoscute dacă sunt emise de către instituția de învățământ superior organizatoare a programelor de studiu respective.

Art. 107 (1) Sistemul național de învățământ superior include toate instituțiile de învățământ superior acreditate sau autorizate.

(2) Instituțiile de învățământ superior, din străinătate sau din România, acreditate legal, ca atare, în țările de origine, pot organiza, singure sau în parteneriat, structuri de învățământ superior și/sau programe de studii cu respectarea prevederilor și procedurilor legale din România.

Art. 108 Misiunea învățământului superior constă în:

a) formarea inițială și continuă de specialiști la nivel universitar în scopul dezvoltării personale, a inserției profesionale a individului și a satisfacerii nevoii de competență a mediului socio-economic;

b) generarea și transferul de cunoaștere către societate prin cercetare științifică, dezvoltare, inovare, proiectare, expertizare, consultanță, asistență tehnică și transfer tehnologic, prin creație individuală și colectivă, prin asigurarea performanțelor și dezvoltării fizice și sportive, precum și prin valorificarea și diseminarea rezultatelor acestora.

c) implicarea instituțională și individuală a membrilor comunităților academice în problematica economică, administrativă, culturală și socială la nivel local, regional și național.

Art. 109 (1) Sistemul național de învățământ superior se bazează pe următoarele principii:

a) principiul autonomiei universitare;

b) principiul libertății academice;

c) principiul asigurării calității;

d) principiul răspunderii publice;

e) principiul respectării drepturilor și libertăților studenților și ale personalului academic;

f) principiul centrării educației pe student și pe nevoile societății;

g) principiul eticii;

h) principiul eficienței;

i) principiul transparenței;

j) principiul independenței de ideologii, religii și doctrine politice;

k) principiul libertății de mobilitate națională;

l) principiul concurenței loiale;

m) principiul parteneriatului cu studenții;

n) principiul consultării partenerilor sociali în luarea deciziilor.

(2) În învățământul superior nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, naționalitate, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(3) În învățământul superior există și pot fi organizate facultăți de teologie, în conformitate cu prevederile art. 14 și institute de cercetare teologică în consens cu perspectivele ecumenice și irenice internaționale și în conformitate cu prevederile legale.

Art. 110 (1) În instituțiile de învățământ superior de stat, învățământul este gratuit pentru cifra de școlarizare aprobată anual de Guvern, respectiv cu taxă, pentru locurile suplimentare. Taxele de școlarizare percepute de instituțiile de învățământ superior de stat studenților în regim cu taxă nu pot fi mai mici decât 80% din finanțarea de bază per student primită de respectivele instituții de la bugetul de stat, la nivel de domeniu, ciclu și formă de învățământ. În cazul în care școlarizarea studenților cu taxă se face fără crearea de formații de curs suplimentare, taxele de școlarizare nu pot să fie mai mici decât 50% din finanțarea de bază per student primită de respectivele instituții de la bugetul de stat, la nivel de domeniu, ciclu și formă de învățământ.

(2) Atât în cazul universităților de stat cât și în cazul universităților particulare numărul total de studenți școlarizați într-o promoție la un program de studiu nu poate depăși capacitatea de școlarizare corespunzătoare unui raport număr studenți/număr cadre didactice titulare cel mult egal cu 35/1.

(3) Depășirea capacității de școlarizare atrage după sine anularea autorizării/acreditării programelor de studii pentru care s-a înregistrat abaterea.

(4) În instituțiile de învățământ superior particular, învățământul este cu taxă.

(5) Instituțiile de învățământ superior au autonomie în stabilirea cuantumului taxelor, care sunt decise de Senatul universitar potrivit legii, și au obligația să le comunice tuturor celor interesați.

Art. 111. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este autoritate de stat și este abilitat să urmărească și să asigure/garanteze aplicarea și respectarea reglementărilor legale în domeniul învățământului superior și să aplice, dacă e cazul, sancțiuni.

Art. 112 (1) Instituțiile de învățământ superior de stat se înființează și devin parte a sistemului național de învățământ superior prin hotărâre de Guvern, după parcurgerea procedurilor de autorizare.

(2) Instituțiile de învățământ superior particulare și profesionale particulare sunt fondate din inițiativa și cu resursele materiale și financiare ale unei persoane fizice, ale unui grup de persoane fizice, ale unei fundații, asociații, ale unui cult religios sau ale unui alt furnizor de educație denumiți fondatori.

(3) Instituțiile de învățământ superior particulare și profesionale particulare sunt cuprinse în sistemul național de învățământ superior prin hotărâre de Guvern, după parcurgerea procedurilor de autorizare.

Art. 113 (1) Autonomia universitară și libertățile de exprimare sunt garantate de Constituție.

Instituțiile de învățământ superior se organizează și funcționează independent de orice ingerințe ideologice, politice sau religioase.

(2) Autonomia universitară dă dreptul instituțiilor de învățământ superior să-și stabilească liber de orice ingerință, cu respectarea legislației în vigoare:

a) misiunea;

b) strategia;

c) activitățile;

d) structura;

e) organizarea;

f) funcționarea;

g) gestionarea resurselor materiale, financiare, informaționale și umane;

h) conducerea.

(3) Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprimă în Carta universitară aprobată de senatul universitar. În cazul instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare, senatul universitar aprobă Carta universitară cu avizul conform al fondatorilor.

(4) Autonomia universitară se exercită în asociere cu răspunderea publică.

(5) În instituțiile de învățământ superior este asigurată libertatea cercetării în ceea ce privește stabilirea temelor, alegerea metodelor, procedeele și valorificarea rezultatelor.

(6) În instituțiile de învățământ superior, nu poate fi periclitat dreptul la exprimare liberă a opiniilor științifice, artistice și sportive.

(7) Studenților le este asigurat dreptul la liberă alegere, exclusiv pe baza rezultatelor profesionale, a specializărilor și disciplinelor de studiu, în conformitate cu planurile de învățământ și ținând seamă de capacitatea de școlarizare și de capacitatea de acoperire a costurilor implicate.

(8) Structurile și funcțiile de conducere ale universităților particulare și confesionale, atribuțiile, modul de constituire, precum și alte considerente legate de statutul acestora sunt stabilite de Carta universitară.

Art. 114 (1) Răspunderea publică obligă orice instituție de învățământ superior de stat sau particulară:

a) să respecte legislația în vigoare, Carta proprie și politicile naționale și europene în domeniul învățământului superior;

b) să respecte și să aplice reglementările în vigoare referitoare la asigurarea și evaluarea calității în învățământul superior;

c) să respecte etica universitară, cuprinsă în codul de etică și deontologie aprobat de Senatul universitar;

d) să asigure eficiența managerială și eficiența cheltuirii banului public;

e) să asigure transparența deciziilor și activităților sale, conform legislației în vigoare;

f) să respecte libertatea academică a personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare, precum și drepturile și libertățile studenților.

g) să emită documentele de studii exclusiv cu respectarea legislației în vigoare.

(2) În cazul universităților confesionale, răspunderea publică presupune și respectarea statutului și a prevederilor dogmatice și canonice specifice cultului respectiv.

Art. 115 (1) În cazul în care se constată nerespectarea prevederilor art. 116, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sesizează senatul universitar.

(2) În cazul în care după trei luni de la sesizarea senatului universitar abaterea se menține, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate lua una dintre următoarele măsuri:

a) reducerea temporară, parțială sau totală, a finanțării complementare;

b) eliminarea temporară din competițiile de proiecte cu finanțare din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

c) reducerea temporară, parțială a finanțării de bază;

d) reducerea temporară, parțială sau totală, a cifrei de școlarizare finanțată de la bugetul de stat;

e) inițierea unui proiect de hotărâre de Guvern sau a unui proiect de lege pentru desființarea unor programe de studii sau a instituției de învățământ în cauză.

(3) Constatarea încălcării obligațiilor prevăzute la art. 116 se face de către Consiliul Național de Etică și Deontologie, format din trei reprezentanți numiți de MECTS - câte unul de la ARACIS, CNFIS și CNCISIS-, trei reprezentanți ai CNR, un reprezentant al Asociației Universităților Particulare, un reprezentant din partea federațiilor sindicale naționale reprezentative din învățământul superior, un reprezentant din partea federațiilor naționale reprezentative ale studenților. Membrii Consiliului Național de Etică și Deontologie aflați în conflict de interese în raport cu speța nu participă la constatare.

Art. 116. (1) Spațiul universitar este constituit din totalitatea edificiilor, terenurilor, stațiunilor

didactice experimentale, institutelor și centrelor de cercetare, fermelor, grădinilor botanice, caselor universitare, campusurilor universitare, spitalelor și clinicilor universitare, caselor studenților, muzeelor, căminelor studențești, bazelor sportive și de agrement, folosite de instituția de învățământ superior, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptățită să le utilizeze.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) spațiile care aparțin Ministerului Sănătății și ministerelor cu rețea sanitară proprie, în care se desfășoară învățământul medical superior, spațiile care aparțin cultelor în care se desfășoară învățământul confesional, precum și spațiile care aparțin Ministerului Apărării Naționale și Ministerului Administrației și Internelor, Serviciului Român de Informații, în care se desfășoară învățământ de specialitate.

(3) Spațiul universitar este inviolabil. Accesul în spațiul universitar este permis numai în condițiile stabilite prin Carta universitară.

Art. 117 (1) Comunitatea universitară este constituită din studenți, personal didactic și de cercetare, personal didactic auxiliar și personal nedidactic care are contract de muncă cu universitatea.

(2) Din comunitatea universitară fac parte și persoane cărora li s-a conferit calitatea de membru al comunității universitare prin hotărâre a Senatului universitar.

(3) Membrii comunității universitare au drepturile și îndatoririle stabilite prin reglementările legale în vigoare și prin Carta universitară.

Art. 118 (1)) Carta universitară prezintă opțiunile majore ale comunității universitare și se aplică în tot spațiul universitar.

(2) Carta universitară trebuie să se refere în mod expres la:

a) modalitățile de desemnare și revocare a mandatelor structurilor și organismelor de conducere ale universității și a oricărui membru al acestora;

b) situațiile de conflicte de interese și incompatibilități, incluzând prevederea că în universitățile de stat nu pot avea în același timp funcții de conducere în aceleași organisme sau în organisme aflate în relații directe de subordonare persoane având calitatea de soț, soție, rude și afini până la gradul al III-lea inclusiv.

c) în învățământul superior particular și confesional situațiile de conflict de interese și incompatibilități se stabilesc prin Carta universitară;

d) condițiile și modul de desfășurare a concursurilor de selecție a personalului didactic, de cercetare, didactic auxiliar și tehnico-administrativ;

e) modul în care se realizează gestiunea și protecția resurselor universității;

f) condițiile în care se constituie fondurile proprii și stabilirea în mod independent a destinației acestora și a condițiilor în care sunt utilizate;

g) condițiile în care universitatea se poate asocia cu alte instituții de învățământ superior sau cu alte organizații pentru îndeplinirea misiunii sale;

h) modalitățile în care se pot construi, deține și folosi elementele aferente bazei materiale a universității, necesare educației și cercetării științifice;

i) modalitățile în care se derulează acțiunile de cooperare internațională ale instituției de învățământ superior, încheierea de contracte și participarea la organizațiile europene și internaționale;

j) modalitățile de colaborare dintre structurile de conducere ale universităților și sindicatele personalului didactic, de cercetare, tehnic și administrativ și cu organizațiile studențești legal constituite;

k) orice alte aspecte socotite relevante de către Senatul universitar, ce corespund legislației în vigoare.

(3) Carta universitară se elaborează și se adoptă de către Senatul universitar, numai după dezbaterile cu comunitatea academică, în termen de maximum 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Carta universitară nu poate conține prevederi contrare legislației în vigoare. Nerespectarea legilor în conținutul Cartei universitare atrage nulitatea de drept a actului respectiv.

(5) Carta universitară se comunică Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 119 (1) Instituțiile de învățământ superior pot înființa, singure sau prin asociere, institute și

centre de cercetare științifică cu personalitate juridică, societăți comerciale, fundații sau asociații, cu aprobarea Senatului universitar. Condiția ca acestea să se înființeze este aceea ca ele să contribuie la creșterea performanțelor instituției și să nu influențeze negativ în niciun fel activitățile de învățământ, cercetare și consultanță.

(2) Instituțiile de învățământ superior pot constitui consorții, inclusiv cu unitățile de cercetare-dezvoltare, în baza unui contract de parteneriat, conform legislației în vigoare.

(3) La constituirea institutelor și centrelor de cercetare științifică, a societăților comerciale, a fundațiilor sau a asociațiilor, instituția publică de învățământ superior poate aduce aport în numerar și/sau în natură doar dreptul de folosință și de administrare asupra bunurilor pe care le are în patrimoniu

Art. 120 (1) Instituțiile de învățământ superior adoptă un cod de etică și deontologie. Acesta face parte din Carta universitară.

(2) Rectorul universității are obligația să prezinte anual un raport privind starea universității. Raportul este făcut public pe site-ul universității.

Acest raport include cel puțin:

- a) situația financiară a universității, pe surse de finanțare și tipuri de cheltuieli;
- b) situația fiecărui program de studii;
- c) situația personalului instituției;
- d) rezultatele activităților de cercetare;
- e) situația asigurării calității activităților din cadrul universității;
- f) situația respectării eticii universitare și a eticii activităților de cercetare;
- g) situația posturilor vacante;

h) inserția profesională a absolvenților din promoțiile precedente.

(3) Raportul anual al rectorului este o componentă a răspunderii publice și constituie o condiție fundamentală pentru accesul la finanțările din bugetul public.

CAPITOLUL II

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ

A INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

Art. 121 (1) Pentru îndeplinirea obiectivelor ce decurg din misiunea asumată, orice instituție de învățământ superior poate cuprinde următoarele componente organizatorice: facultăți, departamente, catedre, institute, centre sau laboratoare, unități de proiectare, centre de consultanță, clinici universitare, studiouri și ateliere artistice, teatre, muzee, centre pentru formarea continuă a resurselor umane, unități de producție și prestări servicii, stațiuni experimentale sau alte entități pentru activități de producție și transfer de cunoaștere și tehnologie, cămine, cantine, cluburi sportive, case de cultură, baze de agrement. În structura instituțiilor de învățământ superior funcționează servicii tehnico - administrative.

(2) Instituția de învățământ superior poate înființa, pe perioadă nedeterminată și pe proiecte, unități de cercetare distincte sub raportul bugetului de venituri și cheltuieli, care au autonomie și statute proprii, aprobate de Senatul universitar.

(3) Componentele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt organizate de fiecare instituție de învățământ superior, astfel încât instituția să-și realizeze misiunea, să asigure criteriile și standardele de calitate, să gestioneze în mod eficient activitățile de învățământ, cercetare, producție sau transfer cognitiv și tehnologic și să asigure sprijinul adecvat membrilor comunităților universitare.

Art. 122 (1) Facultatea este unitatea funcțională care elaborează și gestionează programele de studii. Facultatea corespunde unuia sau mai multor domenii ale științelor, artelor sau sportului.

(2) Facultatea se înființează, se organizează și se desființează prin hotărâre a senatului universitar.

(3) O facultate poate include catedre, departamente, școli doctorale, școli postuniversitare și extensii

universitare care sunt responsabile de organizarea programelor de studii pe tipuri și cicluri de studii universitare.

(4) Activitatea didactică în cadrul facultății se desfășoară pe domenii/programe de studii organizate pe ani de studii, serii de predare, grupe și subgrupe.

Art. 123 (1) Departamentul/catedra este unitatea academică funcțională care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii în unul sau mai multe domenii de specialitate.

(2) Un departament/catedra poate avea în componență centre sau laboratoare de cercetare, ateliere artistice, școli postuniversitare și extensii universitare .

(3) Departamentul/catedra se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a Senatului universitar.

(4) Departamentul/catedra poate organiza centre sau laboratoare de cercetare care funcționează ca unități de venituri și cheltuieli în cadrul universității.

(5) Departamentul pentru pregătirea personalului didactic se înființează și se acreditează conform legii ca structură specializată pentru profesionalizarea pedagogică și formarea continuă a personalului didactic.

(6) Departamentul cuprinde minimum 30 de posturi didactice și/sau de cercetare iar catedra minimum 15 posturi didactice și/sau de cercetare.

Art. 124 Institutele, stațiunile experimentale, centrele sau laboratoarele se înființează, se organizează și se desființează prin hotărâre a senatului universitar.

Art. 125 (1) Învățământul superior pentru minoritățile naționale se realizează:

a) în instituții de învățământ superior în cadrul cărora funcționează facultăți/linii/secții/programe de studii/grupe cu predare în limba minorităților naționale;

b) în instituții de învățământ superior multiculturalale și multilingve; în acest caz, se constituie secții/linii cu predare în limbile minorităților naționale;

c) linia de studii cu predare în limba unei minorități naționale cuprinde toate programele de studii organizate într-o universitate în domenii științifice diferite, în acea limbă;

d) secția de studii cu predare în limba unei minorități naționale cuprinde toate programele de studii organizate într-o universitate într-un domeniu științific, în acea limbă.

(2) Structurile organizatorice prevăzute la alin. (1) se înființează, se organizează și se desființează prin hotărâri ale senatului universității cu respectarea legislației în vigoare.

(3) Învățământul universitar în limbile minorităților naționale se asigură în toate cele trei cicluri de studii universitare – licență, masterat, doctorat. Se asigură, de asemenea, învățământul postuniversitar și formarea continuă în limbile minorităților naționale, în condițiile legii și în baza autonomiei universitare.

CAPITOLUL III

ORGANIZAREA STUDIILOR UNIVERSITARE

Secțiunea 1

Structura anului universitar

Art. 126 (1) Anul universitar are două semestre. Un semestru are o durată, de regulă, de 14 săptămâni de activități didactice și 3-4 săptămâni de evaluare. Structura anului universitar se aprobă de către senatul universitar.

(2) Senatul universitar aprobă, cu cel puțin 3 luni înainte de începerea anului universitar, regulamentul și calendarul activităților educaționale specifice, corespunzătoare semestrelor de studiu.

Secțiunea a 2-a

Programe de studii universitare

Art. 127 (1) Programul de studii universitare reprezintă un grup de unități curriculare de predare, învățare, cercetare, aplicații practice și evaluare planificate astfel încât să ducă la o calificare universitară certificată prin diplomă și suplimentul de diplomă.

(2) Curriculumul programului de studii universitare se stabilește de senatul universitar cu respectarea standardelor naționale privind calificările și asigurarea calității.

(3) Programele de studii universitare sunt grupate pe domenii de studii și organizate pe 3 cicluri de studiu: licență, master, doctorat.

(4) Programele de studii universitare dau acces la ocupații și funcții specifice fiecărui ciclu de studii universitare absolvit.

Art. 128 (1) Organizarea programelor de studii este de competența instituțiilor de învățământ superior, cu respectarea legislației în vigoare. Pentru fiecare ciclu universitar organizat, senatul universitar aprobă un regulament propriu de organizare și funcționare.

(2) Un program de studii universitare funcționează legal dacă este autorizat sau acreditat și funcționează în condițiile stabilite prin actul de autorizare, respectiv acreditare. Organizarea și desfășurarea de programe de studii universitare care nu funcționează legal se sancționează cu nerecunoașterea studiilor pentru beneficiari, precum și cu amendă pentru organizatori, potrivit legii penale, și cu retragerea autorizației de funcționare, respectiv a acreditării pentru instituția în cauză.

(3) Autorizarea și acreditarea programelor de studii universitare se realizează distinct pentru fiecare formă de învățământ, fiecare limbă de predare și pentru fiecare loc geografic în care se desfășoară.

(4) Pentru profesiile reglementate la nivelul Uniunii Europene reglementarea națională nu poate contraveni celei europene.

(5) Nomenclatorul domeniilor și al programelor de studii universitare, domeniile și programele de studii universitare acreditate sau autorizate să funcționeze, locul geografic de desfășurare, numărul de credite de studii transferabile pentru fiecare program de studii universitare, formă de învățământ sau limba de predare și numărul maxim de studenți care pot fi școlarizați, se stabilesc anual prin hotărâre de Guvern, promovată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu 6 luni înaintea concursului de admitere.

Secțiunea a 3-a

Forme de organizare

Art. 129 (1) Programele de studii universitare de licență se pot organiza în următoarele forme de învățământ: cu frecvență și cu frecvență redusă.

(2) Programele de studii universitare de masterat se pot organiza în următoarele forme de învățământ: cu frecvență și cu frecvență redusă.

Art. 130 (1) Formele de organizare ale programelor de studii sunt:

a) cu frecvență, caracterizate prin activități de învățământ programate pe durata întregii zile, sau după programul normal de lucru, distribuite săptămânal/zilnic pe parcursul semestrului și presupunând întâlnirea față în față a studenților în spațiul universitar cu cadrele didactice de predare;

b) cu frecvență redusă, caracterizată prin activități dedicate mai ales unor cursuri de sinteză și pregătirii aplicative, programate în mod compact și periodic, presupunând întâlnirea față în față a studenților în spațiul universitar cu cadrele didactice de predare, completate de alte mijloace de pregătire specifice învățământului la distanță, prin utilizarea unor resurse specifice informatice și de comunicații, activități de autoînvățare și autoevaluare, precum și activități de tutoriat;

(2) Fac excepție de la prevederile art. 131 programele de studii de licență și master din domeniile reglementate la nivelul Uniunii Europene, care se pot organiza doar la forma cu frecvență.

(3) Programele de studii universitare de doctorat se pot organiza la formele de învățământ cu frecvență și cu frecvență redusă.

(4) Diplomele și certificatele de studii universitare eliberate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile legii, pentru aceleași programe de studii, indiferent de forma de învățământ absolvită, sunt echivalente.

(5) Pot organiza programe de studii universitare la formele de învățământ cu frecvență redusă numai instituțiile de învățământ superior care au acreditat programul de învățământ respectiv la forma de învățământ cu frecvență.

Secțiunea a 4-a

Contracte de studii

Art. 131. – Instituția de învățământ superior semnează cu fiecare student/student-doctorand/cursant/cercetător post-doctoral înmatriculat la un program de studii, un contract de studii universitare în concordanță cu prevederile regulamentelor de organizare și desfășurare a programelor de studii și cu respectarea legislației în vigoare.

Secțiunea a 5-a

Admiterea în programe de studiu

Art. 132 (1) Admiterea în învățământul superior de stat, particular și confesional pentru fiecare ciclu și program de studii universitare este de competența fiecărei instituții de învățământ superior și se organizează pe baza metodologiilor specifice de admitere stabilite de Senatul universitar, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) La admiterea în învățământul superior de stat, particular și confesional pentru fiecare ciclu și program de studii universitare pot candida cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români, inclusiv în ceea ce privește taxele de școlarizare. Recunoașterea studiilor efectuate în afara României se realizează de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în condițiile legii.

(3) Instituțiile de învățământ superior pot percepe de la candidați, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere pentru organizarea și desfășurarea admiterii, în cuantumurile aprobate de Senatele universitare. Senatele universitare pot să prevadă, prin metodologiile proprii de admitere, scutirea de plată a acestor taxe sau reducerea lor.

(4) Un candidat declarat admis poate beneficia de finanțare de la buget o singură dată, pentru fiecare dintre cele 3 cicluri de studii universitare, pe durata normală a programului de studii.

(5) Persoana admisă la un program de studii universitare de licență, master sau doctorat are calitatea de student, respectiv student-doctorand, pe întreaga perioadă a prezenței sale în cadrul programului respectiv, de la înmatriculare și până la susținerea examenului de finalizare a studiilor sau exmatriculare, mai puțin pe perioadele de întrerupere a studiilor.

(6) Instituțiile de învățământ superior au obligația să restituie, în cel mult două zile lucrătoare de la depunerea cererii și necondiționat, fără perceperea unor taxe, dosarele candidaților declarați respinși sau ale celor care renunță la locul obținut prin admitere, după afișarea rezultatelor finale.

Secțiunea a 6-a

Examene de finalizare a studiilor

Art. 133 (1) Examenele de finalizare a studiilor în învățământul superior sunt:

a) de licență, pentru ciclul de studii universitare de licență, altele decât cele din domeniul științelor ingineresti, sau de diplomă pentru ciclul de studii universitare de licență din domeniul științelor ingineresti;

b) de dizertație, pentru ciclul de studii universitare de master;

c) de susținere publică a tezei de doctorat, pentru ciclul de studii universitare de doctorat;

d) de certificare, pentru programele de studii postuniversitare de tip specializare;

(2) Examenele prevăzute la alin. (1) se organizează și se desfășoară numai de către instituțiile de învățământ superior acreditate, pe baza unui regulament propriu aprobat de senatul universitar și

care respectă metodologia-cadru aprobată de ministrul Ministerul Cercetării, Tineretului și Sportului în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Absolvenții programelor de studii autorizate vor finaliza studiile prin examen de licență sau de diplomă numai în cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate care au programe de studii din domenii identice sau similare acreditate.

Secțiunea a 7-a

Examenele de evaluare pe parcurs ale studenților

Art. 134 (1) Succesul academic al unui student pe parcursul unui program de studii este determinat prin evaluări sumative, de tip examen și prin evaluarea continuă.

(2) Instituțiile de învățământ superior dispun de metodologii de examinare aprobate de Senatul universitar având în vedere asigurarea calității și respectarea eticii universitare.

(3) Rezultatele în învățare sunt apreciate cu:

a) note întregi de la 10 la 1, nota 5 certificând dobândirea competențelor minimale aferente unei discipline și promovarea unui examen; sau

b) calificative, după caz.

(4) Rezultatele unui examen sau ale unei evaluări pot fi anulate de către decanul facultății în temeiul prevederilor din Carta universitară, atunci când se dovedește că acestea au fost obținute în mod fraudulos sau prin încălcarea principiilor de etică universitară.

Art. 135. – Rezolvarea contestațiilor depuse de candidații la admitere, de studenții examinați, de absolvenți în cursul examenelor de finalizare a studiilor este în exclusivitate de competența instituțiilor de învățământ superior, conform propriilor regulamente instituționale și prevederilor Cartei universitare.

Secțiunea a 8-a

Diplome

Art. 136. – Rectorul poate anula un certificat sau o diplomă de studii atunci când se dovedește că s-a obținut prin mijloace frauduloase sau prin încălcarea principiilor eticii universitare.

Art. 137 (1) Recunoașterea perioadelor de studii efectuate în țară sau în străinătate se face pe baza metodologiilor specifice aprobate de senatele universitare cu respectarea sistemului european de acumulare și transfer de credite de studii.

(2) În cazul unor programe de studii organizate în comun de două sau mai multe universități, actele de studii se eliberează în concordanță cu reglementările naționale și cu prevederile acordurilor interinstituționale.

Secțiunea a 9-a

Credite de studii

Art. 138 (1) Programele de studii universitare planifică și organizează volumul de muncă specific activităților de predare, învățare, aplicare practică și examinare în concordanță cu ECTS, exprimându-l în termenii creditelor de studii transferabile. Creditele de studii transferabile cuantifică munca intelectuală dirijată și independentă necesară pentru finalizarea individuală de către student a unei discipline din cadrul unui program de studii universitare, completată cu validarea rezultatelor învățării.

(2) Munca intelectuală/activitatea individuală a unui student nu poate fi mai mică decât cea corespunzătoare unui număr anual de 60 de credite de studii transferabile.

(3) Numărul minim de credite necesar promovării anului universitar se stabilește de către Senatul universitar.

(4) Durata programelor de studii universitare de licență și masterat pe domenii de specializare se stabilește cu consultarea Consiliului Național al Rectorilor la propunerea Ministerului Educației,

Cercetării, Tineretului și Sportului și se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(5) Durata totală cumulată a ciclului de studii universitare de licență și de master corespunde obținerii a cel puțin 300 de credite de studii transferabile.

(6) Numărul de credite de studii transferabile aferente ciclului de studii universitare de doctorat se stabilește de fiecare universitate în funcție de domeniul științific, cultural, artistic sau sportiv.

Art. 139 (1) Numărul creditelor de studii transferabile constituie elementul de referință pe care universitățile îl pot utiliza în recunoașterea unor studii sau perioade de studii universitare legal efectuate anterior în scopul echivalării și transferării creditelor de studiu.

(2) Pentru echivalarea, continuarea sau finalizarea studiilor și recunoașterea în străinătate a unor diplome eliberate anterior introducerii sistemului de credite transferabile, pe baza informațiilor existente în registrul matricol propriu, instituțiile de învățământ superior pot elibera la cerere documente în cadrul cărora să fie atribuit un număr de credite de studii transferabile disciplinelor de studiu urmate de absolvent. Pentru această operațiune, instituțiile de învățământ superior pot percepe taxe în cuantumul aprobat de senatul universitar.

(3) Recunoașterea și echivalarea de către universități a unor studii sau perioade de studii universitare efectuate anterior se realizează pe baza unei metodologii aprobate de senatul universitar.

(4) Absolvenții învățământului de scurtă durată realizat prin colegii sau institute pedagogice cu durata de 3 ani pot continua studiile în învățământul de licență beneficiind de recunoașterea parțială a studiilor efectuate, conform metodologiei prevăzută la alin. (3).

Secțiunea a 10-a

Ciclul I - Studii universitare de licență

A. Organizarea

B.

Art. 140 (1) Acreditarea programelor de studii universitare de licență este realizată de către o agenție din țară sau străinătate înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior. Studiile universitare de licență corespund unui număr cuprins între minimum 180 și maximum 240 de credite de studii transferabile, conform ECTS și se finalizează prin nivelul 6 din EQF.

(2) La învățământul cu frecvență, durata specifică a studiilor universitare de licență este, după caz, de 3-4 ani și corespunde unui număr de minimum 60 de credite de studii transferabile pentru un an de studii. Durata studiilor de licență pentru învățământul universitar cu profil ingineresc, drept și teologie pastorală este de 4 ani.

(3) În învățământul superior cu frecvență maximum 5% din numărul studenților pot parcurge, cu aprobarea Consiliului facultății, 2 ani de studii într-un singur an, cu excepția instituțiilor de învățământ superior medical și al ultimului an de studii, în condițiile prevăzute de regulamentele de organizare și desfășurare a programelor de studii și cu respectarea legislației în vigoare.

(4) În cadrul studiilor universitare de licență este obligatorie efectuarea unor stagii de practică.

(5) Studiile universitare de licență la forma de învățământ cu frecvență se pot organiza în regim de finanțare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Studiile universitare de licență la forma de învățământ cu frecvență redusă se organizează, de regulă, în regim cu taxă. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului alocă pentru studiile universitare de licență, de regulă, pentru forma de învățământ cu frecvență un număr de granturi de studii finanțate de la buget, pentru universitățile de stat.

B. Admiterea

Art. 141. – (1) Pot participa la admiterea în ciclul I de studii universitare absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă cu aceasta.

(2) În cadrul metodologiei proprii, instituțiile de învățământ superior pot stabili facilități sau condiții speciale referitoare la admiterea candidaților la programe de studii universitare de licență, care au

obținut în perioada studiilor liceale distincții la olimpiadele școlare și/sau alte concursuri naționale sau internaționale.

C. Diploma

D.

Art. 142 (1) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de licență se numește diplomă de licență, diplomă de inginer sau, după caz, diplomă de urbanist.

(2) Pe diploma de licență, pe diploma de inginer sau, după caz, pe diploma de urbanist se menționează toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ. Diploma de licență, diploma de inginer, respectiv diploma de urbanist sunt însoțite de suplimentul de diplomă și se eliberează gratuit, în limba română și într-o limbă de circulație internațională.

Secțiunea a 11-a

Ciclul II - Studii universitare de masterat

A. Organizarea

Art. 143 (1) Programele de studii universitare de masterat reprezintă al II-lea ciclu de studii universitare și se finalizează prin nivelul 7 din EQF și din Cadrul Național al Calificărilor. Acestea au o durată normală de 1-2 ani și corespund unui număr de credite de studii transferabile cuprins între 90 și 120. Pentru profesii reglementate prin norme, recomandări sau bune practici europene, ciclul I și ciclul II de studii universitare pot fi oferite comasat într-un program unitar de studii universitare cu durată de 5 și 6 ani, la învățământul cu frecvență în condițiile prezentei legi, diplomele obținute fiind echivalente diplomei de master.

(2) Diploma obținută la finalizarea învățământului superior de lungă durată din perioada anterioară aplicării celor trei cicluri de tip Bologna este echivalentă cu diploma de studii universitare de master în specialitate.

Art. 146 (1) Programele de studii universitare de masterat pot fi:

- a) masterat profesional;
- b) masterat de cercetare;
- c) masterat didactic.

(2) Masteratele profesionale și cele de cercetare pot fi de aprofundare, interdisciplinare și complementare.

(3) Pot organiza programe de studii universitare de masterat într-un domeniu acele instituții de învățământ superior care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt acreditate
- b) misiunea asumată și validată în condițiile prezentei legi permite acest lucru;
- c) au acreditat domeniul respectiv pentru studii universitare de masterat.

Art. 145 (1) Acreditarea pentru o universitate a unui domeniu de studii universitare de masterat împreună cu numărul maxim al studenților care pot fi școlarizați se realizează în urma evaluării externe realizată de către o agenție de asigurare a calității, din țară sau străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior, denumit în continuare EQAR.

(2) În cadrul domeniului acreditat pentru studii universitare de masterat, programele de studii promovate sunt stabilite anual de către senatul universitar și comunicate Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului până la data de 30 martie a fiecărui an, pentru a fi publicate centralizat.

(3) Instituțiile de învățământ superior pot stabili parteneriate cu operatori economici, asociații

profesionale și/sau instituții publice pentru dezvoltarea unor programe de studii universitare de masterat care să răspundă cerințelor pieței muncii.

B. Admiterea

Art. 146 Pot candida la programe de studii universitare de masterat absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă cu aceasta.

C. Diploma

Art. 147 Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de masterat și a examenului de disertație se numește diplomă de master. Aceasta este însoțită de suplimentul de diplomă care cuprinde descrierea programului de studii, inclusiv forma de învățământ și care se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională.

Secțiunea a 12-a

Ciclul III - Studii universitare de doctorat

A. Organizarea

B.

Art. 148 (1) Studiile universitare de doctorat reprezintă al III-lea ciclu de studii universitare și permit dobândirea unei calificări de nivelul 8 din EQF și din Cadrul Național al Calificărilor.

(2) Programele de studii universitare de doctorat se acreditează pe domenii științifice și se pot organiza de către universități acreditate, numite Universități organizatoare de doctorat și denumite în continuare UOD, de către consorții sau parteneriate care se stabilesc legal între UOD și universități acreditate, academii, institute de cercetare și firme de înaltă tehnologie sau de cercetare-dezvoltare.

(3) Academia Română poate înființa Școala de Înalte Studii Doctorale a Academiei Române, cu respectarea prevederilor prezentei legi în privința autorizării, acreditării și funcționării ca instituție de învățământ organizatoare de studii universitare de doctorat.

(4) Evaluarea în vederea acreditării se face în cadrul fiecărei instituții de învățământ superior pentru fiecare domeniu de doctorat din cadrul acestora de către o agenție de asigurare a calității, din țară sau străinătate, înregistrată în EQAR, pe baza unui sistem de criterii și a unei metodologii elaborată de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Fiecare domeniu de doctorat din cadrul unei UOD este evaluat periodic din 5 în 5 ani.

(5) Pe baza rezultatelor evaluării instituției de învățământ superior, agenția prevăzută la alin. (4) propune Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului acordarea sau, după caz, retragerea dreptului de organizare de studii universitare de doctorat. Dreptul de a organiza studii universitare de doctorat se atestă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(6) Programele de studii universitare de doctorat au ca finalitate producerea de cunoaștere științifică originală, relevantă național și internațional, pe baza unor metode științifice, producerea de cunoaștere originală pe baza aplicării metodei științifice și a reflecției sistematice, asupra unor creații artistice sau asupra unor performanțe sportive de înalt nivel național și internațional.

(7) În cadrul UOD se organizează școli doctorale pe discipline sau tematici disciplinare și interdisciplinare, în conformitate cu regulamentul școlilor doctorale aprobat de senatul universitar.

Art. 149 (1) Durata programului de studii universitare de doctorat este de regulă de 3 ani, se desfășoară în cadrul unei școli doctorale sub coordonarea unui conducător de doctorat, de regulă cu frecvență, și cuprinde:

a) un program de pregătire bazat pe studii universitare avansate, individual sau în cadrul școlii doctorale;

b) un program individual de cercetare științifică sau creație artistică.

(2) În domeniile de studii reglementate la nivel european, durata studiilor universitare de doctorat

respectă reglementările în cauză.

(3) În situații speciale, durata programului de studii universitare de doctorat poate fi prelungită cu 1-2 ani, cu aprobarea universității, la propunerea conducătorului de doctorat și în limita fondurilor disponibile.

(4) UOD poate recunoaște, conform regulamentului propriu de organizare și desfășurare a studiilor universitare de doctorat și în condițiile prezentei legi, parcurgerea unor stagii anterioare de doctorat și/sau a unor stagii de cercetare științifică desfășurate în țară sau în străinătate, în universități sau în centre de cercetare de prestigiu, precum și recunoașterea unor cursuri parcurse în cadrul programelor de studii universitare de masterat.

(5) Studiile universitare de doctorat se pot întrerupe din motive temeinice, în condiții stabilite prin regulamentul propriu de organizare și desfășurare a studiilor universitare de doctorat. Durata acestor studii se prelungeste în consecință cu perioadele cumulate ale întreruperilor aprobate.

(6) Curriculumul de pregătire și programul de cercetare sunt stabilite de școala doctorală.

Art. 150 (1) Studiile universitare de doctorat se organizează cu finanțare de la bugetul de stat, în regim cu taxă sau din alte surse legal constituite.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului alocă anual, prin hotărâre a Guvernului, pentru studiile universitare de doctorat granturi doctorale. Grantul doctoral include cuantumul bursei individuale și costurile pentru programul de studii avansate și pentru programul de cercetare. Aceste granturi sunt ajustate cu coeficienți corespunzători pe domenii disciplinare și profesionale ale doctoratului.

(3) Finanțarea școlilor doctorale se face pe bază de competiție, la care participă școlile doctorale din cadrul UOD.

(4) Metodologia de finanțare a programelor doctorale se stabilește de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 151 Doctoratul se poate desfășura în limba română, în limba minorităților naționale sau într-o limbă de circulație internațională, conform contractului de studii doctorale încheiat între UOD, conducătorul de doctorat și studentul-doctorand.

Art. 152 (1) Studiile universitare de doctorat se pot organiza și în cotutelă, caz în care studentul-doctorand își desfășoară activitatea sub îndrumarea concomitentă a unui conducător de doctorat din România și a unui conducător de doctorat dintr-o altă țară, sau sub îndrumarea concomitentă a doi conducători științifici din universități diferite din România, pe baza unui acord scris între instituțiile organizatoare implicate. Doctoratul în cotutelă poate fi organizat și în cazul în care conducătorii de doctorat sunt din aceeași universitate, dar au specializări/domenii diferite de studiu, conform prevederilor din Carta universitară.

(2) În contextul politicilor de asigurare a mobilității universitare, UOD poate angaja, pe bază de contract, specialiști din străinătate care dețin dreptul legal de a conduce doctorat în țările lor pe baza evaluării și recunoașterii activității științifice de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare. În cazul specialiștilor care dețin titlul de conducător de doctorat în țările membre ale Uniunii Europene și Confederația Elvețiană evaluarea și recunoașterea activității științifice de către CNATDCU este la latitudinea universității angajatoare.

B. Admiterea

Art. 153 Au dreptul să participe la concursul de admitere la studii universitare de doctorat numai absolvenții studiilor universitare de masterat sau ai studiilor echivalente cu acestea.

C. Studentul-doctorand

Art. 154 (1) Pe parcursul desfășurării studiilor universitare de doctorat, doctorandul are calitatea de student-doctorand.

(2) Pe toată durata activității, studentul-doctorand de la forma de învățământ cu frecvență beneficiază de recunoașterea vechimii în muncă și în specialitate și de asistență medicală gratuită, fără plata contribuțiilor la asigurările sociale de stat, la asigurările pentru șomaj, la asigurările sociale de sănătate și pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(3) Studentul-doctorand poate desfășura activități didactice, potrivit contractului de studii de doctorat, în limita a maximum 6 ore didactice pe săptămână.

Art. 155 (1) Perioada desfășurării studiilor universitare de doctorat este asimilată, conform legislației în domeniul pensiilor, pentru stabilirea stagiului de cotizare, cu excepția cazului în care studentul-doctorand realizează venituri pentru care plătește, în această perioadă, contribuții la asigurările sociale.

(2) După susținerea tezei de doctorat, UOD eliberează o adeverință care atestă perioada în care studentul-doctorand a urmat studiile universitare de doctorat la forma de învățământ cu frecvență.

D. Conducătorul de doctorat

Art. 156 (1) Pot fi conducători de doctorat: profesorii universitari, membrii Academiei Române sau cercetătorii științifici principali gradul I, cu titlul de doctor obținut în domeniul fundamental de științe respectiv sau înrudit.

(2) Un conducător de doctorat poate îndruma studenți - doctoranzi numai în domeniul pentru care a obținut acest drept. Un conducător de doctorat poate îndruma maximum 15 doctoranzi, aflați în diverse stadii ale studiilor de doctorat.

Art. 157 Un conducător de doctorat își poate desfășura activitatea de conducere de doctorat la o singură instituție care organizează studii doctorale. Pentru activitatea pe care o desfășoară în această calitate, conducătorii de doctorat sunt remunerați în conformitate cu legislația în vigoare.

E. Teza de doctorat

Art. 158 (1) Teza de doctorat se elaborează conform cerințelor stabilite de instituțiile organizatoare de doctorat prin regulamentul de organizare și desfășurare a programelor de studii universitare de doctorat și în concordanță cu reglementările în vigoare la nivel național.

(2) Comisia de susținere a tezei de doctorat, denumită în continuare comisie de doctorat, este propusă de conducătorul de doctorat și aprobată de conducerea UOD. Comisia de doctorat este alcătuită din cel puțin 5 membri: președintele, ca reprezentant al UOD, conducătorul de doctorat și 3 referenți oficiali din țară sau din străinătate, specialiști în domeniul în care a fost elaborată teza de doctorat și din care cel puțin 2 își desfășoară activitatea în afara UOD respectivă. Membrii comisiei de doctorat au titlul de doctor și au cel puțin funcția didactică de conferențiar universitar sau de cercetător științific principal gradul II.

(3) Teza de doctorat se susține în ședință publică în fața comisiei de doctorat, după evaluarea de către toți referenții. Susținerea tezei de doctorat poate avea loc în prezența a cel puțin 4 din cei 5 membri ai comisiei de doctorat, cu participarea obligatorie a președintelui comisiei și a conducătorului de doctorat.

(4) Pe baza susținerii publice a tezei de doctorat, comisia de doctorat evaluează și deliberează asupra calificativului pe care urmează să îl atribuie tezei de doctorat. Calificativele care pot fi atribuite sunt: „Foarte bine”, „Bine” „Satisfăcător” și „Nesatisfăcător”.

(5) Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerințele prevăzute în programul de cercetare științifică și aprecierile asupra tezei de doctorat permit atribuirea calificativului „Foarte bine”, „Bine” sau „Satisfăcător” comisia de doctorat propune acordarea titlului de doctor, propunere care se înaintează spre validare CNATDCU.

(6) În cazul atribuirii calificativului „Nesatisfăcător”, comisia de doctorat va preciza elementele de conținut care urmează să fie refăcute sau completate în teza de doctorat și va solicita o nouă susținere publică a tezei.

(7) Titlul de doctor se atribuie prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, după validarea tezei de doctorat de către CNATDCU. În domeniul fundamental Arte, după caz, teza de doctorat va fi însoțită de înregistrarea pe suport digital a creației artistice originale.

(8) În cazul în care CNATDCU invalidează argumentat teza de doctorat, UOD primește din partea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului o motivație scrisă de invalidare, redactată

în baza observațiilor CNATDCU. Lucrarea de doctorat revizuită poate fi retransmisă CNATDCU în termen de un an de la data primei invalidări.

(9) Teza de doctorat este un document public. Teza de doctorat și anexele sale se publică pe site-ul universității, cu respectarea legislației în vigoare în domeniul drepturilor de autor și a protecției datelor originale.

Art. 159 Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de doctorat se numește diplomă de doctor. În diploma care certifică obținerea și deținerea titlului de doctor se menționează, în mod expres, domeniul disciplinar sau interdisciplinar al doctoratului.

Art. 160 (1) În cazul nerespectării standardelor de calitate sau de etică profesională, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe baza unor rapoarte externe de evaluare, întocmite de NATDCU sau de Consiliul Național de Etică și Deontologie al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, poate lua următoarele măsuri:

- a) retragerea calității de conducător de doctorat;
- b) retragerea dreptului UOD de a organiza concurs de admitere pentru selectarea de noi studenți-doctoranzi pe o perioadă de până la 3 ani.

(2) Redobândirea dreptului UOD de a organiza concurs de admitere în ciclul de studii universitare de doctorat se poate obține numai pe baza unui nou raport extern de evaluare al unei agenții de evaluare din țară sau din străinătate înscrisă în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Redobândirea calității de conducător de doctorat se poate obține la propunerea UOD, pe baza unui raport favorabil de evaluare internă validat de CNATDCU, cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

CAPITOLUL IV

ORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI POSTUNIVERSITAR

Art. 161. – Programele postuniversitare sunt:

- a) programe postdoctorale de cercetare avansată;
- b) programe postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă.

Secțiunea 1

Programele postdoctorale

Art. 162. (1) Programele postdoctorale de cercetare avansată:

- a) sunt programe destinate persoanelor care au finalizat studiile universitare de doctorat și au obținut o diplomă de doctor într-un domeniu al științei cu cel mult 5 ani înainte de admiterea într-un program postdoctoral de cercetare;

b) asigură cadrul instituțional pentru dezvoltarea cercetărilor după finalizarea studiilor universitare de doctorat;

c) au o durată de minimum un an;

d) se pot finanța de către instituții publice sau de către operatori economici;

e) se desfășoară în cadrul UOD pe baza strategiei și planului de cercetare ale UOD sau a propunerii cercetătorului aprobată de UOD.

(2) Admiterea la programe postdoctorale se face pe baza metodologiei elaborate de UOD, în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) În perioada programului de cercetare postdoctorală, cercetătorul postdoctoral poate fi încadrat pe poziția de cercetător științific principal gradul III cu contract de muncă pe perioadă determinată.

(4) La finalizarea programului postdoctoral, se acordă un certificat de studii postdoctorale.

Secțiunea a 2-a

Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă

Art. 163 (1) Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională ale instituțiilor acreditate se desfășoară pe baza unui regulament propriu de organizare și desfășurare, aprobat de Senatul universitar și cu respectarea reglementărilor în vigoare.

(2) Programele postuniversitare pot utiliza ECTS și se finalizează cu un examen de certificare a competențelor profesionale asimilate de cursanți pe parcursul programului.

(3) Programele postuniversitare se pot organiza în regim cu taxă sau cu finanțare din alte surse.

(4) Au dreptul să participe la studii postuniversitare absolvenții care au cel puțin studii universitare cu diplomă de licență sau echivalentă.

(5) La finalizarea programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională, instituția organizatoare eliberează un certificat de atestare a competențelor profesionale specifice programului.

CAPITOLUL V

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MEDICAL

Secțiunea 1

Organizarea și funcționarea învățământului superior medical.

Învățământul superior din domeniile sănătate și medicină veterinară

Art. 164 (1) Învățământul superior din domeniile sănătate și medicină veterinară se desfășoară cu respectarea reglementărilor generale și sectoriale din Uniunea Europeană și anume:

a) 6 ani de studii, pentru minimum de 5.500 de ore de activitate teoretică și practică la programele de studii Medicină, Medicină Dentară și Medicină Veterinară; 5 ani pentru programul de studii Farmacie; 4 ani pentru minimum 4.600 de ore de pregătire pentru programele de studii Asistență Medicală Generală și Moașe și de 3 ani pentru alte programe de studii de licență din domeniul sănătate;

b) fiecare an universitar are câte 60 de credite de studii transferabile în ECTS, fiind totalizate 180 de credite de studii transferabile pentru programele cu o durată a studiilor de licență de 3 ani, 240 de credite de studii transferabile pentru programele cu o durată a studiilor de licență de 4 ani, 300 de credite de studii transferabile pentru programul Farmacie cu o durată a studiilor de licență de 5 ani și 360 de credite de studii transferabile pentru programele Medicină, Medicină Dentară și Medicină Veterinară cu o durată a studiilor de licență de 6 ani;

c) studiile universitare de masterat au între 60 și 120 de credite de studii transferabile ECTS;

d) studiile universitare de doctorat totalizează 240 de credite de studii transferabile, iar studiile avansate din cadrul școlii doctorale totalizează 60 de credite; studiile universitare de doctorat se pot organiza în UOD realizate prin consorții între universități și spitale sau clinici.

(2) Instituțiile de învățământ superior din domeniile sănătate și medicină veterinară autorizate provizoriu/acreditate, pe baza criteriilor de calitate, pot organiza, pe lângă formele de învățământ prevăzute la alin. (1) și programe postdoctorale și de formare și dezvoltare profesională: de rezidențiat, perfecționare, specializare, de studii complementare în vederea obținerii de atestate și educație medicală și farmaceutică continuă.

(3) Durata doctoratului pentru absolvenții învățământului superior medical uman, medical veterinar și farmaceutic este de 4 ani.

(4) Instituțiile de învățământ superior cu programe de studii din domeniile sănătate și medicină veterinară și instituțiile sanitare publice pot utiliza veniturile proprii, în interes reciproc, pentru asigurarea unor condiții optime de activitate, privind infrastructura, echipamentele medicale și accesul la informație medicală.

(5) Instituțiile de învățământ superior care organizează programe de pregătire de medicină și farmacie au, pe lângă componentele preponderent educaționale și de

cercetare-dezvoltare-inovare, și misiunea de a asigura asistența medicală, pe lângă parteneriatul cu

spitalele, clinicile universitare și prin structurile proprii autorizate ca furnizor de servicii de sănătate: centre de diagnostic, centre de cercetare, laboratoare de cercetare etc.. Instituțiile de învățământ superior care organizează programe de pregătire de medicină și farmacie se constituie ca centre metodologice pentru unitățile sanitare din județele incluse în teritoriul arondat. Teritoriul arondat acestor instituții de învățământ superior se stabilește prin ordin comun al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și al ministrului sănătății, pe baza unor criterii de calitate.

(6) La selecția și promovarea personalului didactic universitar din instituțiile de învățământ superior cu programe de studii din domeniul sănătate se iau în considerare criteriile privind experiența profesională medicală dovedită. În învățământul superior din domeniul sănătate, pentru posturile didactice la disciplinele cu corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății pot accede doar persoane care au obținut, prin concurs, în funcție de gradul universitar, titlurile de medic/medic dentist rezident sau medic/medic dentist specialist în specialitatea postului.

(7) Instituțiile de învățământ superior cu programe de studii din domeniile sănătate și medicină veterinară pot să-și constituie un patrimoniu din structuri sanitare ca bază de învățământ și ca pol de competitivitate și excelență - spitale, clinici, centre de cercetare și altele asemenea, fie prin transfer din domeniul public, fie prin asocieri cu instituții private. Aceste structuri se pot asocia, pot desfășura activități sanitare și pot încheia contracte de finanțare cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate, precum și cu alte instituții publice sau private ce funcționează legal în România, în alte state membre ale Uniunii Europene, în statele aparținând Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană.

(8) În învățământul superior din domeniul sănătate nu se pot transforma în credite echivalente și transfera studiile obținute în învățământul postliceal.

(9) Învățământul superior și postuniversitar din domeniul sănătate se desfășoară în unități sanitare publice sau private, institute, centre de diagnostic și tratament, în secții cu paturi, în laboratoare și în cabinete. Clinica universitară se constituie din una sau mai multe secții clinice, în specialități înrudite, din spitale publice sau private, în care sunt organizate activități de învățământ și cercetare ale departamentelor universitare.

(10) Învățământul superior farmaceutic se desfășoară în clinici, laboratoare, farmacii publice sau de spital și în unități de cercetare și/sau producție de medicamente, acreditate de instituțiile de învățământ superior de profil.

(11) Secțiile clinice universitare se înființează, la propunerea instituției de învățământ superior cu programe de studii din domeniul sănătate, prin ordin comun al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și al ministrului sănătății. Într-o clinică universitară, activitatea de învățământ este susținută de o singură instituție de învățământ superior de profil.

(12) Desființarea unei secții clinice universitare se poate face numai prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, la propunerea instituției de învățământ superior cu programe de studii din domeniul sănătate.

(13) Într-o clinică universitară, întreaga activitate de învățământ și cercetare științifică este condusă de șeful clinicii. Șeful clinicii universitare, împreună cu șefii secțiilor clinice, stabilesc nivelul de dotare corespunzător desfășurării activităților didactice și de cercetare.

(14) Poziția de șef de clinică se ocupă de către cadrele didactice universitare cu cel mai înalt grad universitar, respectiv conferențiar universitar sau profesor universitar, pe baza hotărârii Senatului universitar. Șeful de clinică poate fi numit șef de secție clinică/șef de laborator, la propunerea Senatului universitar, prin ordin al ministrului sănătății. În domeniul medicină veterinară, șeful clinicii veterinare este propus de Consiliul facultății, aprobat de Senatul universitar și numit prin decizia rectorului.

(15) Secțiile clinice sunt conduse de șeful de secție/șeful de laborator, care este desemnat prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Senatului universitar.

(16) Medicii și farmaciștii cu funcție didactică din clinicile universitare, salariați ai instituției de învățământ superior cu programe de studii din domeniul sănătate, primesc din partea unității sanitare în care își desfășoară activitatea integrată clinic o indemnizație de activitate clinică

reprezentând echivalentul a cel puțin unei jumătăți de normă corespunzătoare gradului profesional în care sunt confirmați prin ordin al ministrului sănătății, pentru activitatea de asistență medicală, respectiv, farmaceutică. Medicii veterinari cu funcție didactică din clinicile veterinare, salariați ai instituției de învățământ superior din domeniul medicină veterinară primesc din partea unității sanitare veterinare în care își desfășoară activitatea integrată clinic o indemnizație de activitate clinică reprezentând echivalentul a cel puțin 50% din salariul corespunzător postului didactic pe care sunt încadrați ca titulari.

(17) Spațiile și dotările din unitățile sanitare publice sunt folosite pentru învățământ superior și postuniversitar de stat din domeniul sănătate, fără plată. Instituțiile de învățământ superior particular care au programe de studii din domeniul sănătate încheie contracte de închiriere cu unitățile sanitare publice, cu aprobarea ministrului sănătății.

(18) Clinicile universitare se pot constitui în centre de cercetare în domeniul sănătate, sub formă de fundații.

(19) Rezidențiatul reprezintă forma specifică de învățământ postuniversitar pentru absolvenții licențiați ai programelor de studii medicină, medicină dentară și farmacie care asigură pregătirea necesară obținerii uneia dintre specialitățile cuprinse în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.

(20) Admiterea la rezidențiat se face numai prin concurs național organizat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății. Admiterea la rezidențiat a cadrelor didactice din învățământul superior din domeniul sănătate se face în aceleași condiții ca pentru orice absolvent al învățământului superior din domeniul sănătate.

(21) Medicii rezidenți care ocupă prin concurs posturi didactice de asistent universitar în instituții de învățământ superior din domeniul sănătate continuă formarea în rezidențiat și sunt retribuiți pentru ambele activități.

(22) Instituțiile de învățământ superior care organizează programe de pregătire de medicină și farmacie acreditează, în teritoriul arondat, unități medicale și farmaceutice, precum și personal din unități medicale și farmaceutice, pentru desfășurarea activităților practice de rezidențiat. Acreditarea se face pe baza unor criterii stabilite de către Asociația Universităților de Medicină și Farmacie și promovate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(23) Administrația județeană și locală din teritoriul arondat are obligația de a pune la dispoziția instituțiilor de învățământ superior cu programe de studii din domeniul sănătate, în mod gratuit, spații de cazare pentru medicii rezidenți, pe perioada detașării pentru formare profesională, în limita prevederilor stabilite prin ordinul comun al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și ministrului sănătății.

(24) Procesul de formare în rezidențiat se desfășoară în unități sanitare universitare de stat sau private sau în unități sanitare acreditate în acest scop.

(25) În cadrul instituțiilor de învățământ superior care organizează programe de pregătire în rezidențiat se constituie un departament de pregătire în rezidențiat. În instituțiile de învățământ superior care organizează programe de pregătire de medicină și farmacie, departamentul este subordonat conducerii universității.

(26) Rezidențiatul se finalizează printr-un examen care cuprinde probe teoretice și practice organizat de către instituția de învățământ superior în care rezidentul a desfășurat minimum 60% dintre activitățile de pregătire în specialitate. Comisia de examen este stabilită de către instituția de învățământ superior, cu avizul colegiilor profesionale. După promovarea examenului de specialist, instituția de învățământ superior în care rezidentul a desfășurat minimum 60% dintre activitățile de pregătire în specialitate eliberează absolventului de rezidențiat diploma de medic specialist în specialitatea în care a promovat examenul, specialitate cuprinsă în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.

(27) Activitatea după pensionare a profesorilor universitari din învățământul medical superior, având calitatea de conducător de doctorat, poate fi prelungită de Senatul universitar cu o perioadă cuprinsă între un an și maximum 5 ani, cu respectarea prevederilor legii și a Cartei universitare.

CAPITOLUL VI

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MILITAR ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE INFORMAȚII, DE ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ

Secțiunea 1

Organizare și funcționare

Art. 165 (1) Învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională este învățământ de stat, parte integrantă a sistemului național de învățământ, și cuprinde: învățământ universitar pentru formarea ofițerilor, ofițerilor de poliție și a altor specialiști, precum și învățământ postuniversitar.

(2) Instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională din cadrul sistemului național de învățământ, precum și specializările/programele de studii din cadrul acestora, se supun reglementărilor referitoare la asigurarea calității, inclusiv celor legate de autorizare și acreditare în același condiții cu instituțiile de învățământ superior civil.

(3) Structura organizatorică, oferta de școlarizare care conține profilurile, programele de studii, cifrele anuale de școlarizare, criteriile de selecționare a candidaților pentru învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se stabilesc, după caz, de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, potrivit specificului fiecărei arme, specializări, nivel și formă de organizare a învățământului, în condițiile legii.

(4) Formele de organizare a învățământului, admiterea la studii, derularea programelor de studii, finalizarea studiilor, autorizarea și acreditarea instituțiilor de învățământ, în învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, se supun procedurilor și condițiilor aplicabile instituțiilor de învățământ superior civil.

(5) Pentru învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, după caz, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale pot emite ordine, regulamente și instrucțiuni proprii, în condițiile legii.

(6) Ofițerii în activitate, în rezervă sau în retragere, posesori ai diplomei de absolvire a școlii militare cu durata de 3 sau 4 ani, pot să-și completeze studiile în învățământul superior civil, pentru obținerea diplomei de licență în profiluri și specializări similare sau apropiate armei/specialității militare.

(7) Diplomele de licență, de master, de doctor eliberate de instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, titlurile științifice obținute precum și alte documente de studii dau dreptul deținătorilor legali, după trecerea în rezervă, în condițiile legii, să ocupe funcții echivalente cu cele ale absolvenților instituțiilor civile de învățământ, cu profil apropiat și de același nivel.

(8) Planurile de învățământ pentru învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională, se elaborează de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniul apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, se aprobă de senatul instituției de învățământ superior cu respectarea standardelor naționale stabilite de instituțiile responsabile cu asigurarea calității.

Secțiunea a 2-a

Managementul și finanțarea instituțiilor

Art. 166 (1) Managementul instituțiilor de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se realizează în aceleași condiții ca în instituțiile civile de învățământ superior. Finanțarea instituțiilor din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se face în condițiile legii.

(2) Structurile și funcțiile de conducere din instituțiile de învățământ militar, de ordine publică și de securitate națională sunt aceleași ca cele din instituțiile civile de învățământ superior. Ocuparea funcțiilor de conducere se face în aceleași condiții ca în instituțiile civile de învățământ superior, indiferent de gradul militar al candidatului ales.

(3) În situația în care instituția de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională are și comandant, acesta ocupă funcția în conformitate cu reglementările Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, Serviciului Român de Informații și ale altor instituții cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale. Funcțiile de rector și de comandant se pot cumula.

Secțiunea a 3-a Resurse umane

Art. 167. – (1) Funcțiile didactice și de cercetare din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se ocupă și se eliberează în aceleași condiții ca și cele din instituțiile civile de învățământ superior. Cadrele didactice și de cercetare din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională au același statut ca cele din instituțiile civile de învățământ superior.

(2) Instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se bucură de principiul autonomiei universitare.

(3) Cadrele didactice militare titulare, pensionate pentru limită de vârstă și vechime integrală ca militari, au dreptul să-și continue activitatea didactică, în cadrul aceleiași instituții de învățământ superior, în condițiile legii.

Secțiunea a 4-a Viața universitară

Art. 168 – Viața universitară din instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională se desfășoară în conformitate cu reglementările legale pentru instituțiile civile de învățământ superior, adaptate mediului militar, de informații, de ordine publică și securitate națională.

CAPITOLUL VII ACTIVITATEA DE CERCETARE ȘI CREAȚIE UNIVERSITARĂ

Art. 169 (1) Activitatea de cercetare, dezvoltare, inovare și creație artistică din universități se organizează și funcționează pe baza legislației naționale și a Uniunii Europene în domeniu.

(2) Instituțiile de învățământ superior care și-au asumat ca misiune și cercetarea științifică au obligația să creeze structuri tehnico-administrative care să faciliteze managementul activităților de cercetare.

(3) Personalul implicat în activități de cercetare în institute, laboratoare sau centre de cercetare ale universității dispune, în limita granturilor și a contractelor de cercetare, de autonomie și de responsabilitate personală, delegată de ordonatorul de credite, în realizarea achizițiilor publice și a gestionării resurselor umane necesare derulării grantului. Aceste activități se desfășoară conform reglementărilor legale în vigoare și fac obiectul controlului financiar intern.

Art. 170 – La sfârșitul fiecărui an bugetar, conducerea universității prezintă Senatului universitar un raport referitor la cuantumul regiei pentru granturile de cercetare și la modul în care acestea au fost cheltuite.

Art. 171 Pentru granturile gestionate prin Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului asigură un avans de până la 90%, dar nu

mai puțin de 50% din valoarea grantului din momentul semnării contractului de finanțare. Pentru diferență, universitățile pot avansa fonduri din venituri proprii.

CAPITOLUL VIII

PROMOVAREA CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ȘI ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ UNIVERSITARĂ

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 172 (1) Asigurarea calității învățământului superior și a cercetării științifice universitare este o obligație a instituției de învățământ superior și o atribuție fundamentală a Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. În realizarea acestei atribuții, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu agenții înscrise în EQAR, precum și cu Consiliul Național al Rectorilor, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, CNATDCU și Consiliul Național de Etică și Deontologie, conform legislației în vigoare.

(2) Instituțiile de învățământ superior au obligația să facă publice datele de interes public, conform legislației în vigoare.

(3) Studenții sunt parteneri cu drepturi depline în procesul de evaluare și asigurare a calității.

Art. 173 (1) Evaluarea programelor de studii și/sau a universităților se realizează în scopul:

a) autorizării;

b) acreditării;

c) ierarhizării programelor de studii;

d) clasificării universităților după misiunea asumată;

e) asigurarea calității.

(2) Evaluarea în scopul autorizării și acreditării se realizează de către o agenție înscrisă în EQAR și are loc potrivit legii și standardelor în domeniu.

(3) Evaluarea în scopul ierarhizării programelor de studii și a clasificărilor universităților după misiunea asumată se realizează pe baza unei metodologii de evaluare propusă de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu avizul Consiliului Național al Rectorilor și aprobată prin hotărâre de Guvern.

(4) Metodologia de ierarhizare a programelor de studii și de clasificare a universităților după misiunea asumată se aprobă prin hotărâre de Guvern în maximum 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Aplicarea metodologiei de ierarhizare și clasificare intră în răspunderea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(6) Universitățile se clasifică, pe baza evaluării programelor de studii și a capacităților instituționale, în 3 categorii:

a) universități preponderent de educație;

b) universități de educație și cercetare științifică/de creație artistică;

c) universități de cercetare avansată și educație.

(7) După intrarea în vigoare a prezentei legi, evaluarea inițială în vederea clasificării universităților se face numai de către un consorțiu format din organizații naționale și internaționale cu competență în domeniul evaluării academice și clasificării instituțiilor de învățământ superior.

(8) Finanțarea din surse publice se face diferențiat pe categorii de universități și în funcție de poziția în ierarhie a programelor de studii.

(9) Statul finanțează programele de excelență în orice categorie de universități.

(10) Sunt finanțate din fonduri publice: programe de licență în universitățile de stat menționate la alin.(6) lit.a), programe de licență și masterat în universitățile de stat menționate la alin.(6) lit.b.) și programe de licență, masterat și doctorat în universitățile de stat menționate la alin.(6) lit.c).

Art. 174 (1) Pentru promovarea calității și creșterea eficienței sistemului de învățământ superior, pentru creșterea vizibilității internaționale și pentru concentrarea resurselor, universitățile de stat,

particulare și confesionale cu aprobarea senatelor universitare pot:

- a) să constituie consorții universitare, potrivit legii;
- b) Text nemodificat

(2) Universitățile acreditate la data intrării în vigoare a prezentei legi pot demara proceduri pentru constituirea de consorții sau pentru fuzionare prin comasare sau absorbție, cu aprobarea senatelor universitare.

(3) Evaluarea programelor de studii și a instituțiilor de învățământ superior se face periodic la inițiativa Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau a universităților. Rezultatele evaluării sunt publice, pentru informarea beneficiarilor de educație și pentru transparența instituțională.

Art. 175. Fiecare universitate are obligația să realizeze, la intervale de maximum 5 ani, evaluarea internă și clasificarea departamentelor/catedrelor pe niveluri de performanță în cercetare, conform unei metodologii-cadru elaborate de CNCSIS și aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. Rezultatele evaluării și clasificării sunt publice.

Art. 176 Guvernul României înființează Institutul de Studii și Cercetări Avansate din România.

Art. 177 Statul încurajează calitatea în instituțiile de învățământ superior de stat prin pârghii financiare specifice, existente în prezenta lege:

- a) un procent de minimum 30% din finanțarea de bază se acordă universităților de stat pe baza criteriilor și a standardelor de calitate stabilite de Consiliul Național al Finanțării Învățământului Superior și aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- b) universităților de stat li se alocă un fond distinct pentru dezvoltarea instituțională din bugetul alocat Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Fondul de dezvoltare instituțională se adresează celor mai bune instituții de învățământ superior din fiecare categorie și se alocă după criteriile de competitivitate bazate pe standarde naționale și internaționale. Metodologia de alocare și utilizare a fondului pentru dezvoltare instituțională se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Secțiunea a 2-a

Sprijinirea excelenței individuale

Art. 178. – Formele de sprijin pentru cadrele didactice, studenții și cercetătorii cu performanțe excepționale sunt:

- a) granturi de studii sau de cercetare la universități din țară sau din străinătate, acordate pe bază de competiție;
- b) granturi pentru efectuarea și finalizarea unor cercetări, inclusiv teze de doctorat;
- c) aprobarea unor rute educaționale flexibile, care permit accelerarea parcursului de studii universitare;
- d) crearea de instrumente și mecanisme de susținere a inserției lor profesionale în țară, astfel încât să valorifice la nivel superior atât talentul, cât și achizițiile realizate prin formare.

CAPITOLUL IX

PROMOVAREA UNIVERSITĂȚII CENTRATE PE STUDENT

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 179. – (1) Studenții sunt considerați parteneri în procesul de învățământ și membri egali ai comunității academice. În învățământul confesional studenții sunt membrii ai comunității academice în calitate de discipoli.

(2) O persoană dobândește statutul de student și de membru al unei comunități academice numai în urma admiterii și a înmatriculării sale într-o instituție de învățământ superior acreditată sau autorizată să funcționeze.

(3) O persoană poate fi înmatriculată ca student concomitent la cel mult două programe de studii, indiferent de instituția/instituțiile de învățământ care le oferă. O persoană poate beneficia de alocații din fonduri publice, conform normelor legale în vigoare, pentru un singur program de studii din fiecare ciclu. În cazul studenților care se transferă între universități sau programe de studii, finanțarea de bază urmează studentul.

(4) În vederea testării cunoștințelor și a capacităților cognitive, respectiv artistice sau sportive, și a admiterii într-un program de studii pentru licență, masterat sau doctorat, instituțiile de învățământ superior organizează concurs de admitere pentru fiecare program și ciclu de studiu.

(5) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului elaborează anual o metodologie-cadru privind organizarea admiterii în instituțiile de învățământ superior de stat, particulare și confesionale din România.

(6) Fiecare instituție de învățământ superior elaborează și aplică propria metodologie de organizare a admiterii în programele de studii oferite. Prevederile acestei metodologii sunt concordante în conținut cu metodologia-cadru privind organizarea admiterii, instituită de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(7) Condițiile de admitere, inclusiv cifrele de școlarizare și metodologiile de admitere trebuie făcute publice în fiecare an, cu cel puțin 6 luni înainte de susținerea concursului de admitere.

Secțiunea a 2-a

Înmatricularea studenților.

Registrul Matricol Unic al Studenților din Universitățile din România

Art. 180 (1) Se constituie Registrul Matricol Unic al Studenților din Universitățile din România, denumit în continuare RMUSUR, ca o bază de date electronică în care sunt înregistrați toți studenții din România din universitățile stat, particulare și confesionale acreditate sau autorizate să funcționeze. Registrele matricole ale studenților din universități devin parte a RMUSUR.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, la propunerea CNFIS, elaborează un regulament de alocare a codului matricol individual, precum și conținutul informațiilor care vor fi scrise în RMUSUR.

(3) RMUSUR este document oficial protejat legal. Falsificarea înscrisurilor din registrul matricol constituie infracțiune și se sancționează potrivit legii penale.

(4) RMUSUR și noile registre matricole ale studenților din universități, precum și sistemele informatice aferente se elaborează în termen de cel mult 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Baza de date electronică aferentă RMUSUR înregistrează și păstrează și evidența diplomelor universitare emise în România, pe baza registrelor matricole de la nivelul universităților.

Art. 181 (1) Principiile care reglementează activitatea studenților în cadrul comunității universitare sunt:

a) principiul nediscriminării – în baza căruia toți studenții beneficiază de egalitate de șanse și tratament din partea instituției de învățământ superior; orice discriminare directă sau indirectă față de student este interzisă;

b) principiul dreptului la asistență și la servicii complementare gratuite în învățământul superior de stat – exprimat prin: consilierea și informarea studentului de către cadrele didactice, în afara orelor de curs, seminar sau laboratoare; consilierea în scopul orientării profesionale; consilierea psihologică, cont e-mail, acces la baze de date specifice domeniului de studiu și la cea referitoare la situația școlară personală;

c) principiul participării la decizie – în baza căruia deciziile în cadrul instituțiilor de învățământ superior sunt luate cu participarea reprezentanților studenților;

d) principiul libertății de exprimare – în baza căruia studenții au dreptul să își exprime liber opiniile academice, în cadrul instituției de învățământ în care studiază;

e) principiul transparenței și al accesului la informații – în baza căruia studenții au dreptul de acces liber și gratuit la informații care privesc propriul parcurs educațional și viața comunității academice

din care fac parte, în conformitate cu prevederile legii.

(2) În universitățile confesionale, drepturile, libertățile și obligațiile studenților sunt stabilite și în funcție de specificul dogmatic și canonic al fiecărui cult.

(3) Drepturile, libertățile și obligațiile studenților sunt cuprinse în Codul național al drepturilor și obligațiilor studentului, propus de asociațiile studențești și adoptat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului prin ordin al ministrului acestuia.

(4) În universitățile confesionale, studenții se organizează cu respectarea statutului și a normelor dogmatice și canonice ale cultului respectiv.

(5) Fiecare universitate va institui un sistem de aplicare și monitorizare a respectării prevederilor Codului național al drepturilor și obligațiilor studentului. Asociațiile studenților prezintă un raport anual privind respectarea codului, care este public.

Art. 182 (1) Studenții au dreptul să înființeze, în instituțiile de învățământ superior de stat sau particulare, ateliere, cluburi, cercuri, cenacluri, formații artistice și sportive, organizații, publicații, conform legii. În universitățile confesionale, studenții au dreptul să înființeze ateliere, cercuri, cenacluri, formații artistice și sportive, cu respectarea statutului și specificului cultului respectiv.

(2) Studenții sunt aleși în mod democratic, prin vot universal, direct și secret, la nivelul diverselor formații, programe sau cicluri de studii, atât în cadrul facultăților, cât și al universității. Ei sunt de drept, reprezentanți legitimi ai intereselor studenților, la nivelul fiecărei comunități academice.

Conducerea instituției de învățământ superior nu se implică în organizarea procesului de alegere a reprezentanților studenților.

(3) Federațiile naționale studențești, legal constituite, sunt organismele care exprimă interesele studenților din universități, în raport cu instituțiile statului.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează, în dezvoltarea învățământului superior, cu federațiile naționale studențești, legal constituite, și se va consulta permanent cu acestea.

(5) Studenții pot participa la acțiuni de voluntariat, pentru care pot primi un număr de credite de studii transferabile, în condițiile stabilite de Carta universitară.

Art. 183 (1) Studenții pot beneficia de un sistem de împrumuturi bancare pentru efectuarea studiilor, garantate de stat, în condițiile legislației în vigoare, prin Agenția de Credite și Burse de Studii. Împrumuturile pot acoperi taxele de studii și costul vieții pe perioada studiilor.

(2) Absolvenții care vor practica profesia minimum 5 ani în mediul rural vor fi scutiți de plata a 75% din împrumut, această parte fiind preluată de către stat, în condițiile prevăzute în contractul de studii.

(3) Agenția de Credite și Burse de Studii propune reglementări corespunzătoare în vederea acordării creditelor.

Art. 184. – (1) Studenții beneficiază de asistență medicală și psihologică gratuită în cabinete medicale și psihologice universitare ori în policlinici și unități spitalicești de stat, conform legii.

(2) În timpul anului școlar, studenții beneficiază de tarif redus cu minimum 50% pe mijloacele de transport local în comun, transportul intern auto, feroviar și naval. Studenții orfani sau proveniți din casele de copii beneficiază de gratuitate pentru categoriile de transport stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Studenții beneficiază de tarife reduse cu 75% pentru accesul la muzee, concerte, spectacole de teatru, operă, film la alte manifestări culturale și sportive organizate de instituții publice, în limita bugetelor aprobate.

(4) Studenții etnici români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (3), care se desfășoară pe teritoriul României.

(5) Instituțiile de învățământ superior au dreptul de a acorda, în afara cifrei de școlarizare aprobate, cel puțin un loc pentru studii gratuite absolvenților cu diplomă de bacalaureat proveniți din centrele de plasament, în condițiile stabilite de Senatul universitar.

(6) Candidații proveniți din medii de risc socio-economic ridicat sau marginalizate din punct de vedere social pot beneficia de un număr de locuri bugetate garantate, în condițiile legii.

(7) Activitățile extracurriculare-științifice, tehnice, cultural-artistice și sportive –, precum și cele pentru studenții capabili de performanțe sunt finanțate de la bugetul statului, conform normelor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. În acest scop se pot folosi și alte surse de finanțare.

(8) Prevederile alin. (6) se aplică și în cazul taberelor de creație, sportive și de odihnă ale studenților.

(8) Statutul de student cu taxă se reglementează în condițiile stabilite de Senatul universitar.

(10) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate acorda anual burse pentru stagii de studii universitare și postuniversitare în străinătate din fonduri constituite în acest scop. Aceste burse se obțin prin concurs organizat la nivel național.

(11) La concursurile pentru obținerea bursei prevăzute la alin. (9) pot participa studenții și absolvenții din toate instituțiile de învățământ superior autorizate și acreditate.

(12) Cheltuielile de întreținere a internatelor, a căminelor și a cantinelor universităților se acoperă din subvenții de la buget cu această destinație și din veniturile proprii ale instituțiilor de învățământ respective.

(13) Tarifele practicate de universități pentru studenții proprii la cămine și cantine sunt cel mult egale cu diferența dintre costurile de funcționare, cuprinzând cheltuielile de personal, cheltuielile cu utilitățile, cheltuielile cu materiile prime și consumabile și cheltuielile de întreținere curentă și, respectiv, subvențiile de la bugetul de stat. În vederea asigurării transparenței, universitatea de stat publică periodic bilanșa de venituri și cheltuieli pentru fiecare cămin studentesc.

(14) Pot fi acordate subvenții pentru cazare și studenților care aleg altă formă de cazare decât căminele instituțiilor de învățământ superior.

(15) Instituțiile de învățământ superior de stat asigură, în limita resurselor financiare alocate pentru efectuarea practicii comasate a studenților, pe perioada prevăzută în planurile de învățământ, cheltuielile de masă, cazare și transport, în situațiile în care practica se desfășoară în afara centrului universitar respectiv.

Art. 185 (1) Statul român acordă anual, prin hotărâre de guvern, un număr de burse pentru școlarizarea studenților străini. Aceste burse sunt atribuite doar acelor universități și programe de studii care îndeplinesc cele mai ridicate standarde de calitate.

(2) Universitățile, în baza autonomiei universitare, pot școlariza studenți străini.

(3) Quantumul taxelor de școlarizare în valută a cetățenilor care studiază pe cont propriu în România, din statele care nu sunt membre ale Uniunii Europene, precum și cele care nu fac parte din Spațiul Economic European și Confederația Elvețiană se stabilesc de senatele universitare cel puțin la nivelul cheltuielilor de școlarizare.

(4) Senatul universitar stabilește, de asemenea, modalitatea de plată, integral sau în rate.

(5) Universitățile, în baza autonomiei universitare, dispun integral de veniturile obținute din școlarizarea studenților străini.

CAPITOLUL X

CONDUCEREA UNIVERSITĂȚILOR

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 186 - (1) Structurile de conducere în instituțiile de învățământ superior sunt:

- a) Senatul universitar și biroul senatului;
- b) consiliul de administrație
- c) consiliul de coordonare a școlilor doctorale, în cazul UOD;
- d) consiliul facultății;

e) Consiliul departamentului/biroul catedrei.

(2) Funcțiile de conducere sunt:

a) rectorul, președintele, prorectorii, cancelarul, directorul general administrativ, la nivelul universității;

b) decanul, prodecanii, secretarul științific, la nivelul facultății;

c) șeful de departament/catedră, la nivelul departamentelor/catedrelor.

Art. 187 - (1) În procesul de stabilire și de alegere a structurilor și funcțiilor de conducere la nivelul universității, facultăților și departamentelor/catedrelor, trebuie să se respecte principiul reprezentativității, ținând seamă de cadrele didactice și de cercetare titulare și studenți, pe facultăți, departamente/catedre, secții/linii de predare și domenii și programe de studii, după caz.

(2) În cazul universităților particulare și confesional-particulare, desemnarea persoanelor în funcțiile de conducere se face cu avizul conform al fondatorilor.

(3) În cazul universităților/facultăților confesionale de stat, desemnarea persoanelor în funcțiile de conducere se face cu avizul cultului respectiv.

Art. 188 La nivelul departamentului/catedrei, șeful de departament/catedră și membrii consiliului departamentului/biroului catedrei sunt desemnați prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din departamentul/catedra respectivă.

Art. 189 - (1) La nivelul facultății, decanul, prodecanii, secretarul științific și membrii Consiliului facultății sunt desemnați în conformitate cu prevederile Cartei universitare.

(2) Carta va asigura în Consiliul facultății și în procesul de desemnare a decanului, prodecanilor și secretarului științific reprezentarea cadrelor didactice și de cercetare cu o pondere de 75% și reprezentarea studenților cu o pondere de 25%.

(3) Reprezentanții studenților în Consiliul facultății sunt desemnați prin votul universal, direct și secret al studenților din facultatea respectivă.

(4) În facultățile cu secții și/sau linii de predare în limbile minorităților naționale, cel puțin unul dintre prodecani se desemnează din rândul cadrelor didactice aparținând minorităților respective, cu excepția cazului în care decanul provine de la o secție sau linie de studiu cu predare în limba uneia dintre respectivele minorități.

Art. 190 Consiliul de coordonare a școlilor doctorale se stabilește în conformitate cu prevederile Cartei universitare și este condus de un prorector conducător de doctorat.

Art. 191 Consiliul de administrație al universităților particulare și confesionale particulare este numit de fondatori.

Art. 192 (1) Senatul universitar este compus din 75% personal didactic și de cercetare și din 25% reprezentanți ai studenților. Desemnarea reprezentanților cadre didactice și cercetători din fiecare facultate în Senatul universitar, pe cote parte de reprezentare, se face conform prevederilor Cartei universitare, prin vot secret.

(2) Senatul universitar stabilește comisii de specialitate cu atribuții conform prevederilor Cartei universitare.

Art. 193 (1) La nivelul universității, rectorul, președintele, prorectorii, cancelarul și membrii Senatului universitar sunt desemnați în conformitate cu prevederile Cartei universitare.

(2) Carta va asigura în Senatul universitar și în procesul de desemnare a rectorului, președintelui, prorectorilor și cancelarului reprezentarea cadrelor didactice și de cercetare cu o pondere de 75% și reprezentarea studenților cu o pondere de 25%.

(3) Reprezentanții studenților în Senatul universitar sunt desemnați prin votul secret al studenților din facultatea respectivă.

(4) Pentru funcțiile de rector și președinte pot candida cadre didactice titulare cu gradul de profesor sau conferențiar. Pentru funcțiile de prorector și cancelar, pot candida cadre didactice cu titlul de profesor sau conferențiar titulare în universitatea respectivă.

(5) Rectorul desemnat este confirmat de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, pe

baza constatării respectării procedurii de desemnare prevăzută de Carta universitară. După emiterea ordinului de confirmare, rectorul poate semna acte oficiale, înscrieri, acte financiare/contabile, diplome și certificate.

(6) Rectorul confirmat de ministru încheie cu Senatul universitar un contract de management, cuprinzând criteriile și indicatorii de performanță managerială, drepturile și obligațiile părților contractuale, conform prevederilor Cartei.

(7) În facultățile cu secții și/sau linii de predare în limbile minorităților naționale, cel puțin unul dintre prorectori se desemnează din rândul cadrelor didactice aparținând minorităților respective, cu excepția cazului în care rectorul provine de la o secție sau linie de studiu cu predare în limba uneia dintre respectivele minorități.

(8) Rectorul, președintele, prorectorii, cancelarul, reprezentantul studenților și, în cazul universităților de stat, directorul general administrativ constituie biroul senatului, cu atribuțiile prevăzute de Carta universitară.

Art. 194. (1) Rectorul universității de stat confirmat încheie un contract instituțional cu ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului.

(2) Rectorul poate fi revocat de către senatul universitar, în condițiile specificate prin contractul de management și Carta universitară.

Secțiunea a 2-a

Atribuțiile Senatului universitar, ale rectorului, ale consiliului de administrație, ale decanului și ale șefului de departament

Art. 195 (1) Senatul universitar reprezintă comunitatea universitară și este cel mai înalt for de decizie și deliberare la nivelul universității.

(2) Atribuțiile Senatului universitar sunt următoarele:

- a) exercită autonomia universitară și garantează libertatea academică;
- b) elaborează și adoptă Carta universitară;
- c) aprobă planul strategic de dezvoltare instituțională și planurile operaționale;
- d) aprobă structura, organizarea și funcționarea universității;
- e) aprobă proiectul de buget și execuția bugetară, în cazul universităților de stat;
- f) elaborează și aprobă codul de asigurare a calității și codul de etică și deontologie;
- g) adoptă codul drepturilor și obligațiilor studentului;
- h) aprobă metodologiile și regulamentele privind organizarea și funcționarea universității;
- i) încheie contractul de management cu rectorul;
- j) controlează activitatea rectorului;
- k) validează ocuparea funcțiilor de conducere;
- l) aprobă metodologia de concurs și rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic și de cercetare și evaluează periodic resursa umană;
- m) adoptă măsuri pentru creșterea performanțelor profesionale și aprobă sancționarea personalului cu performanțe profesionale slabe.
- n) îndeplinește alte atribuții, conform Cartei universitare.

(3) Componența și mărimea Senatului universitar este stabilită prin Carta universitară, astfel încât să se asigure eficiența decizională și reprezentativitatea comunității academice.

(4) Mandatul senatului universitar este de 4 ani.

(5) Senatul universitar poate fi convocat de rector sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii Senatului universitar.

(6) Rectorul reprezintă legal universitatea în relațiile cu terții și realizează conducerea executivă a universității de stat. Rectorul are următoarele atribuții:

- a) realizează managementul și conducerea operativă a universității, pe baza contractului de management;
- b) este ordonatorul de credite în cazul universităților de stat;

- c) negociază și semnează contractul instituțional cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în cazul universităților de stat;
  - d) încheie contractul de management cu senatul universitar, în cazul universităților de stat;
  - e) propune spre aprobare Senatului universitar proiectul de buget și raportul privind execuția bugetară;
  - f) propune spre aprobare senatului universitar proiectul de buget și raportul privind execuția bugetară, în cazul universităților de stat;
  - g) prezintă anual senatului universitar raportul referitor la: starea generală a universității, asigurarea calității și respectarea eticii și deontologiei universitare, situația posturilor vacante și ocupate, situația financiară și inserția absolvenților pe piața muncii. Senatul universitar aprobă acest raport;
  - h) conduce biroul senatului;
  - i) îndeplinește alte atribuții stabilite de Senatul universitar, în conformitate cu contractul de management, Carta universitară și legislația în vigoare.
- (7) Durata mandatului de rector este de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii conform prevederilor Cartei universitare.
- (8) Atribuțiile președintelui, prorectorilor și cancelarului, numărul și durata mandatelor acestora se stabilesc prin Carta universitară.
- (9) Decanul reprezintă facultatea și răspunde de managementul și conducerea facultății. Decanul prezintă anual un raport Consiliului facultății privind starea facultății. Decanul conduce ședințele Consiliului facultății și aplică hotărârile senatului, biroului senatului, rectorului și consiliului de administrație, după caz. Atribuțiile decanului sunt stabilite în conformitate cu prevederile Cartei universitare și cu legislația în vigoare.
- (10) Consiliul facultății reprezintă organismul decizional și deliberativ al facultății. Consiliul facultății are următoarele atribuții:
- a) propune, spre aprobare, senatului universitar structura, organizarea și funcționarea facultății;
  - b) propune, spre aprobare, senatului universitar programele de studii gestionate de facultate;
  - c) controlează activitatea decanului și aprobă rapoartele anuale ale acestuia privind starea generală a facultății, asigurarea calității și respectarea eticii și deontologiei universitare la nivelul facultății;
  - d) îndeplinește alte atribuții, stabilite prin Carta universitară sau aprobate de Senatul universitar și în conformitate cu legislația în vigoare.
- (11) Șeful de departament/catedră realizează managementul și conducerea operativă a departamentului/catedră. În exercitarea acestei funcții, el este ajutat de consiliul departamentului/biroul catedrei, conform Cartei universitare. Șeful de departament/catedră răspunde de aplicarea planurilor de învățământ, de statele de funcții, de managementul cercetării și al calității, de managementul financiar, precum și de selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea și motivarea personalului din departament/catedră și propune încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului din departament/catedră.
- (12) Biroul senatului/consiliul de administrație au atribuții prevăzute în Carta universitară.
- (13) Studenții au cel puțin un reprezentant în comisiile de etică și deontologie, de asigurare a calității, de cazare în cămine, precum și în oricare alte comisii cu caracter social.

Art. 196 (1) Funcțiile de conducere de rector, președinte, prorector, decan, prodecan, șef de departament/catedră nu se cumulează.

(2) În cazul vacantării unui loc în funcțiile de conducere, se procedează la ocuparea acestuia potrivit procedurilor prevăzute în Carta universitară, în termen de maximum 3 luni de la data vacantării.

(3) Numărul de prorectori și de prodecani din instituțiile de învățământ superior se stabilește prin Carta universitară.

(4) Atribuțiile și competențele structurilor și ale funcțiilor de conducere din învățământul superior sunt stabilite prin Carta universitară a instituției. Hotărârile senatelor universitare, ale consiliilor facultăților și ale consiliilor departamentelor/biroului catedrelor se iau în condițiile prevăzute de Carta universitară. Membrii acestor structuri de conducere au drept de vot deliberativ egal.

(5) Structura administrativă a universității de stat este condusă de către un director general

administrativ și este organizată pe direcții. Postul de director general administrativ se ocupă prin concurs organizat de instituția de învățământ superior. Președintele comisiei de concurs este rectorul instituției. Validarea concursului se face de către snatul universitar, iar numirea pe post de către rector.

(6) Unitățile de cercetare-dezvoltare sunt conduse de directori ai unităților respective, potrivit Cartei universitare.

(7) Prin Carta universitară, universitatea își poate dezvolta structuri consultative formate din reprezentanți ai mediului economic și personalități din mediul academic, cultural și profesional extern.

Art. 197 - (1) După pensionare, ocuparea oricărei funcții de conducere în universitățile de stat este interzisă.

(2) Persoanele care exercită o funcție de conducere sau de demnitate publică au postul rezervat în sistemul educațional.

Art. 198- (1) Pentru monitorizarea eficienței manageriale, a echității și a relevanței învățământului superior pentru piața muncii, se stabilește, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, un sistem de indicatori statistici de referință pentru învățământul superior, corelat cu sistemele de indicatori statistici de referință la nivel european din domeniu.

(2) Sistemul de indicatori va fi elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin consultarea Consiliului Național al Rectorilor, ARACIS, CNCSIS, Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, CNATDCU și Agenția Națională pentru Calificările din Învățământul Superior și Parteneriat cu Mediul Economic și Social- și se aprobă prin hotărâre de Guvern. Raportul anual privind starea învățământului superior se bazează pe indicatorii prevăzuți la alin. (1).

Secțiunea a 3-a

Rolul statului în învățământul superior

Art. 199 - (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are următoarele atribuții principale:

- a) propune politicile și strategiile naționale pentru învățământul superior, ca parte a Ariei Europene a Învățământului Superior și a Ariei Europene a Cercetării Științifice;
- b) elaborează reglementările secundare și terțiare, privind sistemul de învățământ superior, conform legii;
- c) monitorizează și verifică prin organismele abilitate în acest sens respectarea reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului superior, cercetarea universitară, managementul financiar, etica și deontologia și asigurarea calității în învățământul superior;
- d) realizează evaluarea periodică, clasifică universitățile și ierarhizează programele de studii ale acestora, conform legii;
- e) controlează gestionarea RMUSUR;
- f) organizează recunoașterea și echivalarea actelor de studii;
- g) elaborează și propune proiectul de buget pentru învățământul superior, ca parte a bugetului educației și bugetului cercetării;
- h) elaborează studii de prognoză privind dinamica și cerințele pieței muncii;
- i) susține realizarea de studii și cercetări privind starea și evoluția sistemului de învățământ superior.

Art. 200 (1) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului constituie registre de experți și se sprijină pe organisme consultative, la nivel național, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral, din propunerile senatelor universitare: Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul Național al Cercetării Științifice, Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior, Consiliul Național al Bibliotecilor Universitare, Consiliul Național pentru Calificări Universitare și Consiliul Național de

Etică și Deontologie.

(2) Consiliul Național al Rectorilor se constituie și funcționează în baza statutului propriu.

(3) Organismele specializate prevăzute la alin. (1) se înființează prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și funcționează în baza unor regulamente proprii aprobate, de asemenea, prin ordin al ministrului. Bugetele acestora se constituie pe bază contractuală cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și din alte surse legal constituite.

(4) Pentru îndeplinirea atribuțiilor cu care sunt învestite, organismele prevăzute la alin. (1) beneficiază de logistică și de o unitate proprie denumită Unitate Executivă pentru Finanțarea Consiliilor Naționale pentru Învățământul Superior și Cercetare care are personalitate juridică și este ordonator de credite.

Art. 201 - (1) Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior are ca atribuții principale elaborarea și actualizarea permanentă a indicatorilor de monitorizare a învățământului superior și prognoza evoluției acestuia în raport cu dinamica pieței muncii.

(2) Consiliul Național pentru Calificări Universitare reunește reprezentanți ai universităților, propuși de senatele universitare, ai asociațiilor profesionale și ai angajatorilor, pentru constituirea Cadrului național al calificărilor din învățământul superior. În realizarea misiunii sale, Consiliul Național pentru Calificări Universitare este susținut de Autoritatea Națională pentru Calificări (ANC).

(3) Consiliul de Etică și Deontologie se pronunță asupra litigiilor de etică.

Art. 202. – (1) CNATDCU are următoarele atribuții:

a) propune, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, criteriile și metodologia de atestare a titlurilor, a diplomelor și a certificatelor universitare care se adoptă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului;

b) prezintă un raport anual Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului privind resursa umană pentru activitățile didactice și de cercetare din învățământul superior. Acest raport este public;

c) stabilește criteriile de acordare a titlului de conducător de profesor universitar;

d) alte atribuții stabilite prin regulamentul de funcționare.

(2) Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior are următoarele atribuții principale:

a) propune metodologia de finanțare a universităților și stabilește costul mediu per student echivalent pe cicluri și domenii de studii;

b) monitorizează eficiența gestionării fondurilor publice de către universități;

c) prezintă anual Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului un raport privind starea finanțării învățământului superior și măsurile de optimizare ce se impun. Acest raport este public.

(3) CNCS se constituie prin reorganizarea, prin ordin al ministrului, a CNCSIS și are următoarele atribuții principale:

a) stabilește standardele, criteriile și indicatorii de calitate pentru cercetarea științifică, aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului;

b) monitorizează proiectele de cercetare științifică pe care le finanțează;

c) gestionează programe de cercetare și procese de evaluare a proiectelor de cercetare care sunt propuse pentru finanțare prin competiție;

d) prezintă anual Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului un raport privind starea cercetării științifice. Raportul este public.

(4) Consiliul Național al Bibliotecilor Universitare are în atribuții elaborarea strategiei de dezvoltare, evaluare periodică și coordonarea sistemului de biblioteci din învățământul superior.

Art. 203 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului își realizează atribuțiile în domeniul cercetării prin Autoritatea Națională de Cercetare Științifică, conform legii.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu Consiliul Național al Rectorilor și, după caz, cu autorități și asociații profesionale și științifice naționale și internaționale reprezentative, federații sindicale la nivel de ramură și federații studențești legal constituite la nivel național.

(3) Reprezentanții învățământului superior particular și confesional particular sunt de drept parteneri de dialog social conform principiului european Guvern-Patronat-Sindicate.

(4) Reprezentanții învățământului superior din România sunt de drept parteneri în Comisia de Dialog Social European.

CAPITOLUL XI

FINANȚAREA ȘI PATRIMONIUL UNIVERSITĂȚILOR

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 204 (1) Învățământul universitar de stat este gratuit pentru cifra de școlarizare aprobată anual de Guvern și cu taxă, în condițiile legii.

(2) În învățământul universitar de stat se percep taxe pentru: depășirea duratei de școlarizare prevăzute de lege, admiteri, înmatriculări, reînmatriculări, repetarea examenelor și a altor forme de verificare, care depășesc prevederile planului de învățământ, precum și taxe de școlarizare pentru studenții în regim cu taxă, conform legii. De asemenea, se pot percepe taxe și pentru activități neincluse în planul de învățământ, conform metodologiei aprobate de Senatul universitar.

(3) Finanțarea învățământului superior de stat se asigură din fonduri publice, în concordanță cu următoarele cerințe:

a) considerarea dezvoltării învățământului superior ca responsabilitate publică și, a învățământului în general, ca primă prioritate națională;

b) asigurarea calității învățământului superior la nivelul standardelor din Spațiul European al Învățământului Superior pentru pregătirea resurselor umane și dezvoltarea personală ca cetățeni ai unei societăți democratice bazate pe cunoaștere;

c) profesionalizarea resurselor umane în concordanță cu diversificarea pieței muncii;

d) dezvoltarea învățământului superior și a cercetării științifice și creației artistice universitare pentru integrarea la vârf în viața științifică mondială.

(4) Execuția bugetară anuală a instituțiilor de învățământ superior de stat este publică.

(5) Finanțarea învățământului superior de stat poate fi realizată pe bază de contract și prin contribuția altor ministere, pentru acele instituții de învățământ superior care pregătesc specialiști în funcție de cerințele ministerelor respective, precum și din alte surse, inclusiv împrumuturi și ajutoare externe.

(6) Toate resursele de finanțare ale universităților de stat sunt venituri proprii.

(7) Statul sprijină învățământul superior particular acreditat.

(8) Instituțiile de învățământ superior de stat, particulare și confesionale pot primi donații din țară și din străinătate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 205. – (1) Veniturile instituțiilor de învățământ superior de stat se compun din sume alocate prin contract pentru finanțarea de bază, finanțarea complementară și finanțarea suplimentară, realizarea de obiective de investiții, fonduri alocate pe bază competițională pentru dezvoltare instituțională, fonduri pentru incluziune, burse și protecția socială a studenților, precum și din alte venituri proprii, dobânzi, donații, sponsorizări și taxe percepute în condițiile legii de la persoane fizice și juridice, române sau străine, și din alte surse. Aceste venituri sunt utilizate de instituțiile de învățământ superior de stat, în condițiile autonomiei universitare, în vederea realizării obiectivelor care le revin în cadrul politicii statului din domeniul învățământului și cercetării științifice universitare.

(2) Finanțarea suplimentară se acordă din fonduri publice de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pentru a stimula excelența instituțiilor și a programelor de studii, atât din cadrul universităților de stat, cât și a celor particulare și confesionale particulare. Fondul va fi alocat exclusiv celor mai bine plasate programe de studii, conform ierarhizării acestora.

(3) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului asigură finanțarea de bază pentru universitățile de stat, prin granturi de studii calculate pe baza costului mediu per student echivalent,

per domeniu, per cicluri de studiu și per limba de predare de circulație internațională.

(4) Finanțarea de bază este multianuală, asigurându-se pe toată durata unui ciclu de studii.

(5) Finanțarea complementară se realizează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului prin:

a) subvenții pentru cazare și masă;

b) fonduri alocate pe bază de priorități și norme specifice pentru dotări și alte cheltuieli de investiții și reparații capitale;

c) fonduri alocate pe baze competiționale pentru cercetarea științifică universitară.

(6) Finanțarea instituțiilor de învățământ superior de stat se face pe bază de contract încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și instituția de învățământ superior respectivă, după cum urmează:

a) contract instituțional pentru finanțarea de bază, pentru fondul de burse și protecție socială a studenților, pentru fondul de dezvoltare instituțională, precum și pentru finanțarea de obiective de investiții;

b) contract complementar pentru finanțarea reparațiilor capitale, a dotărilor și a altor cheltuieli de investiții, precum și subvenții pentru cazare și masă;

c) Finanțarea cercetării științifice universitare se face conform legislației în vigoare;

(7) Fondurile pentru burse și protecție socială a studenților se alocă în funcție de numărul de studenți din toate ciclurile de la învățământul universitar cu frecvență, fără taxa de studii.

(8) Bursele sociale trebuie să acopere un minimum de cheltuieli pentru masă și cazare și pot fi cumulate cu alte forme de burse.

(9) Categoriile de cheltuieli eligibile și metodologia de distribuire a acestora din finanțarea suplimentară și fondul pentru incluziune, se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, în termen de maximum 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(10) Contractele de finanțare se supun monitorizării și verificării de către MECTS și CNFIS.

(11) Rectorii universităților de stat, prin contractul instituțional încheiat cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, sunt direct responsabili de alocarea resurselor instituției, prioritar spre departamentele cele mai performante.

Art. 206. – Statul român acordă anual burse pentru sprijinirea tinerilor de origine etnică română din țări învecinate și a etnicilor români cu domiciliul stabil în străinătate, care doresc să studieze în cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat din România.

Art. 207 (1) Programele de studii de masterat și doctorat în științe și tehnologii avansate, cele care se desfășoară în limbi de circulație internațională, precum și doctoratele în cotutelă cu universități de prestigiu din străinătate beneficiază de finanțare preferențială.

(2) Fondurile rămase la sfârșitul anului din execuția bugetului prevăzut în contractul instituțional și complementar, precum și fondurile aferente cercetării științifice universitare și veniturile extrabugetare rămân la dispoziția universităților și se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției, fără vărsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor.

Art. 208 Unitățile și instituțiile de învățământ superior beneficiază de recuperarea TVA aferentă materialelor, echipamentelor, publicațiilor, serviciilor și activelor fixe achiziționate pentru activitățile de învățământ și cercetare. Recuperarea TVA se face de la direcțiile teritoriale ale finanțelor publice.

Art. 209 (1) Universitățile de stat au patrimoniu propriu, pe care îl gestionează conform legii.

(2) În activul patrimonial al universităților de stat intră drepturile reale care, după caz, pot fi dreptul de proprietate, de uz, de uzufruct, de servitute, dreptul de suprafață, precum și dreptul de administrare al imobilelor.

- (3) În pasivul patrimonial al universităților de stat pot exista și creanțe izvorâte din acte și fapte juridice, în condițiile legii.
- (4) În patrimoniul universităților de stat pot exista bunuri mobile și imobile din domeniul public sau din domeniul privat al statului.
- (5) Universitățile de stat sunt proprietare ale bunurilor dobândite, până la intrarea în vigoare a acestei legi cu acest titlu. Universitățile de stat sunt de drept proprietare ale bunurilor imobile aflate în administrarea lor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este împuternicit să emită certificat de atestare a dreptului de proprietate pentru universitățile publice pe baza documentației înaintate de acestea, în acest scop.
- (6) Dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, precum și alte drepturi reale ale universităților de stat sunt supuse procedurii publicității imobiliare prevăzute de legislația specială în materie.
- (7) În cazul desființării unei universități de stat, bunurile aflate în proprietate rămân în patrimoniul învățământului și se transmit, prin hotărâre de Guvern, altor universități de stat.
- (8) Înstrăinarea bunurilor imobile aflate în proprietatea universităților de stat este interzisă, sub sancțiunea nulității absolute.

Secțiunea a 2-a

Organizarea și funcționarea învățământului superior particular și confesional particular

Art. 210 (1) Instituțiile de învățământ superior particulare și instituțiile de învățământ superior confesionale particulare sunt:

- a) Instituții de învățământ superior libere, deschise, care au autonomie universitară și economico-financiară, având drept fundament proprietatea privată garantată de Constituție;
- b) fondate din inițiativa și cu resursele materiale și financiare ale unei persoane fizice, ale unui grup de persoane fizice, ale unei fundații sau asociații, ale unui cult religios sau ale unui alt furnizor de educație, numiți fondatori;
- c) persoane juridice de drept privat.

(2) Structurile și funcțiile de conducere ale universităților particulare și confesionale particulare, atribuțiile, durata mandatelor, precum și alte considerente legate de statutul acestora sunt stabilite de Carta universitară, cu avizul conform al fondatorilor și aprobate de senatul universitar. Deciziile definitive în acest sens aparțin fondatorilor.

(3) Instituțiile de învățământ superior particulare și confesionale particulare pot înființa funcția de președinte al universității, cu atribuții stabilite de Carta universitară.

Secțiunea a 3-a

Autorizarea și acreditarea instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare

Art. 211 (1) O instituție de învățământ superior particulară și confesional particulară trebuie să parcurgă toate procedurile de autorizare și acreditare stabilite de lege.

(2) Instituțiile de învățământ superior particulare și confesionale particulare sunt acreditate prin lege.

(3) Universităților acreditate li se recunoaște perioada de funcționare legală.

Secțiunea a 4-a

Patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare

Art. 212 (1) Patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare constă din patrimoniul inițial al fondatorilor, la care se adaugă patrimoniul dobândit ulterior. Acesta este compus din bunuri mobile și imobile și din creanțe și este proprietatea privată a fondatorilor.

(2) Instituțiile de învățământ superior particulare și confesionale particulare, pe durata existenței lor, dispun în mod liber de patrimoniul pus la dispoziția lor, cu acordul fondatorilor.

Secțiunea a 5-a

Dizolvarea, lichidarea sau desființarea instituțiilor de învățământ superior particulare și

confesionale particulare

Art. 213 (1) Dizolvarea, lichidarea sau desființarea instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare se poate face și la propunerea fondatorilor, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) În caz de desființare, dizolvare sau lichidare, patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare revine fondatorilor.

Secțiunea a 6-a

Finanțarea instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare

Art. 214 Sursele de finanțare ale instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare pot fi constituite din:

- a) sumele depuse de fondatori;
- b) taxe de studiu și alte taxe școlare;
- c) sponsorizări, donații, fonduri publice și alte surse legal constituite.

TITLUL IV

STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC

CAPITOLUL I

STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 215 Statutul reglementează:

- a) funcțiile, competențele, responsabilitățile, drepturile și obligațiile specifice personalului didactic și didactic auxiliar, precum și ale celui de conducere, de îndrumare și de control;
- b) formarea inițială și continuă a personalului didactic și a personalului de conducere, de îndrumare și de control;
- c) condițiile și modalitățile de ocupare a posturilor și funcțiilor didactice, didactice auxiliare, a funcțiilor de conducere, de îndrumare și de control, precum și condițiile și modalitățile de eliberare/destituire din aceste posturi și funcții, de încetare a activității și de pensionare a personalului didactic și didactic auxiliar;
- d) criteriile de normare, de acordare a distincțiilor și de aplicare a sancțiunilor disciplinare.

Art. 216. (1) Personalul didactic cuprinde persoanele din sistemul de învățământ responsabile cu instruirea și educația.

(2) Din categoria personalului didactic fac parte persoanele care îndeplinesc condițiile de studii prevăzute de lege, care au capacitatea de exercitare deplină a drepturilor, o conduită morală conformă deontologiei profesionale și sunt apte din punct de vedere medical și psihologic pentru îndeplinirea funcției.

Art. 217 (1) Încadrarea și menținerea într-o funcție didactică, didactică auxiliară, precum și într-o funcție de conducere, de îndrumare și de control sunt condiționate de prezentarea unui certificat medical, eliberat anual. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Sănătății elaborează pentru certificatul medical un formular tip. Incompatibilitățile de ordin medical cu funcția didactică sunt stabilite prin protocol dintre Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății.

(2) În situații de inaptitudine profesională de natură psihocomportamentală, personalul didactic, didactic auxiliar, de conducere, de îndrumare și control poate solicita o expertiză a capacității de muncă.

(3) Conducerea unităților de învățământ poate solicita, cu acordul consiliului de administrație, un nou examen medical complet.

(4) Nu pot ocupa posturile prevăzute la alin. (1) persoanele lipsite de acest drept, pe durata stabilită

printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală.

(5) Personalul din învățământ nu poate desfășura activități incompatibile cu funcția, cum sunt:

- a) comerțul cu materiale obscene sau pornografice scrise, audio sau vizuale;
- b) practicarea, în public, a unor activități cu componentă lubrică sau altele care implică exhibarea, în manieră obscenă, a corpului.

(6) Cadrele didactice nu pot desfășura activități de pregătire, contra cost, cu proprii elevi. Încălcarea acestei prevederi constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit prezentei legi.

(7) Salariații unității de învățământ nu pot desfășura activități comerciale în incinta unității de învățământ sau în zona limitrofă.

Secțiunea a 2-a

Formarea inițială și continuă. Cariera didactică

Art. 218 (1) Formarea inițială pentru funcțiile didactice din educația timpurie antepreșcolară se realizează prin specializare în puericultură în licee și școli postliceale.

(2) Formarea inițială pentru funcții didactice din învățământul preșcolar și primar cuprinde:

a) studii de licență în domeniul științelor educației realizate în universități în cadrul unor programe autorizate/acreditate, potrivit legii;

b) formarea practică pe durata unui an școlar, în calitate de profesor debutant, realizată într-o unitate de învățământ sub coordonarea unui profesor mentor.

(3) Formarea inițială pentru funcțiile din învățământul gimnazial, liceal și postliceal cuprinde:

a) studii de licență de specialitate realizate în universități prin programe de studii de licență de 180 de credite, pentru o singură specializare, și de 240 de credite, pentru dublă specializare, din aceeași arie curriculară, potrivit legii. Pregătirea pedagogică se asociază programelor de studii de licență printr-un modul pedagogic de 45 de credite, reprezentând precondiția de acces la masteratul didactic;

b) studii de masterat didactic, cuprinzând:

(i) anul I de masterat profesional în domeniul științific al licenței, totalizând 60 de credite din specialitate, cărora li se adaugă 15 credite din domeniul pregătirii pedagogice

(ii) anul II de masterat, totalizând 60 de credite acumulate din practică pedagogică, efectuată sub coordonarea unui profesor mentor

(iii) examen de dizertație, pentru definitivarea în învățământ

Art. 219 - (1) Studenții care frecventează masteratul didactic într-o instituție de învățământ superior de stat beneficiază de burse de studiu finanțate de la bugetul de stat, inclusiv în anul de mentorat.

(2) Cuantumul unei burse acordate de la bugetul de stat pentru studenții de la masteratul didactic este egal cu salariul net al unui profesor debutant.

(3) Criteriile și condițiile de acordare a burselor de la bugetul de stat se stabilesc de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 220 - (1) În vederea realizării pregătirii practice din cadrul masterului didactic se constituie o rețea permanentă de unități de învățământ, în baza unor acorduri-cadru încheiate între unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială și inspectoratele școlare, în condiții stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(2) Pe baza acestor acorduri-cadru, unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială încheie contracte de colaborare cu durata de 1-4 ani școlari cu unitățile de învățământ din rețeaua prevăzută la alin. (2) pentru stabilirea condițiilor de organizare și desfășurare a stagiilor practice.

(3) Unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială pot realiza independent parteneriate cu instituții ofertante de servicii în domeniu - centre de consiliere, cluburi și palate ale copiilor, centre logopedice și organizații nonguvernamentale.

(4) Pregătirea practică din cadrul masterului didactic se poate derula sub forma unei perioade de stagiu în străinătate în cadrul unui program al Uniunii Europene - componenta dedicată formării

inițiale a profesorilor.

Art. 221 (1) Examenul de dizertație pentru definitivare în învățământ este organizat conform unei metodologii aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și cuprinde:

- a) etapa I, eliminatorie – realizată de către mentor, unitatea școlară și instituțiile de învățământ superior în perioada de formare practică cu durata de un an școlar și constă în evaluarea activității profesionale la nivelul unității de învățământ, evaluarea portofoliului profesional personal și în susținerea a cel puțin două inspecții la clasă;
  - b) etapa a II-a, finală – realizată la finalizarea perioade de formare practică cu durata de un an școlar la instituțiile de învățământ superior și constă într-o examinare scrisă, pe baza unei tematici și a unei bibliografii stabilită pentru fiecare specialitate în parte.
  - c) etapa a III-a – susținerea lucrării de disertație, la instituțiile de învățământ superior.
- (2) Cadrele didactice care promovează examenul de dizertație pentru definitivarea în învățământ dobândesc titlul de profesor definitiv cu drept de practică în învățământul preuniversitar.
- (3) Cadrelor didactice angajate cu contract de muncă pe o perioadă determinată, care au promovat examenul de dizertație pentru definitivare în învățământ, li se poate asigura continuitatea pe postul didactic/catedra ocupat(ă), prin hotărârea consiliului de administrație din unitatea de învățământ respectivă, în condițiile legii.
- (4) Persoanele care nu promovează examenul de disertație pentru definitivare în învățământ pot participa la cel mult două alte sesiuni ale acestui examen, în condițiile reluării de fiecare dată, anterior susținerii examenului, a perioadei de formare practică cu durata de un an școlar.

Art. 222 (1) Formarea continuă a cadrelor didactice cuprinde dezvoltarea profesională și evoluția în carieră.

- (2) Evoluția în carieră se realizează prin gradul didactic II, gradul didactic I și alte examene de certificare a diferitelor niveluri de competență.
- (3) Probele de examen, tematica, bibliografia, precum și procedura de organizare și desfășurare a examenelor pentru obținerea gradelor didactice sunt reglementate prin metodologie elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.
- (2) Gradul didactic II se poate obține de către personalul didactic de predare care a obținut definitivarea în învățământ și care are un portofoliu profesional în conformitate cu standardele de performanță elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin promovarea următoarelor probe:
- a) o inspecție școlară specială, precedată de cel puțin două inspecții școlare curente, eșalonate pe semestre diferite, finalizate cu calificativul maxim;
  - b) un test de specialitate și de metodica specialității, cu abordări interdisciplinare și de creativitate, elaborat pe baza unei tematici și a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru fiecare specialitate în parte, susținut în universități acreditate, cu responsabilități în domeniu;
  - c) o proba orală de pedagogie, pe baza unei programe aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care cuprinde și elemente de psihologie și de sociologie educațională, susținută în universități acreditate, cu responsabilități în domeniu.
- (5) Gradul didactic I se poate obține de către personalul didactic de predare care a obținut gradul didactic II și care are un portofoliu profesional în conformitate cu standardele de performanță elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin promovarea următoarelor probe:
- a) un colocviu de admitere, pe baza unei tematici și a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru fiecare specialitate în parte, organizat în universități acreditate cu responsabilități în domeniu;
  - b) o inspecție școlară specială, precedată de cel puțin două inspecții școlare curente, eșalonate pe semestre diferite finalizate cu calificativul maxim;
  - c) elaborarea unei lucrări metodico-științifice, sub îndrumarea unui conducător științific stabilit de

universitatea acreditată cu responsabilități în domeniu;

d) susținerea lucrării metodic-științifice, în fața comisiei instituite, conform metodologiei Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(6) În caz de nepromovare, examenele pentru obținerea gradelor didactice II, respectiv I, pot fi repetate la un interval de cel puțin 2 ani școlari.

(7) Personalul didactic încadrat în învățământul preuniversitar, care îndeplinește condițiile de formare inițială și care a obținut titlul științific de doctor în domeniul specialității pe care o predă sau în domeniul fundamental, i se acordă gradul didactic I, pe baza unei inspecții școlare speciale.

(8) Personalul didactic care a obținut definitivarea în învățământ sau gradul didactic II cu media 10 se poate prezenta, după caz, la examenele pentru gradul II, respectiv gradul I cu un an mai devreme față de perioada prevăzută de lege.

(9) În cazul în care profesorii au dobândit două sau mai multe specialități, definitivarea în învățământ și gradele didactice II și I obținute la una dintre acestea sunt recunoscute pentru oricare dintre specialitățile dobândite prin studii, în aceeași arie curriculară.

(10) Gradele didactice se acordă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului

Art. 223. (1) Personalul didactic care a obținut gradul didactic I, cu performanțe deosebite în activitatea didactică și managerială, poate dobândi titlul de profesor-emerit în sistemul de învățământ preuniversitar, acordat în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Persoana care dobândește titlul de profesor-emerit beneficiază de:

- a) ocuparea cu prioritate a unui post prin transfer consimțit de unitățile de învățământ implicate;
- b) calitatea de mentor pentru formarea continuă a cadrelor didactice;
- c) prioritate la ocuparea posturilor didactice în condiții de medii egale;
- d) acordarea unui premiu anual în bani din fondurile programelor naționale inițiate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- e) delegare de către inspectoratele școlare pentru rezolvarea atribuțiilor acestora în teritoriu.

Art. 224. - (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului stabilește obiectivele și coordonează formarea continuă a personalului didactic la nivel de sistem de învățământ preuniversitar, în conformitate cu strategiile și politicile naționale.

(2) Unitățile și instituțiile de învățământ preuniversitar, pe baza analizei de nevoi, stabilesc obiectivele și formarea continuă, inclusiv prin conversie profesională, pentru angajații proprii.

(3) Acreditarea și evaluarea periodică a furnizorilor de formare continuă a personalului didactic și a programelor de formare oferite de aceștia, metodologia-cadru de organizare și desfășurare a formării continue sunt realizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin direcțiile de specialitate.

(4) Universitățile acreditate cu responsabilități în domeniu și Casele Corpului Didactic sunt centre de resurse și asistență educațională și managerială pentru personalul didactic și se pot acredita ca furnizori de formare continuă.

(5) Dezvoltarea profesională a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control și recalificarea profesională sunt fundamentate pe standardele profesionale pentru profesiunea didactică, standarde de calitate și competențe profesionale și are următoarele finalități generale:

- a) actualizarea și dezvoltarea competențelor în domeniul de specializare corespunzător funcției didactice ocupate, precum și în domeniul psiho-pedagogic și metodic;
- b) dezvoltarea competențelor pentru evoluția în cariera didactică, prin sistemul de pregătire și obținere a gradelor didactice;
- c) dobândirea sau dezvoltarea competențelor de conducere, de îndrumare și de control;
- d) dobândirea de noi competențe, prin programe de conversie pentru noi specializări și/sau ocuparea de noi funcții didactice, altele decât cele ocupate în baza formării inițiale;
- e) dobândirea unor competențe complementare prin care se extinde categoria de activități ce pot fi

prestate în activitatea curentă, cum ar fi predarea asistată de calculator, predarea în limbi străine, consilierea educațională și orientarea în carieră, educația adulților și altele;

f) dezvoltarea și extinderea competențelor transversale privind interacțiunea și comunicarea cu mediul social și cu mediul pedagogic, asumarea de responsabilități privind organizarea, conducerea și îmbunătățirea performanței strategice a grupurilor profesionale, autocontrolul și analiza reflexivă a propriei activități și altele.

(6) Descrierea competențelor menționate, precum și a modalităților de evaluare și certificare a acestora în cadrul sistemului de credite profesionale transferabile se realizează prin metodologia formării continue a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control, aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 225 - (1) Pentru personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control, formarea continuă este un drept și o obligație.

(2) Organizarea, desfășurarea, evaluarea și finanțarea activităților de formare continuă se stabilesc prin metodologie aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Formarea continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control se realizează în funcție de evoluțiile din domeniul educației și formării profesionale, inclusiv în ceea ce privește curriculumul național, precum și în funcție de interesele și nevoile personale de dezvoltare.

(4) Obținerea prin studiile corespunzătoare a unei noi specializări didactice, diferite de specializarea curentă, se consideră formare continuă.

(5) Pe lângă una sau mai multe specializări, cadrele didactice pot dobândi competențe didactice pentru disciplinele din același domeniu fundamental cu domeniul licenței, prin programe de formare stabilite prin hotărâre de Guvern.

(6) Personalul didactic, precum și personalul de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar este obligat să participe periodic la programe de formare continuă, astfel încât să acumuleze, la fiecare interval consecutiv de 5 ani, considerat de la data promovării examenului de definitivare în învățământ, minimum 90 de credite profesionale transferabile.

(7) Programele de conversie profesională intră în atribuțiile instituțiilor de învățământ superior și se desfășoară în baza unor norme metodologice specifice elaborate de senatele universităților.

(8) Evaluarea și validarea achizițiilor dobândite de personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control prin diferite programe și forme de organizare a formării continue se realizează pe baza sistemului de acumulare, recunoaștere și echivalare a creditelor profesionale transferabile, elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 226. (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului înființează corpul național de experți în management educațional, constituit din cadrele didactice care fac dovada absolvirii într-o universitate acreditată a unui program acreditat de formare în domeniul managementului educațional, cu minimum 60 de credite transferabile.

(2) Pot ocupa funcții de conducere, de îndrumare și de control în unitățile de învățământ și inspectoratele școlare numai cadrele didactice membre ale corpului național de experți în management educațional.

Secțiunea a 3-a

Funcțiile didactice și didactice - auxiliare. Condiții de ocupare

Art. 227. – Funcțiile didactice sunt:

a) în educația antepreșcolară: educator-puericultor – se normează câte un post pentru fiecare grupă de copii; în instituțiile cu program prelungit sau săptămânal, personalul didactic se normează pe ture;

b) în învățământul preșcolar: profesor pentru învățământ preșcolar – se normează câte un post pentru fiecare grupă de copii; în instituțiile cu program prelungit sau săptămânal, personalul

didactic se normează pe ture;

- c) în învățământul primar: profesor pentru învățământ primar – se normează câte un post pentru fiecare clasă de elevi;
- d) în învățământul gimnazial, liceal și profesional: profesor;
- e) pentru alternativele educaționale din învățământul preșcolar, respectiv primar pentru fiecare grupă sau clasă se normează cadre didactice conform specificului acestor alternative educaționale;
- f) în învățământul special și în comisiile de expertiză complexă: profesor, profesor de educație specială, profesor itinerant și de sprijin, profesor-psihipedagog, profesor-psihiolog școlar, profesor-logoped, psiholog, psihipedagog, logoped, profesor de psihodiagnoză și kinetoterapeut – se normează câte un post la fiecare grupă/clasă;
- g) în centrele și cabinetele de asistență psiho-pedagogică: profesor-psiho-pedagog, profesor-psihiolog, profesor-sociolog, profesor-logoped, consilier școlar;
- h) în centrele logopedice interșcolare și în cabinetele școlare: profesor-logoped, cu calificarea în psihipedagogie specială, psihologie sau pedagogie;
- i) în casele corpului didactic: profesor-metodist, profesor-asociat, formator, mentor de dezvoltare profesională;
- j) în cluburile sportive școlare: profesor, antrenor, profesor-antrenor;
- k) pentru realizarea de activități extrașcolare: profesor;
- l) în unitățile de învățământ, pentru asigurarea formării inițiale și a inserției profesionale a cadrelor didactice: profesor mentor;
- m) în centrele de documentare și informare - profesor documentarist;
- n) personalul didactic asociat este personalul didactic titular la altă școală, personalul didactic pensionat plătit în regim de plată cu ora sau cumul, precum și specialiști consacrați în domeniul de specialitate al curriculei școlare. Personalul didactic asociat este luat în considerare la îndeplinirea standardelor privind autorizarea sau acreditarea unității școlare.

Art. 228 (1) În vederea efectuării perioadelor de formare practică se constituie la nivelul inspectoratelor școlare județene corpul profesorilor mentori.

(2) Pentru funcția de profesor mentor este necesară absolvirea unui curs specific de formare organizat de universități acreditate cu responsabilități în domeniu, și de deținerea gradului didactic I sau deținerea titlului de profesor-emerit.

(3) Cadrele didactice care ocupă, ca titulari, funcții de educatori/educatoare, institutori/institutoare, învățători/învățătoare, maestru-instructor, antrenor în baza studiilor pedagogice medii/postliceale sau a colegiilor universitare de institutori, pot rămâne pe aceste funcții până la ieșirea din sistem sau până la obținerea dreptului unei alte încadrări în urma completării studiilor, în acord cu prevederile legale.

(4) Absolvenților liceelor pedagogice, ai școlilor postliceale pedagogice, ai colegiilor universitare de institutori sau ai altor școli echivalente încadrați în învățământul preșcolar și primar, care dobândesc diploma de licență li se consideră îndeplinită condiția pentru ocuparea funcțiilor didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, respectiv profesor pentru învățământul primar.

(5) Pentru ocuparea funcțiilor didactice din învățământul special este necesar un stagiu atestat de pregătire teoretică și practică în educație specială, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(6) Pentru ocuparea funcției de antrenor în cluburile sportive școlare, în palatele și în cluburile copiilor, se cere absolvirea cu diplomă a unui liceu și a unei școli de antrenori ori a unei instituții de învățământ postliceal sau superior de profil, cu specializarea în ramura de sport respectivă.

Art. 229. – Personalul didactic auxiliar este format din:

- a) bibliotecar, documentarist, redactor;
- b) informatician;
- c) laborant;
- d) tehnician;

- e) pedagog școlar;
- f) instructor de educație extrașcolară;
- g) asistent social;
- h) corepetitor;
- i) mediator școlar;
- j) secretar;
- k) administrator financiar (contabil);
- l) instructor-animator.
- m) administrator de patrimoniu

Art. 230 Pentru ocuparea funcțiilor didactice auxiliare trebuie îndeplinite următoarele condiții de studii:

- a) pentru funcția de bibliotecar, de documentarist și de redactor – absolvirea, cu examen de diplomă, a unei instituții de învățământ, secția de biblioteconomie, sau a altor instituții de învățământ ai căror absolvenți au studiat în timpul școlarizării disciplinele de profil din domeniul biblioteconomiei; pot ocupa funcția de bibliotecar, de documentarist sau de redactor și absolvenți ai învățământului postliceal sau liceal cu diplomă în domeniu/absolvenți cu examen de diplomă a unei instituții de învățământ, secția de biblioteconomie, sau a altor instituții de învățământ ai căror absolvenți au studiat în timpul școlarizării disciplinele de profil din domeniul biblioteconomiei; pot ocupa funcția de bibliotecar, de documentarist sau de redactor și alți absolvenți ai învățământului superior, postliceal sau liceal cu diplomă, pe perioadă determinată, dacă au urmat un curs de inițiere în domeniu;
- b) pentru funcția de informatician – absolvirea, cu diplomă, a unei instituții de învățământ superior sau a unei unități de învățământ preuniversitar, de profil;
- c) pentru funcția de laborant – absolvirea, cu examen de diplomă, a unei instituții de învățământ superior, a unei școli postliceale sau a liceului, în domeniu;
- d) tehnician – absolvirea unei școli postliceale sau a liceului, în domeniu/absolvirea cu examen de diplomă, în profilul postului, a unei școli postliceale sau a liceului, urmată de un curs de inițiere în domeniu, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului;
- e) pentru funcția de pedagog școlar – absolvirea liceului cu examen de bacalaureat;
- f) pentru funcția de instructor de educație extrașcolară – absolvirea cu diplomă a unei instituții de învățământ superior, a unei școli postliceale în specialitate sau a unui liceu pedagogic sau a echivalentului acestuia ori a altui liceu și absolvirea cursurilor speciale pentru obținerea certificatului de calificare profesională pentru această funcție;
- g) pentru funcția de asistent social – absolvirea unei instituții de învățământ superior de profil, cu diplomă de licență sau de absolvire, sau a unei școli sanitare postliceale ori a unei școli postliceale de educatori puericultori;
- h) pentru funcția de corepetitor – absolvirea unei instituții de învățământ superior de profil, de lungă sau de scurtă durată, ori a unui liceu de specialitate;
- i) pentru funcția de mediator școlar – absolvirea cu diplomă de licență cu specializarea asistență socială sau absolvirea cu diplomă de bacalaureat a liceului pedagogic, specializarea mediator școlar, ori absolvirea cu diplomă de bacalaureat a oricărui alt profil liceal, urmată de un curs de formare profesională cu specializarea mediator școlar, recunoscut de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- j) pentru funcția de secretar – absolvirea unei instituții de învățământ superior, respectiv a unui liceu, cu diplomă de bacalaureat sau absolvirea învățământului postliceal cu specialitatea tehnician în activități de secretariat;
- k) pentru funcția de administrator financiar – îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru funcția de contabil, contabil-șef.

Art. 231. – (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, este autorizat ca, în funcție de dinamica învățământului, să

stabilească și să reglementeze noi funcții didactice, respectiv didactic-auxiliare.

(2) Norma didactică pentru noile funcții prevăzute la alin. (1) se reglementează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 232 - (1) Personalul didactic definitiv al sistemului care ocupă un post didactic prin concurs devine personal didactic titular al sistemului de învățământ și beneficiază de contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

(2) În condițiile intrării în restrângere de activitate, cadrele didactice titulare ale sistemului de învățământ preuniversitar beneficiază de soluționarea restrângerii de activitate:

- a) prin transferul consimțit între unitățile de învățământ preuniversitar implicate;
- b) prin concurs organizat de unitățile școlare pentru cadrele didactice titulare cu obligația inspectoratelor școlare județene/al municipiului București de a publica centralizat posturile vacante.

(3) Prin restrângere de activitate se înțelege:

- a) situația în care postul/norma didactică nu se încadrează în sistemul de normare privind efectivele de preșcolari și elevi prevăzute de lege;
- b) situația în care se constată diminuarea numărului de ore, sub nivelul unei jumătăți de normă fără posibilitate de completare în aceeași unitate sau într-o unitate de învățământ apropiată.

Secțiunea a 4-a

Forme de angajare a personalului didactic

Art. 233 (1) În unitățile de învățământ sau în consorțiile școlare poate fi angajat personal didactic cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată sau pe perioadă determinată pentru posturile temporar vacante sau rezervate, respectiv în regim de plata cu ora, în condițiile legii.

(2) Constituirea posturilor didactice la nivelul unității de învățământ sau al consorțiilor școlare se face pe baza normativelor în vigoare privind formațiunile de studiu.

(3) În învățământul preuniversitar de stat și particular, posturile didactice se ocupă prin concurs organizat la nivelul unității de învățământ cu personalitate juridică conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Deciziile privind declararea posturilor didactice vacante, organizarea și angajarea pe post se iau la nivelul unității de învățământ de către consiliul de administrație la propunerea directorului, conform unei metodologii-cadru.

(5) Consiliul de administrație al unității de învățământ stabilește posturile didactice/catedrele disponibile pentru angajare, statutul acestora: vacante, rezervate, precum și condițiile și modalitățile de ocupare a acestora.

(6) Inspectoratul școlar centralizează posturile didactice declarate vacante și rezervate și le face cunoscute prin publicare.

(7) Lista de posturi didactice/catedre se face publică prin afișare la inspectoratele școlare și la unitățile de învățământ respective și pe site-ul acestor instituții cu cel puțin 30 de zile înaintea declanșării procedurilor de selecție și angajare pe aceste posturi didactice/catedre.

(8) Concursul prevăzut la alin.(3) constă în:

- a) probă scrisă din didactica specialității la angajarea personalului didactic cu contract individual de muncă;
- b) prezentarea unui curriculum vitae și interviu la angajarea prin plata cu ora a personalului didactic asociat și a personalului didactic pensionat.

(9) Unitățile de învățământ, individual, în consorții școlare sau în asocieri temporare la nivel local sau județean, organizează concursul pentru ocuparea posturilor, conform statutului acestor posturi didactice, stabilit în condițiile alin.(1).

(10) Comisiile de concurs se aprobă de consiliul de administrație al unității de învățământ. Comisia de concurs este compusă din cadre didactice cu grad didactic mai mare sau egal cu cel al candidaților. În situația în care concursul se organizează în consorții școlare sau în asocieri temporare la nivel local sau județean, comisiile sunt validate de consiliile de administrație ale

unităților implicate.

(11) În învățământul preuniversitar, validarea concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice se face de către consiliul de administrație al unității de învățământ care organizează concursul, respectiv de către consiliile de administrație ale unităților implicate în cazul consorțiilor școlare sau asocierilor temporare la nivel local sau județean. Rezultatele concursurilor se comunică în scris inspectoratelor școlare județene/al municipiului București.

(12) În învățământul particular, validarea concursurilor și angajarea pe post se fac de către conducerea unității de învățământ particular și se comunică, în scris, inspectoratului școlar.

(13) Posturile didactice rezervate se ocupă prin concurs. După validarea concursului directorul unității de învățământ încheie contractul individual de muncă pe o perioadă de cel mult un an școlar, respectiv până la revenirea titularului pe post. Consiliul de administrație al unității de învățământ poate decide prelungirea contractului individual de muncă și în anul școlar următor, în situația în care postul rămâne rezervat.

(14) Posturile didactice scoase la concurs și rămase neocupate, precum și orele rămase vacante se acoperă prin suplینire cu cadre didactice în următoarea ordine:

a) cu cadre didactice titulare ale sistemului;

b) cu cadre didactice asociate.

(15) Directorii unităților de învățământ comunică în scris inspectoratului școlar situația angajării pe posturi didactice a candidaților validați după concurs, a candidaților participanți la concurs și nerepartizați, precum și situația posturilor didactice și a orelor rămase neocupate după concursul organizat la nivelul unității sau al consorțiilor școlare.

(16) Reprezentantii organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului participă cu statut de observatori la toate etapele de organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor.

(17) În învățământul particular declararea posturilor didactice vacante, organizarea concursurilor și angajarea pe post se fac conform regulamentelor proprii, cu respectarea legislației în vigoare. Rezultatele concursurilor se comunică în scris inspectoratelor școlare județene/al municipiului București.

(18) Eliberarea din funcție a personalului didactic în unitățile de învățământ cu personalitate juridică se face de către directorul unității, cu aprobarea consiliului de administrație, iar la unitățile de învățământ private de către persoana fondatoare, în condițiile legii.

Art. 234 (1) Cadrele didactice titulare, cu contract pe perioadă nedeterminată, alese în Parlament, numite în Guvern sau care îndeplinesc funcții de specialitate specifice în aparatul Parlamentului, al Președinției, al Guvernului și al ministerelor, precum și cele alese de Parlament în organismele centrale ale statului au drept de rezervare a postului didactic sau a catedrei pe perioada în care îndeplinesc aceste funcții.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și cadrelor didactice titulare, cu contract pe perioadă nedeterminată, care îndeplinesc funcția de prefect, subprefect, președinte și vicepreședinte al consiliului județean, primar, viceprimar, precum și cadrelor didactice trecute în funcții de conducere, de îndrumare și de control în sistemul de învățământ, de cultură, de tineret și sport. De aceleași drepturi beneficiază și personalul de conducere și de specialitate de la casa corpului didactic, precum și cadrele didactice numite ca personal de conducere sau în funcții de specialitate specifice la comisiile și agențiile din subordinea Președinției, a Parlamentului, a Guvernului sau a Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Liderii sindicatelor reprezentative din învățământ au dreptul de rezervare a postului, conform prevederilor legale în vigoare și contractului colectiv de muncă la nivel de ramură.

(4) De prevederile alin.(1) beneficiază și personalul didactic titular cu contract pe perioadă nedeterminată trimis în străinătate cu misiuni de stat, cel care lucrează în organisme internaționale, precum și însoțitorii acestora, dacă sunt cadre didactice.

(5) Personalului didactic titular cu contract pe perioadă nedeterminată solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri, convenții guvernamentale, i se rezervă postul didactic.

(6) Personalul didactic are dreptul la întreruperea activității didactice, cu rezervarea postului, pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, conform prevederilor legale în vigoare. De acest drept poate beneficia numai unul dintre părinți sau susținătorii legali.

(7) Perioada de rezervare a postului didactic, în condițiile alin. (1)-(6), se consideră vechime în învățământ.

(8) Personalul didactic titular cu contract pe perioadă nedeterminată poate beneficia de concediu fără plată pe timp de un an școlar, o dată la 10 ani, cu aprobarea unității de învățământ cu rezervarea postului pe perioada respectivă.

Secțiunea a 5-a

Funcțiile de conducere, de îndrumare și de control

Art. 235. – (1) Funcțiile de conducere din unitățile de învățământ sunt: director și director adjunct.

(2) Funcțiile de conducere din inspectoratele școlare sunt: inspector școlar general și inspector școlar general adjunct.

(3) Funcțiile de conducere din unități conexe ale învățământului preuniversitar se stabilesc potrivit specificului acestora, prin reglementări ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Funcțiile de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar sunt:

a) la inspectoratele școlare: inspector școlar;

b) la Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului: inspector general, inspector principal de specialitate și alte funcții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 236(1) Funcția de director și de director adjunct se ocupă prin concurs public de către cadre didactice titulare membre ale corpului național de experți în management educațional pentru o perioadă de 4 ani.

(2) Concursul pentru ocuparea funcțiilor de director sau de director adjunct se organizează de consiliul de administrație al unității de învățământ.

(3) În urma promovării concursului, directorul încheie contract de performanță cu primarul/primarul de sector pentru municipiul București, respectiv, pentru școlile speciale, cu președintele consiliului județean pe raza căruia se află unitatea de învățământ.

Art. 237 (1) Consiliul de administrație stabilește componența comisiei de concurs pentru ocuparea postului de director, respectiv director adjunct al unității de învățământ preuniversitar. Din comisie fac parte, obligatoriu, cadre didactice și un reprezentant al consiliului local, respectiv al consiliului județean, pentru școlile speciale.

(2) Metodologia de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de director și de director adjunct se stabilește prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Consiliul de administrație validează rezultatele concursului de ocupare a funcțiilor de director, respectiv director adjunct și emite decizia de numire în funcția de director, respectiv de director adjunct, semnată de președintele consiliului de administrație.

(4) Metodologia-cadru pentru elaborarea contractului de performanță este stabilită prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. Dacă în termen de 30 de zile consiliul local/consiliul județean nu se pronunță asupra contractului de performanță, acesta se consideră aprobat tacit.

(5) Directorul unității de învățământ de stat poate fi eliberat din funcție prin hotărârea consiliului de administrație, cu votul a 2/3 dintre membri, pe baza unui raport de audit general.

(6) Directorul unității de învățământ particular și confesional poate fi eliberat din funcție, la propunerea consiliului de administrație, cu votul a 2/3 din membrii săi, prin decizia fondatorului.

(7) În condițiile vacantării funcției de director, până la organizarea unui nou concurs, conducerea interimară este preluată, prin hotărârea consiliului de administrație, de către directorul adjunct sau un cadru didactic membru în consiliul de administrație, care devine automat și ordonator de credite.

Art. 238 (1) Inspectorii școlari generali, generali adjuncți și directorii caselor corpului didactic sunt numiți pe o perioadă de 4 ani, de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, pe baza unui concurs public, reglementat prin metodologie elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Inspectorii școlari generali, generali adjuncți și directorii caselor corpului didactic încheie contract de management cu ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Directorii unităților destinate activităților extrașcolare sunt numiți pentru o perioadă de 4 ani de către inspectorul școlar general sau de către ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, conform subordonării acestora, în urma unui concurs public, pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Directorul încheie contract de management cu inspectorul școlar general sau cu ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, conform subordonării acestora.

Art. 239 - (1) Funcțiile de conducere din inspectoratele școlare și de director la casa corpului didactic se ocupă, prin concurs, de către cadre didactice titulare, cu diplomă de licență, membre ale corpului național de experți în management educațional, care îndeplinesc criteriile de competență profesională, managerială și de prestigiu moral evaluate prin:

a) curriculum vitae;

b) calități dovedite în activitatea didactică și în funcții de conducere, de îndrumare și de control, anterioare, în sistemul național de învățământ;

c) titlul de doctor sau gradul didactic I;

d) calificativul „foarte bine” obținut în ultimii 4 ani;

e) interviu în fața unei comisii de concurs, privind managementul educațional și deontologia profesională.

(2) Concursul pentru ocuparea funcțiilor de inspector școlar general, inspector școlar general adjunct și director la casa corpului didactic se desfășoară la sediul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Comisia ministerială pentru ocuparea funcțiilor de inspector școlar general, de inspector școlar general adjunct și de director la casa corpului didactic, numită prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului este alcătuită din 5 membri, dintre care:

a) pentru funcția de inspector școlar general:

(i) secretarul de stat pentru învățământul preuniversitar, în calitate de președinte;

(ii) 3 inspectorii școlari generali din teritoriu;

(iii) un director din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu competențe în domeniu;

b) pentru funcția de inspector școlar general adjunct și de director la casa corpului didactic:

(i) secretarul de stat pentru învățământul preuniversitar, în calitate de președinte;

(ii) 2 inspectorii școlari generali din teritoriu;

(iii) inspectorul școlar general al inspectoratului școlar pentru care se organizează concursul;

(iv) un director din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu competențe în domeniu.

(4) În comisiile de concurs participă, cu statut de observator, reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului.

(5) Eventualele contestații la hotărârile comisiei prevăzute la alin.(3) se adresează ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, în termen de 5 zile de la comunicarea rezultatelor concursului. Hotărârea acestuia poate fi atacată la instanța de judecată competentă.

Art. 240 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, respectiv inspectoratele școlare vacantează, în condițiile legii, posturile corespunzătoare funcțiilor de îndrumare și de control cuprinse în organigramele proprii și asigură publicarea acestora în presa centrală/locală și la sediul propriu, cu cel puțin 30 de zile înainte de organizarea concursului.

- (2) Funcțiile de îndrumare și de control din inspectoratele școlare se ocupă prin concurs de cadre didactice din cadrul corpului național de experți.
- (3) Funcțiile de îndrumare și de control din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului se ocupă prin concurs.
- (4) Concursul pentru ocuparea funcțiilor de îndrumare și de control constă în:
- a) curriculum vitae, analiza și evaluarea acestuia;
  - b) inspecție specială la clasă;
  - c) probă practică, constând din asistență la ore, analiză de lecții și întocmirea procesului-verbal de inspecție;
  - d) interviu în fața unei comisii de concurs, privind managementul educațional și deontologia profesională;
  - e) probă scrisă în profilul postului pentru care candidează.
- (5) Comisia pentru concursul de ocupare a funcțiilor de îndrumare și de control din inspectoratul școlar este formată din: inspectorul școlar general - în calitate de președinte; un reprezentant al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului; un profesor sau conferențiar universitar din profilul postului pentru care candidează.
- (6) Comisia pentru concursul de ocupare a funcțiilor de îndrumare și de control din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este formată din: secretarul de stat al departamentului în care se află postul scos la concurs - în calitate de președinte; directorul general din departamentul respectiv; un profesor sau un conferențiar universitar din profilul postului, stabilit de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului.
- (7) Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului au drept de acces la documentele comisiilor de concurs.
- (8) Numirea personalului didactic admis la concurs, în funcțiile de îndrumare și de control din inspectoratele școlare se face de către inspectorul școlar general, cu avizul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, iar în funcțiile de îndrumare și control din cadrul ministerului, prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.
- (9) Inspectorii școlari încheie contract de management cu inspectorul școlar general pentru o perioadă de 4 ani.

Secțiunea a 6-a

Norma didactică

Art. 241 (1) Activitatea personalului didactic de predare totalizează 40 de ore pe săptămână, și cuprinde:

- a) activități didactice de predare-învățare-evaluare și de instruire practică și examene de final de ciclu de studii, conform planurilor-cadru de învățământ;
  - b) activități de pregătire metodico-științifică;
  - c) activități de educație, complementare procesului de învățământ: mentorat, școală după școală, învățare pe tot parcursul vieții;
- (2) Activitățile concrete prevăzute la alin. (1), care corespund profilului, specializării și aptitudinilor persoanei care ocupă postul didactic respectiv, sunt prevăzute în fișa individuală a postului. Aceasta se aprobă în consiliul de administrație, se revizuieste anual și de câte ori este nevoie, și constituie anexă la contractul individual de muncă.
- (3) Norma didactică de predare-învățare-evaluare și de instruire practică și de evaluare curentă a preșcolarilor și a elevilor în clasă reprezintă numărul de ore corespunzător activităților prevăzute la alin.(1) lit. a) și se stabilește după cum urmează:
- a) un post de profesor pentru învățământul preșcolar pentru fiecare grupă cu program normal, constituită în educația timpurie;
  - b) un post de profesor pentru învățământul primar pentru fiecare clasă din învățământul primar sau pentru clase simultane din cadrul acestuia, unde nu se pot constitui clase separate;
  - c) 18 ore la clasă pe săptămână pentru profesorii din învățământul secundar și terțiar non-universitar, pentru profesorii din unitățile și clasele cu program integrat și suplimentar de artă și sportiv, precum și din unitățile cu activități extrașcolare și din centrele sau cabinetele de asistență

psihopedagogică;

d) 24 de ore la clasă pe săptămână pentru profesorii de instruire practică;

e) pentru personalul didactic din învățământul special, norma didactică se stabilește astfel: profesori la predare - 16 ore la clasă pe săptămână; profesor-educator și profesor pentru instruire practică - 20 de ore la clasă pe săptămână;

f) un post pentru personalul didactic din învățământul special integrat, pentru cel din centrele logopedice interscolare, pentru personalul didactic itinerant, pentru profesori care efectuează terapiile specifice, profesori pentru cultura fizică medicală, kinetoterapie, educația psihomotrică și altele, în funcție de tipul și gradul de deficiență, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

g) un post de profesor documentarist în centrele de documentare și informare.

(4) Personalul didactic de predare și de instruire practică, cu o vechime în învățământ de peste 25 de ani, cu gradul didactic I, beneficiază de reducerea normei didactice cu două ore la clasă săptămânal, fără diminuarea salariului.

(5) Profesorii mentori, care desfășoară activități de mentorat, beneficiază de o reducere a normei didactice de până la 4 ore la clasă pe săptămână, fără diminuarea salariului, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau de remunerare în regim de plata cu ora.

Art. 242 (1) Norma didactică în învățământul preuniversitar cuprinde ore prevăzute în planurile-cadru de învățământ. Norma cuprinde disciplinele corespunzătoare specializării sau specializărilor înscrise pe diploma de licență sau pe certificatul de absolvire a unui program postuniversitar de reconversie profesională de minimum 90 de credite de studii transferabile, care atestă obținerea de competențe de predare a unor discipline din aria curriculară aferentă domeniului de specializare înscris pe diploma de licență sau pe diploma certificatul de reconversie profesională.

(2) În situația în care norma didactică nu se poate constitui conform alin. (1), aceasta se poate completa, în mod excepțional, în cazul unui deficit de maximum 4 ore la clasă cu activități prevăzute la art. 244 alin. (1) lit. c).

(3) Orele de limbi străine din învățământul primar, respectiv orele de limba română din învățământul primar, în limbile minorităților naționale, pot fi predate, în condițiile prezentei legi, de profesori cu studii superioare de specialitate și, în cazuri excepționale de profesori pentru învățământul primar de la grupa sau clasa respectivă, în cadrul activităților postului, dacă fac dovada calificării prin diploma de studii sau prin certificatul de competență.

(4) În palatele și în cluburile copiilor, norma didactică cuprinde activitățile prevăzute în planurile de educație corespunzătoare profilurilor cercurilor și atelierelor, aprobate prin regulament de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în limitele normelor stabilite la art. 244 alin. (3).

(5) Personalul didactic de conducere, de îndrumare și de control poate fi degrevat parțial de norma didactică de predare, pe baza normelor aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(6) Timpul săptămânal de activitate a personalului didactic auxiliar este de 40 de ore. Sarcinile acestuia sunt prevăzute în fișa individuală a postului.

Secțiunea a 7-a

Distincții

Art. 243 (1) Personalul didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar beneficiază de gradație de merit, acordată prin concurs. Această gradație se acordă la nivel de unitate, unitate conexă și inspectorat pentru 25% din posturile didactice și didactice auxiliare și reprezintă 25% din salariul de bază. Gradația de merit se atribuie pe o perioadă de 5 ani.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului elaborează metodologia și criteriile de acordare a gradației de merit, cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură de învățământ.

Art. 244 (1) Personalul didactic cu rezultate excelente în activitatea didactică, educativă și științifică poate primi decorații, ordine, medalii, titluri, potrivit legii.

(2) Ordinele și medaliile care pot fi conferite personalului didactic din învățământul preuniversitar sunt: Ordinul Spiru Haret, clasele Comandor, Cavaler și Ofițer, Medalia Membru de onoare al corpului didactic. Medalia se acordă cadrelor didactice la pensionare, cu activitate deosebită în învățământ.

(3) În afara distincțiilor prevăzute la alin. (2), ministrul educației cercetării, tineretului și sportului este autorizat să acorde personalului didactic din învățământul preuniversitar următoarele distincții:

a) adresă de mulțumire publică;

b) diplomă Gheorghe Lazăr, clasele I, a II-a și a III-a;

c) diplomă de excelență, care se acordă cadrelor didactice la pensionare sau pensionate, cu activitate deosebită în învățământ.

(4) Diploma Gheorghe Lazăr clasele I, a II-a și a III-a este însoțită de un premiu de 20%, 15% și, respectiv 10% din suma salariilor de bază primite în ultimele 12 luni de activitate. Diploma de excelență este însoțită de un premiu de 20% din suma salariilor de bază primite în ultimele 12 luni de activitate.

(5) Distincțiile și premiile prevăzute la alin. (3) se acordă în baza unui regulament aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, în limita unui procent de 1% din numărul total al posturilor didactice din fiecare județ/sectoarele municipiului București.

(6) Fondurile pentru acordarea distincțiilor prevăzute la alin. (3) sunt asigurate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Secțiunea a 8-a

Drepturi și obligații

Art. 245 Personalul din învățământul preuniversitar are drepturi și obligații care decurg din prezenta lege, din alte legi în vigoare, din regulamente specifice și din prevederile contractului individual de muncă.

Art. 246. – (1) Cadrele didactice beneficiază de concediu anual cu plată, în perioada vacanțelor școlare, cu o durată de 62 de zile lucrătoare; în cazuri bine justificate, conducerea unității de învățământ poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă.

(2) Perioadele de efectuare a concediului de odihnă pentru fiecare cadru didactic se stabilesc de consiliul de administrație, în funcție de interesul învățământului și al celui în cauză, dar cu asigurarea personalului didactic necesar pentru desfășurarea examenelor naționale.

(3) Neefectuarea concediului anual dă dreptul la efectuarea concediului restant în vacanțele anului școlar următor.

Art. 247 În situația desființării unei unități de învățământ de stat, salariații disponibilizați primesc salarii compensatorii, conform legii.

Art. 248. – Personalul de conducere, de îndrumare și de control din inspectoratele școlare și casele corpului didactic beneficiază de concediu de odihnă, conform Codului muncii.

Art. 249 (1) Cadrele didactice nu pot fi perturbate în timpul desfășurării activității didactice de nicio autoritate școlară sau publică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), nu se consideră perturbare a cadrelor didactice în timpul desfășurării activității didactice intervenția autorităților școlare în scop de control sau situații de forță majoră și/sau a autorităților publice în situațiile în care sănătatea fizică sau psihică a elevilor sau a personalului este pusă în pericol în orice mod, respectiv în timpul exercițiilor de alarmare pentru situații de urgență.

- (3) Înregistrarea prin orice procedee a activității didactice poate fi făcută numai cu acordul celui care o conduce.
- (4) Multiplicarea, sub orice formă, a înregistrărilor activității didactice de către elevi sau de către alte persoane este permisă numai cu acordul cadrului didactic respectiv.
- (5) Înregistrarea prin orice procedee a activităților desfășurate în spațiile școlare este permisă numai cu acordul personalului de conducere, cu excepția celor de la alin.(3).
- (6) Utilizarea telefonului mobil în timpul desfășurării activității didactice este interzisă.

Art. 250. – (1) Personalul didactic beneficiază, în limita fondurilor alocate prin buget, din fonduri extrabugetare sau sponsorizări, de acoperirea integrală sau parțială a cheltuielilor de deplasare și de participare la manifestări științifice organizate în străinătate, cu aprobarea consiliului de administrație al unității de învățământ.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) înaintează unității de învățământ propuneri de valorificare a rezultatelor acțiunii pentru care a primit aprobarea de deplasare.

Art. 251 (1) Cadrele didactice au obligația morală să-și acorde respect reciproc și sprijin în îndeplinirea obligațiilor profesionale.

(2) Personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control, precum și personalul didactic auxiliar au obligația de a respecta atribuțiile prevăzute în fișa postului.

(3) Personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control, precum și personalul didactic auxiliar au obligația de a participa la activități de formare continuă, în condițiile legii.

Art. 252. – Personalului didactic din unitățile de învățământ conexe, care nu dispune de locuință în localitatea unde are postul, i se decontează cheltuielile de transport, conform legii.

Art. 253. Copiii personalului didactic și didactic auxiliar sunt scutiți de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învățământul superior și beneficiază de gratuitate la cazare în cămine și internate. Acoperirea cheltuielilor de cazare se face din bugetul Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 264. – Personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de o compensație de la bugetul asigurărilor sociale de 50% din valoarea cazării, mesei și a tratamentului în bazele de odihnă și tratament.

Art. 255. – Personalul didactic titular, care din proprie inițiativă solicită să se specializeze/să continue studiile are dreptul la concediu fără plată. Durata totală a acestora nu poate depăși 3 ani într-un interval de 7 ani. Aprobările în aceste situații sunt de competența unității școlare prin consiliul de administrație, dacă se face dovada activității respective.

Secțiunea a 11-a

Răspunderea disciplinară și patrimonială

Art. 256. – (1) Personalul didactic, personalul didactic auxiliar, precum și cel de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar răspund disciplinar pentru încălcarea cu vinovăție a îndatoririlor ce le revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului unității/instituției conform legii.

(2) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului prevăzut la alin. (1), în raport cu gravitatea abaterilor, sunt:

a) observație scrisă;

b) avertisment;

c) diminuarea salariului de bază, cumulată, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control, cu până la 15%, pe o perioadă de 1-6 luni;

d) suspendarea, pe o perioadă de până la 3 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare sau pentru obținerea gradelor didactice ori a unei funcții

de conducere, de îndrumare și de control;

e) destituirea din funcția de conducere, de îndrumare și de control din învățământ;

f) desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.

(3) Pentru cercetarea abaterilor prezumate, săvârșite de personalul didactic, personalul de conducere al unităților de învățământ preuniversitar, al personalului de îndrumare și de control din cadrul inspectoratelor școlare și al personalului de îndrumare și de control din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, comisiile de cercetare disciplinară se constituie după cum urmează:

a) pentru personalul didactic, comisii formate din 3-5 membri dintre care unul reprezintă organizația sindicală din care face parte persoana aflată în discuție sau un reprezentant al salariaților, iar ceilalți au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea;

b) pentru personalul de conducere al unităților de învățământ preuniversitar, comisii formate din 3-5 membri dintre care unul reprezintă organizația sindicală din care face parte persoana aflată în discuție sau un reprezentant al salariaților, iar ceilalți au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea.

c) pentru personalul de îndrumare și de control din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, comisii formate din 3-5 membri dintre care unul reprezintă organizația sindicală din care face parte persoana aflată în discuție sau un reprezentant al salariaților iar ceilalți au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea;

d) pentru personalul de conducere al inspectoratelor școlare județene/ale municipiului București, comisii formate din 3-5 membri dintre care unul reprezintă organizația sindicală din care face parte persoana aflată în discuție sau un reprezentant al salariaților, iar ceilalți au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea.

(4) Comisiile de cercetare disciplinară sunt numite de:

a) consiliul de administrație al unității de învățământ preuniversitar pentru personalul didactic și personalul de conducere al acesteia;

b) ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului pentru funcțiile de îndrumare și de control din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, precum și pentru personalul de conducere din inspectoratele școlare.

(5) În cadrul cercetării abaterii prezumate se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, existența sau inexistența vinovăției, precum și orice alte date concludente. Audierea celui cercetat și verificarea apărării acestuia sunt obligatorii. Refuzul celui cercetat de a se prezenta la audiere, deși a fost înștiințat în scris cu minimum 48 de ore înainte, precum și de a da declarații scrise se constată prin proces-verbal și nu împiedică finalizarea cercetării. Cadrul didactic cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să-și producă probe în apărare.

(6) Cercetarea faptei și comunicarea deciziei se fac în termen de cel mult 30 de zile de la data constatării acesteia, consemnată în condica de inspecții sau la registratura generală a unității de învățământ preuniversitar/inspectorat școlar. Persoanei nevinovate i se comunică în scris inexistența vinovăției pentru care a fost cercetată.

(7) Persoanele sancționate încadrate în unitățile de învățământ au dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă la colegiul de disciplină de pe lângă inspectoratul școlar. Personalul de conducere, de îndrumare și de control din inspectoratele școlare și din Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care a fost sancționat, are dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă la colegiul central de disciplină al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(8) Normele privind componența, organizarea și funcționarea, precum și atribuțiile colegiului de disciplină de pe lângă inspectoratul școlar, ale colegiului central de disciplină al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(9) Dreptul persoanei sancționate de a se adresa instanțelor judecătorești este garantat.

Art. 257 (1) Pentru personalul didactic și de conducere din unitățile de învățământ preuniversitar, propunerea comisiei de cercetare disciplinară se supune aprobării consiliului de administrație iar decizia se comunică de către acesta.

(2) Pentru personalul de conducere din inspectoratele școlare și casele corpului didactic, precum și pentru personalul de îndrumare și control din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, propunerea comisiei de cercetare disciplinară se transmite ministrului iar decizia se comunică de către acesta prin ordin.

Art. 258. – Răspunderea patrimonială a personalului didactic, a personalului didactic auxiliar, precum și a celui de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar se stabilește potrivit legislației în vigoare.

Secțiunea a 12-a

Pensionarea

Art. 259 (1) Personalul didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar beneficiază de pensie pentru munca depusă și limită de vârstă, de pensie pentru pierderea capacității de muncă, de pensie suplimentară și de alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Personalul didactic se pensionează la sfârșitul anului școlar în care a împlinit vârsta legală de pensionare.

(2) Personalul didactic care are îndeplinite criteriile de vechime poate beneficia, la cerere, de pensionare anticipată cu până la 5 ani față de vârsta legală de pensionare.

(3) Personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar de stat se pensionează la data împlinirii vârstei legale de pensionare.

(4) Pentru motive temeinice, pensionarea personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control se poate face și în timpul anului școlar, cu aprobarea consiliului de administrație al unității de învățământ, respectiv al inspectoratului școlar.

(5) Cadrele didactice pensionate pot desfășura activități didactice, salarizate prin plata cu ora, după împlinirea vârstei standard de pensionare.

(6) Personalul didactic pensionat din învățământ beneficiază de asistență medicală și de acces la casele de odihnă și la bazele de tratament ale cadrelor didactice.

CAPITOLUL II

STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC

DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ȘI DE CERCETARE

Secțiunea 1

Norma universitară

Art. 260 (1) În instituțiile de învățământ superior, funcțiile didactice sunt:

- a) asistent universitar;
- b) lector universitar/șef de lucrări;
- c) conferențiar universitar;
- d) profesor universitar.

(2) În instituțiile de învățământ superior funcțiile de cercetare sunt:

- a) asistent de cercetare;
- b) cercetător științific;
- c) cercetător științific gradul III;
- d) cercetător științific gradul II;
- e) cercetător științific gradul I.

(3) Echivalența funcțiilor din cercetare cu funcțiile didactice este următoarea:

- a) asistent de cercetare se echivalează cu student-doctorand cu frecvență;
- b) cercetător științific se echivalează cu asistent universitar;
- c) cercetător științific gradul III se echivalează cu lector universitar/șef de lucrări;
- d) cercetător științific gradul II se echivalează cu conferențiar universitar;

e) cercetător științific gradul I se echivalează cu profesor universitar.

(4) Ocuparea posturilor de profesor, respectiv de cercetător științific gradul I, se face prin concurs, fără evaluarea CNATDCU de către persoane care dețin funcții echivalente

(5) După intrarea în vigoare a prezentei legi, funcțiile de asistent universitar sau asistent de cercetare sunt ocupate numai de doctori sau de studenți doctoranzi. Persoanele care ocupă, la data intrării în vigoare a prezentei legi, funcțiile de preparator devin asistenți universitari. Persoanele care au ocupat un post de preparator sau asistent universitar/asistent de cercetare și nu sunt cel puțin doctoranzi, au la dispoziție maximum 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi pentru a obține această calitate. Dacă în termen de 2 ani nu este împlinită această condiție, acestor persoane le încetează relația contractuală de muncă cu universitatea.

(6) În învățământul superior poate funcționa personal didactic asociat pentru toate funcțiile didactice

(7) În raport cu necesitățile academice proprii, senatul universitar poate aproba, pe o durată determinată, invitarea unor profesori universitari, conferențieri universitari și a altor specialiști cu valoare recunoscută în domeniu, din țară sau din străinătate, în calitate de cadre didactice universitare asociate invitate. În cazul specialiștilor fără grad didactic recunoscut în învățământul superior, Senatul universitar aprobă, prin evaluare, gradul didactic corespunzător performanței, în conformitate cu standardele naționale.

(8) Acolo unde este cazul, obținerea permisului de muncă este sarcina instituției de învățământ superior angajatoare.

(9) În departamente/catedre, în institute de cercetare, în centre de cercetare și microproducție sau în alte unități poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare, personal de cercetare asociat, inclusiv studenți din toate cele 3 cicluri, precum și alte categorii de personal, potrivit legii. Angajarea acestora se face conform legii.

Art. 261 (1) Statele de funcții ale personalului didactic și de cercetare se întocmesc anual, pe norme universitare, la începutul fiecărui an universitar.

(2) Funcțiile și numărul posturilor didactice și de cercetare se stabilesc ținând seama de:

a) planurile de învățământ;

b) formațiunile de studiu;

c) normele universitare.

d) contractele de cercetare.

(3) În statul de funcții sunt înscrise, în ordine ierarhică, posturile didactice și de cercetare ocupate sau vacante, specificându-se funcțiile didactice și de cercetare corespunzătoare și numărul săptămânal de ore convenționale repartizate pe ore de curs, seminarii, laboratoare, lucrări practice sau proiecte, cercetare, îndrumare de doctoranzi, practica de specialitate și activități echivalente acestora, la disciplinele din planul de învățământ.

(4) Statele de funcții se întocmesc la departamente/catedre sau în școlile doctorale, prin consultarea membrilor acestora, ca urmare a precizării sarcinilor didactice și de cercetare de către consiliul facultății. La departamentele/catedrele cu discipline la mai multe facultăți, statele de funcții se completează pe baza notelor de comandă emise de facultăți.

(5) Statul de funcții ale personalului didactic și de cercetare se avizează de Consiliul facultății și se aprobă de Senatul universitar.

(6) Numărul posturilor pentru personalul didactic auxiliar se stabilește de senatul universitar, în funcție de bugetul și specificul instituției, al facultății, al programului de studii și al departamentului/catedrei. Nomenclatorul general de funcții didactice auxiliare din învățământul superior, precum și nivelul studiilor cerute pentru aceste funcții se elaborează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(7) Angajarea personalului didactic auxiliar și nedidactic se face prin concurs.

(8) Atribuțiile personalului didactic auxiliar și nedidactic sunt stabilite în fișa individuală a postului, avizată, după caz, de decan sau de șeful departamentului/catedrei, aprobată de rector și care

constituie anexă la contractul individual de muncă.

Art. 262 (1) Norma universitară poate cuprinde:

- a) activități de predare;
- b) activități de seminar, proiecte de an, lucrări practice și de laborator;
- c) îndrumare de proiecte, de lucrări de licență, de absolvire, de practică pedagogică, productivă și de cercetare științifică;
- d) activități didactice și de cercetare științifică, înscrise în planurile de învățământ, pentru învățământul universitar de masterat, precum și îndrumarea elaborării dizertației de master;
- e) activități didactice și de cercetare științifică, înscrise în planurile de învățământ, pentru învățământul universitar de doctorat, precum și îndrumarea elaborării tezelor de doctorat;
- f) activități didactice și de cercetare științifică la învățământul postuniversitar;
- g) conducerea activităților didactico-artistice sau sportive;
- h) activități de evaluare;
- i) consultații, îndrumarea cercurilor științifice studențești, a studenților în cadrul sistemului de credite transferabile, participarea la consilii și în comisii în interesul învățământului, fără remunerare
- j) tutoriat.

(2) Norma didactică săptămânală în învățământul superior se cuantifică în ore convenționale.

(3) Norma didactică se stabilește conform planului de învățământ și se calculează ca normă medie săptămânală, indiferent de perioada anului universitar în care este efectuată.

(4) Ora convențională este ora didactică de seminar, de laborator, de lucrări practice sau de activități similare acestora, din învățământul universitar de licență.

(5) În învățământul universitar de licență, ora de curs reprezintă două ore convenționale.

(6) În învățământul universitar de masterat și în învățământul universitar de doctorat, ora de curs reprezintă 2,5 ore convenționale, iar ora de seminar sau de activități similare acesteia reprezintă 1,5 ore convenționale.

(7) În cazul predării integrale în limbi de circulație internațională, la ciclurile de licență, masterat și doctorat, orele de curs, seminar sau alte activități pot fi normate cu un coeficient suplimentar de 1,25. Fac excepție de la această prevedere cadrele didactice care predau o limbă de circulație internațională, pentru care se aplică prevederile alin. (4) și (5).

(8) Activitățile de evaluare prevăzute la alin. (1) lit. (h), cuprinse în norma didactică, se cuantifică în ore convenționale, printr-o metodologie aprobată de senatul universitar, în funcție de profil și de specializare.

(9) Norma didactică săptămânală minimă, calculată în ore convenționale, pentru activitățile prevăzute la alin. (1) lit. (a) - (f), se stabilește după cum urmează:

- a) profesor universitar: 7 ore, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de curs;
- b) conferențiar universitar: 8 ore, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de curs;
- c) lector universitar/șef de lucrări: 10 ore, dintre care cel puțin două ore convenționale de curs;
- d) asistent universitar: 11 ore, cuprinzând activități prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(10) Prin excepție, norma personalului didactic prevăzut la alin. (9) lit. a) - c), care, datorită specificului disciplinelor, nu are în structura postului ore de curs, se majorează cu 2 ore convenționale. Norma personalului didactic care nu desfășoară activități de cercetare științifică sau echivalentă acesteia se poate majora, fără a depăși limita maximală de 16 ore convenționale pe săptămână. Aceste excepții se aprobă de Consiliul facultății, la recomandarea șefului de departament/catedră, pentru universitățile de stat și de consiliul de administrație pentru universitățile particulare și confesionale particulare.

(11) În situația în care norma didactică nu poate fi alcătuită conform alin. (9) și (10), aceasta se completează cu activități de cercetare științifică, la propunerea șefului de departament/catedră, cu aprobarea Consiliului facultății. Diminuarea normei didactice este de cel mult 1/2 din norma respectivă, iar ora de cercetare este echivalentă cu 0,5 ore convenționale. Cadrul didactic își menține calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs.

- (12) Cadrele didactice titulare, a căror normă didactică nu poate fi constituită conform prevederilor alin. (9) - (11), pot fi trecute temporar, la cererea acestora, cu normă integrală de cercetare științifică, finanțată în cadrul departamentului/catedrei, menținându-și calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs. În această perioadă, cadrul didactic are obligațiile personalului de cercetare din învățământul superior.
- (13) Senatul universitar poate stabili, diferențiat, norma universitară efectivă, în funcție de domeniu, de specializare, de ponderea disciplinelor în pregătirea de specialitate a studenților și de dimensiunea formațiunilor de studiu.
- (14) Norma didactică prevăzută la alin. (9) reprezintă limita minimă privind normarea activității didactice. Senatul universitar, în baza autonomiei universitare, poate mări norma didactică săptămânală minimă pe baza contractului individual de muncă, cu respectarea standardelor de asigurare a calității, fără a depăși 16 ore convenționale pe săptămână.
- (15) În departamente/catedre, unități sau centre de cercetare și microproducție poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată.
- (16) Personalul de cercetare și de proiectare din învățământul superior desfășoară activități specifice, stabilite în fișa individuală a postului de către conducerea departamentului/catedrei, cu consultarea persoanei în cauză.
- (17) Personalul didactic auxiliar și nedidactic din învățământul superior desfășoară activități specifice stabilite în fișa individuală a postului. Timpul săptămânal de lucru al acestuia este identic cu cel stabilit pentru personalul cu funcții echivalente din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii.
- (18) Suma totală a orelor de muncă aferente unui post didactic sau de cercetare, realizată prin cumularea activităților prevăzute la alin. (1), este identică cu cea stabilită pentru personalul din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii.

Art. 263 (1) Activitățile didactice care exced o normă didactică prevăzută la art. 269 alin. (3) sunt remunerate în regim de plată cu ora. Pentru personalul titular/asociat, numărul maxim de ore plătite în regim de plată cu ora, se stabilesc în Carta universitară. Activitățile de cercetare, altele decât cele din norma proprie, sunt remunerate conform Cartei universitare. Contractul de cercetare stabilește atât modalitatea de plată efectivă, cât și cuantumurile.

(2) Activitățile din granturi sau contractele de cercetare se remunerează conform deciziei directorului de grant, conform legii și prevederilor Cartei universitare.

(3) Profesorii și conferențiarilor titulari cu performanțe profesionale în aceeași universitate pot beneficia de un an sabatic, odată la 7 ani, cu aprobarea senatului universitar. Pe perioada anului sabatic, aceștia beneficiază de până la un salariu de bază, își păstrează calitatea de titular, sunt scutiți de efectuarea activităților din fișa postului, având în sarcină derularea unui proiect/ elaborarea unei lucrări de interes pentru universitate.

(4) Cadrele didactice care sunt alese sau numite în instituțiile publice ale statului sau desfășoară activități specifice funcției publice în ministere sau alte organe de specialitate ale statului pot desfășura activități didactice aferente unei norme didactice.

Art. 264 (1) Personalul didactic rămâne în activitate până la vârsta de 65 de ani. În instituțiile de învățământ superior, senatul universitar, pe bază de criterii de performanță prevăzute în Carta universității, poate aproba, pentru profesorii universitari și cercetătorii științifici gradul I, prelungirea activității ca titulari până cel mult la vârsta de 70 de ani. După pensionare, senatul universitar, în baza criteriilor de performanță, poate decide, anual, continuarea activității pe bază de contract pe perioadă determinată, ca profesor, cercetător sau profesor consultant sau cercetător consultant. Condițiile în care se aprobă prelungirea sunt prevăzute în Carta universității.

(2) În învățământul superior de stat, mandatele funcțiilor de conducere sau de administrare încetează de drept la pensionare. În perioada de prelungire a activității personalul didactic și de cercetare din învățământul superior de stat nu mai poate candida pentru funcții de conducere și de administrare.

(3) În instituțiile de învățământ superior particular și confesional particular, condițiile de menținere în activitate și în funcții de conducere și de administrare a personalului didactic și de cercetare sunt stabilite în Carta universității.

(4) Regimul juridic al cumulului salariului cu pensia nu se aplică cadrelor didactice și cercetătorilor științifici care beneficiază de prevederile art. 271, alin. 1.

Art. 265 Cercetătorii post-doctorat pot fi încadrați de către universități ca cercetători cu contract de muncă pe perioadă determinată.

Art. 266 (1) Prin personal didactic și de cercetare, în sensul prezentei legi, se înțelege personalul care deține, în mod legal, unul dintre titlurile universitare sau de cercetare prevăzute de prezenta lege, care aparține unei instituții de învățământ superior și care desfășoară activități directe cu studenții, în domeniul educației și al cercetării științifice.

(2) În raport cu relațiile de muncă stabilite cu instituția de învățământ superior, personalul didactic poate fi: titular sau asociat.

(3) Prin personal didactic titular se înțelege personalul didactic care ocupă o funcție didactică într-o universitate, obținută prin concurs, pe o perioadă nedeterminată, în condițiile legii. Salariatul optează unde are funcția de bază. Personal didactic titular este și personalul didactic care beneficiază de rezervare de post, în condițiile legii.

(4) Calitatea de titular există numai în raport cu o singură instituție de învățământ superior; când un cadru didactic desfășoară activități didactice sau de cercetare științifică în mai multe instituții de învățământ superior, calitatea de titular poate fi numai la una dintre ele, pentru care optează, iar în celelalte, calitatea este de cadru didactic sau de cercetător asociat. Instituția de învățământ superior în care cadrul didactic sau de cercetare este titular are obligația de a păstra și gestiona, potrivit legii, cartea de muncă sau registrul angajaților, cu specificația calității de titular.

(5) Personalului din universități, încadrat pe funcții de cercetător științific, i se aplică prevederile Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare.

(6) În cazul desființării unei unități de învățământ superior de stat, personalul astfel disponibilizat beneficiază de salarii compensatorii conform legislației în vigoare.

Art. 267 Formațiunile de studiu și dimensiunile acestora se stabilesc de senatele universitare, la propunerea consiliilor facultăților, în următoarele condiții:

a) în învățământul universitar:

i. seria de studii nu poate cuprinde mai puțin de 15 studenți și nu mai mult de 300 de studenți;

ii. grupa de studii cuprinde în medie 25 de studenți, dar nu mai puțin de 15 și nu mai mult de 40;

iii. subgrupa de studii pentru aplicații și lucrări practice cuprinde în medie 12 studenți, dar nu mai puțin de 7 și nu mai mult de 15;

b) învățământul medical clinic, de artă, sportiv, învățământul post-universitar, precum și pentru învățământul universitar de masterat și de doctorat pot fi mai mici, la propunerea consiliilor facultăților și cu aprobarea senatelor universitare. Prevederea de mai sus se poate aplica și la alte domenii, în funcție de specific și de situație;

c) la disciplinele opționale și facultative, formațiunile de studiu cuprind cel puțin 12 studenți.

Secțiunea a 2-a

Ocuparea funcțiilor didactice și a posturilor didactice

Art. 268 Ocuparea posturilor didactice, evaluarea, motivarea, formarea continuă și concedierea personalului didactic și de cercetare este de competența universităților, în baza legislației în vigoare, a metodologiei-cadru stabilite de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și a Cartei universitare.

Art. 269 (1) Angajarea pe un post didactic sau de cercetare se face pe perioadă determinată sau pe perioadă nedeterminată.

(2) Angajarea pe durată nedeterminată se poate face numai prin concurs public, organizat de instituția de învățământ superior.

(3) La concursul pentru ocuparea unui post didactic sau de cercetare pot participa cetățeni români sau străini, fără nicio discriminare, în condițiile legii.

(4) Durata unei perioade determinate este de maximum 3 ani.

(5) Contractul de angajare pe perioadă determinată încheiat între universitate și membri ai personalului didactic și de cercetare poate fi prelungit, în funcție de rezultatele profesionale personale, evaluate pe baza criteriilor adoptate de senatul universitar, precum și în funcție de nevoile de angajare și de resursele financiare ale instituției, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Personalul didactic și de cercetare, angajat pe perioadă determinată, este personal didactic/cercetare asociat.

Art. 270 (1) Metodologia-cadru de concurs pentru ocuparea posturilor vacante este stabilită în Carta universitară cu respectarea legislației în vigoare. Universitățile au obligația ca toate posturile scoase la concurs să fie postate pe site-ul universităților, însoțite de tematica aferentă concursului, cu cel puțin două luni înainte de concurs.

(2) Metodologia va stabili, pentru fiecare titlu, funcție didactică sau de cercetare, cerințele minime pentru prezentarea la concurs, modul de organizare și de desfășurare a concursului, de soluționare a contestațiilor, conflictele de interese și incompatibilitățile, în vederea asigurării calității, a respectării eticii, deontologiei și a legislației în vigoare.

(3) Nu pot participa la concursurile pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare persoanele dovedite, conform legii, că au plagiat.

(4) După intrarea în vigoare a prezentei legi, în universitățile de stat, nu pot avea, în același timp, funcții de conducere, în aceleași organisme sau în organisme aflate în relații directe de subordonare, persoane având calitatea de soț, soție, rude și afini până la gradul al III-lea, inclusiv.

(5) Încălcarea prevederilor alin. (2)-(4) duce la invalidarea concursului și la penalizarea celor vinovați pe baza metodologiei prevăzute la alin. (1).

Art. 271 (1) Posturile didactice rezervate, vacante ori temporar vacante sunt acoperite cu prioritate de personalul didactic titular al instituției ori de personalul didactic asociat, prin plata cu ora, conform prezentei legi.

(2) Angajarea specialiștilor cu valoare științifică recunoscută în domeniu, prin invenții, inovații, premii, publicații științifice, din țară sau din străinătate, în calitate de profesori sau conferențieri asociați invitați, se avizează de consiliul departamentului/catedrei și se aprobă de Consiliul facultății.

(3) Funcțiile didactice și gradele de cercetător științific în rețeaua învățământului superior se obțin potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 272 (1) În baza metodologiei-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și a legislației în vigoare, universitățile își stabilesc metodologia proprie de conferire a titlurilor și de ocupare a posturilor didactice și de cercetare, care este aprobată de către Senatul universitar, și este parte a Cartei universitare.

(2) Rezultatele concursurilor sunt aprobate de Senatul universitar, iar încadrarea pe post se face începând cu prima zi a semestrului următor concursului.

Art. 273 (1) Șefii departamentelor/catedrelor, decanii facultăților și rectorul răspund în fața senatului universitar pentru buna desfășurare a concursurilor de ocupare a posturilor, în condițiile

respectării normelor de calitate, de etică și deontologie și a legislației în vigoare.

(2) În condițiile constatării unor nereguli, Senatul universitar poate aplica sancțiuni specificate în metodologia proprie, mergând până la demiterea decanilor sau a rectorului.

Art. 274 (1) Universitățile răspund public de modul de ocupare a posturilor didactice și de cercetare.

(2) În cazul constatării nerespectării prevederilor legale în procedura de ocupare a posturilor didactice și de cercetare, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate aplica sancțiuni prevăzute de prezenta lege, pe baza unui raport întocmit de Consiliul Național de Etică și Deontologie.

(3) În cazul în care instanțele de judecată constată încălcarea procedurilor legale de desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din universități, concursurile se anulează și se reiau.

Art. 275 (1) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de asistent universitar sunt:

a) absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de licență și de masterat sau cu diplomă echivalentă acestora;

b) deținerea statutului cel puțin de doctorand;

c) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice stabilite de senatul universitar pentru această funcție;

d) deținerea calității de medic rezident/farmacist rezident pentru învățământul superior medical cu excepția posturilor de la disciplinele care nu au corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății.

(2) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de lector universitar/șef de lucrări sunt:

a) absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de licență și de master sau cu diplomă echivalentă acestora;

b) deținerea titlului de doctor în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs;

c) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, stabilite de senatul universitar, pentru această funcție;

d) deținerea calității de medic specialist/farmacist specialist pentru învățământul superior medical cu excepția posturilor de la disciplinele care nu au corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății;

(3) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de conferențiar universitar sunt:

a) absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de licență și de master sau cu diplomă echivalentă acestora;

b) deținerea titlului de doctor în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs;

c) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, stabilite de senatul universitar, pentru această funcție;

d) deținerea calității de medic specialist/farmacist specialist pentru învățământul superior medical cu excepția posturilor de la disciplinele care nu au corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății;

(4) Validarea ocupării posturilor de asistent universitar, șef de lucrări/lector și conferențiar universitar se face de către senat potrivit prevederilor din Carta universității iar conferirea titlurilor și numirea pe posturi se face prin decizia rectorului.

(5) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de profesor universitar sunt:

a) absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de licență și de master sau cu diplomă echivalentă acestora;

b) deținerea titlului de doctor în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs;

c) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, stabilite de senatul universitar, pentru această funcție;

d) deținerea calității de medic specialist/farmacist specialist pentru învățământul superior medical cu excepția posturilor de la disciplinele care nu au corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății;

e) îndeplinirea standardelor naționale pentru atestarea funcției de profesor universitar aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului la propunerea CNATDCU, cu consultarea CNR.

(6) Conferirea titlului de profesor universitar se face prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pe baza confirmării, de către CNATDCU, a rezultatului concursului de ocupare a postului. Numirea pe post de profesor universitar se face prin decizie a rectorului pe baza ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(7) Deținerea titlului de profesor universitar conferă implicit și calitatea de conducător de doctorat. Cercetătorii științifici gradul I pot conduce doctorate în UOD conform prevederilor din Carta universitară.

Secțiunea a 3-a

Evaluarea calității cadrelor didactice

Art. 276 (1) Rezultatele și performanțele activităților didactice și de cercetare ale personalului didactic și de cercetare dintr-o universitate sunt evaluate anual, în conformitate cu prevederile Cartei universitare.

(2) Evaluarea de către studenți a prestației cadrelor didactice este obligatorie, în condițiile prevăzute de Carta universitară.

Secțiunea a 4-a

Drepturi și obligații ale personalului didactic

Art. 277 (1) Personalul din învățământul superior are drepturi și îndatoriri care decurg din Carta universitară, din codul de etică și deontologie, din contractul colectiv și individual de muncă, precum și din legislația în vigoare.

(2) Protecția drepturilor salariaților, precum și a drepturilor de proprietate intelectuală asupra creației științifice, culturale sau artistice este garantată și se asigură în conformitate cu prevederile Cartei universitare și cu legislația specifică în vigoare.

(3) Membrii comunității universitare le este garantată libertatea academică. În baza acesteia, ei pot exprima liber opinii academice și au libertatea de predare, de cercetare științifică și creație, în conformitate cu normele universitare.

(4) Personalul didactic și de cercetare are dreptul de a publica studii, articole, volume sau opere de artă, fără restricții ale libertății academice.

(5) Inovațiile, invențiile sau patentele care au fost realizate în laboratoarele universității și cu materiale ce aparțin instituției de învățământ superior sunt considerate ca proprietate a autorului sau autorilor și a instituției de învățământ superior. Drepturile de proprietate sunt partajate conform prevederilor Cartei universitare, legislației în vigoare și acordului scris al părților.

(6) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar are dreptul să facă parte din asociații și organizații sindicale, profesionale și culturale, naționale și internaționale, precum și din organizații politice legal constituite.

(7) Cadrele didactice și de cercetare titulare din învățământ, alese în Parlament, numite în Guvern sau îndeplinind funcții de specialitate specifice în aparatul Parlamentului, al Președinției, al Guvernului și în ministere, precum și cele alese de Parlament în organismele centrale ale statului, au drept de rezervare a postului didactic pe perioada în care îndeplinesc aceste funcții. Pe toată durata mandatului sau a numirii, personalul titular din învățământ poate cumula aceste funcții cu activitatea didactică.

(8) Prevederile alin. (7) se aplică și personalului titular din învățământ care îndeplinește funcția de prefect, subprefect, președinte și vicepreședinte al consiliului județean, primar, viceprimar, precum și cadrelor didactice trecute în funcții de conducere, de îndrumare și de control în sistemul de învățământ, de cultură, de tineret și de sport. De aceleași drepturi beneficiază și personalul de conducere și de specialitate de la casa corpului didactic, precum și cadrele didactice titulare pe un post didactic din învățământ numite ca personal de conducere sau în funcții de specialitate specifice la comisiile și agențiile din subordinea Președinției, a Parlamentului sau a Guvernului.

(9) De prevederile alin. (7) beneficiază și personalul din învățământ trimis în străinătate cu misiuni

de stat, cel care lucrează în organisme internaționale, precum și însoțitorii acestora, dacă sunt cadre didactice titulare pe un post didactic din învățământ.

(10) Personalului didactic titular pe un post didactic din învățământ, solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri, convenții guvernamentale, interuniversitare sau interinstituționale, ori trimis pentru specializare, i se rezervă postul didactic, pentru perioada respectivă.

(11) Personalul didactic titular pe un post didactic din învățământ, care din proprie inițiativă solicită să se specializeze sau să participe la cercetare științifică în țară sau în străinătate, are dreptul la concedii fără plată. Durata totală a acestora nu poate depăși 3 ani într-un interval de 7 ani. Aprobările în aceste situații sunt de competența instituției de învățământ superior.

(12) Personalul didactic titular pe un post didactic din învățământ poate beneficia de concediu fără plată pe timp de un an universitar, o dată la 10 ani, cu aprobarea instituției de învățământ superior, cu rezervarea catedrei pe perioada respectivă.

(13) Perioada de rezervare a postului didactic se consideră vechime în învățământ.

(14) Cadrele didactice beneficiază de dreptul la concediu astfel:

a) concediul anual cu plată, în perioada vacanțelor universitare, cu o durată de cel puțin 62 de zile lucrătoare; în cazuri bine justificate, conducerea instituției de învățământ poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă; normele metodologice referitoare la concediul legal vor fi elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului;

b) perioadele de efectuare a concediului de odihnă pentru fiecare cadru didactic se stabilesc de către Senatul universitar, în funcție de interesul învățământului și al celui în cauză.

(15) Instituțiile de învățământ superior pot asigura, integral sau parțial, din surse proprii, transportul și cazarea cadrelor didactice care domiciliază în alte localități.

(16) Personalul din învățământ beneficiază de asistență medicală în cabinete medicale și psihologice, în policlinici și unități spitalicești stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății.

(17) Personalul didactic are dreptul la întreruperea activității didactice, cu rezervarea postului sau a catedrei, pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, conform prevederilor legale. De acest drept poate beneficia numai unul dintre părinți sau susținătorii legali.

(18) Liderii sindicatelor reprezentative din învățământ și membrii în conducerea acestora au dreptul de rezervare a catedrei sau a postului, conform prevederilor legale în vigoare și a contractului colectiv de munca la nivel de ramură.

Art. 278 Cadrele didactice și studenții sunt protejați în spațiul universitar. Protecția se asigură împotriva persoanei sau grupului de persoane care aduc atingere demnității umane și profesionale a cadrelor didactice sau care împiedică exercitarea drepturilor și a obligațiilor sale de către autoritățile responsabile cu ordinea publică pe baza solicitării unei persoane autorizate.

Secțiunea a 5-a Distincții

Art. 279 (1) Personalul didactic și didactic auxiliar din învățământul superior beneficiază de gradație de merit, acordată prin concurs. Această gradație se acordă pentru 25% din posturile didactice și didactice auxiliare existente la nivelul instituției de învățământ superior și reprezintă 25% din salariul de bază. Gradația de merit se acordă pe o perioadă de 5 ani.

(2) Ordinele și medaliile care pot fi conferite personalului didactic sunt:

a) Ordinul Spiru Haret, clasele Comandor, Cavaler și Ofițer; ordinul se acordă personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar;

- b) Ordinul Alma Mater, clasele Comandor, Cavaler și Ofițer; ordinul se acordă personalului didactic, de conducere și de cercetare din învățământul superior;
- c) Medalia Membru de onoare al corpului didactic; medalia se acordă cadrelor didactice pensionabile, cu activitate deosebită în educație și formare profesională.

Secțiunea a 6-a

Sanțiuni

Art. 280 (1) Personalul didactic și de cercetare, personalul didactic auxiliar, precum și cel de conducere, de îndrumare și de control din învățământ răspund disciplinar pentru încălcarea îndatoririlor ce le revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului unității/instituției.

(2) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului didactic și de cercetare sunt următoarele:

- a) observație scrisă;
- b) avertisment scris;
- c) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;
- d) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control, ca membru în comisii de doctorat, masterat sau de licență;
- e) destituirea din funcția de conducere din învățământ;
- f) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Art. 281 (1) În instituțiile de învățământ superior, propunerea de sancționare se face de către șeful de departament/catedră sau de unitate de cercetare, proiectare, microproducție, de către decan sau rector, sau de cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor departamentului/catedrei.

(2) Șeful de departament/catedră, decanul, rectorul sau senatul universitar, după caz, pun în aplicare sancțiunile disciplinare.

(3) În învățământul superior, sancțiunile se comunică, în scris, personalului didactic, personalului de cercetare și personalului didactic auxiliar, de către serviciul de resurse umane al instituției.

Art. 282 (1) Sancțiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate, audierea celui în cauză și verificarea susținerilor făcute de acesta în apărare.

(2) Pentru investigarea abaterilor săvârșite de personalul didactic, personalul din cercetare sau personalul administrativ, se constituie comisii de analiză formate din 3-5 membri, cadre didactice care au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea și un reprezentant al organizației sindicale.

(3) Comisiile de analiză sunt numite, după caz, de:

- a) rector, conform prevederilor Cartei universitare;
- b) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru personalul de conducere al instituțiilor de învățământ superior și pentru rezolvarea contestațiilor privind deciziile senatelor universitare.

(4) Pe lângă Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului funcționează Consiliul Național de Etică și Deontologie, pe baza unui regulament aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, care propune sancțiuni legate de încălcarea gravă a eticii profesionale și a normelor universitare.

Art. 283. - Răspunderea patrimonială a personalului didactic, de cercetare și didactic auxiliar se stabilește potrivit legislației muncii. Măsurile pentru recuperarea pagubelor și a prejudiciilor se iau potrivit legislației muncii.

Art. 284. – În cazul în care cel sancționat nu a mai săvârșit abateri disciplinare în cursul unui an de la aplicarea sancțiunii, îmbunătățindu-și activitatea și comportamentul, autoritatea care a aplicat

sanctiunea poate dispune ridicarea și radierea acesteia.

Art. 285. – (1) Orice persoană poate sesiza unitatea/instituția de învățământ cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere disciplinară. Sesizarea se face în scris și se înregistrează la registratura unității/instituției de învățământ.

(2) Dreptul persoanei sancționate de a se adresa instanțelor judecătorești este garantat.

Art. 286 Pentru instituțiile de învățământ militar, informații, ordine publică și securitate națională prevederile prezentei legi se aplică prin ordine, regulamente și instrucțiuni proprii.

Secțiunea a 7-a

Salarizarea personalului didactic și de cercetare

Art. 287 (1) Salarizarea personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare din universitățile de stat se face conform legislației în vigoare și hotărârilor senatului universitar.

(2) Salarizarea personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare din universitățile particulare și confesionale particulare se face conform legislației în vigoare și hotărârilor consiliului de administrație.

TITLUL V

ÎNVĂȚAREA PE TOT PARCURSUL VIEȚII

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 288 (1) Prezentul titlu reglementează cadrul general și integrator al învățării pe tot parcursul vieții în România.

(2) Educația permanentă reprezintă totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană pe parcursul vieții în contexte formale, non-formale și informale, în scopul formării permanente dintr-o multiplă perspectivă: personală, civică, socială sau ocupațională.

(3) Învățarea pe tot parcursul vieții cuprinde educația timpurie, învățământul preuniversitar, învățământul superior, educația și formarea profesională continuă a adulților.

Art. 289 Finalitățile principale ale învățării pe tot parcursul vieții vizează dezvoltarea complexă a persoanei și dezvoltarea durabilă a societății.

Art. 290 (1) Învățarea pe tot parcursul vieții se realizează în contexte de învățare formale, non-formale și informale.

(2) Învățarea în context formal reprezintă o învățare organizată și structurată, care se realizează într-un cadru instituționalizat și se fundamentează pe o proiectare didactică explicită. Acest tip de învățare are asociate obiective, durate și resurse, depinde de voința celui care învață și se finalizează cu certificarea instituționalizată a cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite.

(3) Învățarea în contexte non-formale este considerată ca fiind învățarea integrată în cadrul unor activități planificate, cu obiective de învățare, care nu urmează în mod explicit un curriculum și poate diferi ca durată. Acest tip de învățare depinde de intenția celui care învață și nu conduce în mod automat la certificarea cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite.

(4) Învățarea în contexte informale reprezintă rezultatul unor activități zilnice legate de muncă, mediul familial, timpul liber și nu este organizată sau structurată din punct de vedere al obiectivelor, duratei sau sprijinului pentru învățare. Acest tip de învățare nu este dependent de intenția celui care învață și nu conduce în mod automat la certificarea cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite.

(5) Certificarea cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite în contexte non-formale și informale poate fi făcută de organisme abilitate în acest sens, în condițiile legii.

Art. 291 (1) Instituțiile sau organizațiile în care se realizează învățarea în contexte formale sunt: unități și instituții de învățământ preuniversitar și superior, centre de educație și formare profesională din subordinea ministerelor sau a autorităților publice locale, furnizori publici și privați de educație și formare profesională autorizați/acreditați în condițiile legii, organizații nonguvernamentale sau guvernamentale care oferă programe autorizate în condițiile legii, angajatori care oferă programe de formare profesională propriilor angajați.

(2) Instituțiile sau organizațiile în care se realizează învățarea în contexte non-formale sunt: instituțiile și organizațiile prevăzute la alin. (1), precum și: centre de îngrijire și protecție a copilului, palate și cluburi ale elevilor, la locul de muncă, instituții culturale: muzee, teatre, centre culturale, biblioteci, centre de documentare, cinematografe, case de cultură și prin asociații profesionale, culturale, sindicate, organizații nonguvernamentale.

(3) Instituțiile sau organizațiile în care se realizează învățarea în contexte informale sunt: instituțiile și organizațiile prevăzute la alin. (1) și (2). Învățarea informală este, adesea, neintenționată și neconștientizată și se poate realiza atunci când copiii, tinerii și adulții desfășoară activități în familie, la locul de muncă, în comunitate, când se întâlnesc cu prietenii, când se angajează în activități de voluntariat, sportive sau culturale, când practică un hobby, când citesc o carte sau se informează prin mass-media sau prin internet.

Art. 292 (1) Organizarea și funcționarea învățământului preuniversitar este reglementată la Titlul II din prezenta lege.

(2) Organizarea și funcționarea învățământului superior este reglementată la Titlul III din prezenta lege.

(3) Organizarea și funcționarea formării profesionale a adulților este reglementată de legislația referitoare la formarea profesională continuă a adulților și ucenicia la locul de muncă.

Art. 293 – Statul garantează și susține, inclusiv financiar, accesul la educație și formare profesională continuă pentru:

- a) tinerii și adulții care nu au finalizat învățământul obligatoriu;
- b) tinerii care au părăsit sistemul de educație înainte de a obține o calificare profesională și nu sunt cuprinși în nicio formă de educație sau formare profesională;
- c) absolvenții de învățământ non-profesional sau cei care au absolvit studiile învățământului liceal sau învățământului superior în domenii și calificări redundante sau nerelevante pe piața forței de muncă;
- d) persoanele cu cerințe educaționale speciale;
- e) tinerii și adulții care revin în țară după o perioadă de muncă în străinătate;
- f) tinerii și adulții rezidenți în comunități dezavantajate economic și social;
- g) angajații de peste 40 de ani cu nivel scăzut de educație, rezidenți în mediul urban și în mediul rural, cu calificare redusă sau necalificați;
- h) elevii cu risc major de eșec școlar;
- i) toți cetățenii care doresc să urmeze programe de educație permanentă.

Art. 294 Finanțarea învățării pe tot parcursul vieții se realizează din fonduri publice și private, din finanțare și cofinanțare din partea angajatorilor, organizațiilor nonguvernamentale, din fonduri nerambursabile din programe europene, din conturi de educație permanentă și din contribuția beneficiarilor.

CAPITOLUL II RESPONSABILITĂȚI REFERITOARE LA ÎNVĂȚAREA PE TOT PARCURSUL VIEȚII

Art. 295 Statul își exercită atribuțiile în domeniul învățării pe tot parcursul vieții prin intermediul Parlamentului, Guvernului și a ministerelor.

Art. 296 Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are ca atribuții principale, în domeniul învățării pe tot parcursul vieții:

- a) elaborarea strategiilor și politicilor naționale în domeniul educației, al formării profesionale, al cercetării, tineretului și sportului;
- b) elaborarea reglementărilor referitoare la organizarea și funcționarea sistemului de educație din România;
- c) coordonarea, monitorizarea, evaluarea și controlarea, direct sau prin organisme abilitate, a funcționării sistemului educațional și a furnizorilor de educație;
- d) stabilirea mecanismelor și a metodologiilor de validare și recunoaștere a rezultatelor învățării;
- e) elaborarea, împreună cu Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, a politicilor în domeniul educației non-profesionale a adulților și vârstnicilor;
- f) alte atribuții, așa cum apar ele specificate în legislația sectorială, referitoare la educație și formare.

Art. 297 Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale au ca atribuții principale, în domeniul învățării pe tot parcursul vieții:

- a) elaborarea politicilor și a strategiilor naționale privind formarea profesională a adulților;
- b) reglementarea formării profesionale la locul de muncă și a formării profesionale prin ucenicie la locul de muncă;
- c) monitorizarea, evaluarea, acreditarea și controlarea directă sau prin organisme abilitate a furnizorilor de educație, alții decât cei din cadrul sistemului național de învățământ;
- d) alte atribuții prevăzute de legislația sectorială referitoare la educație și formare.

Art. 298 Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu Ministerul Culturii și Patrimoniului Național au ca atribuții principale, în domeniul învățării pe tot parcursul vieții:

- a) stimularea creșterii gradului de acces și de participare a publicului la cultură;
- b) propunerea și promovarea parteneriatelor cu autoritățile administrației publice locale și cu structurile societății civile pentru diversificarea, modernizarea și optimizarea serviciilor publice oferite de instituțiile și așezămintele de cultură, în vederea satisfacerii necesităților culturale și educative ale publicului;
- c) promovarea recunoașterii competențelor profesionale, respectiv garantarea drepturilor și a intereselor creatorilor, artiștilor și specialiștilor din domeniul culturii;
- d) alte atribuții prevăzute de legislația sectorială referitoare la educație și formare.

Art. 299 (1) Ministerele și autoritățile centrale pot avea responsabilități și în domeniul educației și formării pentru profesiile reglementate prin legi speciale.

(2) Formarea continuă a personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională se reglementează, în sensul prezentei legi și prin ordine și instrucțiuni proprii emise de către conducătorii acestora.

Art. 300 (1) Se constituie Autoritatea Națională pentru Calificări prin fuziunea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților (CNFPA) cu Agenția Națională pentru Calificările din Învățământul Superior și Parteneriat cu Mediul Economic și Social - ACPART.

(2) Autoritatea Națională pentru Calificări elaborează Cadrul național al calificărilor pe baza Cadrului european al calificărilor, gestionează Registrul național al calificărilor și Registrul Național al Furnizorilor de Formare Profesională a Adulților. Autoritatea Națională pentru Calificări coordonează autorizarea furnizorilor de formare profesională continuă la nivel național, alții decât instituțiile de învățământ superior acreditate, coordonează sistemul de asigurare a calității în formarea profesională continuă și activitățile comitetelor sectoriale.

(3) Autoritatea Națională pentru Calificări este coordonată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Structura, organizarea și funcționarea acesteia se stabilesc prin hotărâre de

Guvern.

Art. 301 (1) Cadrul național al calificărilor este un instrument pentru clasificarea calificărilor în conformitate cu un set de criterii care corespund unor niveluri specifice de învățare atinse.

(2) Implementarea Cadrului național al calificărilor vizează sistemul național de calificări obținute în învățământul secundar general, în învățământul profesional și tehnic, în formarea profesională continuă, în ucenicie, în învățământul superior, atât în contexte formale, cât și informale și non-formale din perspectiva învățării pe tot parcursul vieții.

(3) Cadrul național al calificărilor permite recunoașterea, măsurarea și relaționarea tuturor rezultatelor învățării dobândite în contexte de învățare formale, non-formale și informale și asigură coerența calificărilor și a titlurilor certificate. Existența unui cadru național al calificărilor contribuie la evitarea duplicării și suprapunerii calificărilor și îi ajută pe cei ce învață să ia decizii în cunoștință de cauză privind planificarea carierei.

(4) Cadrul național al calificărilor contribuie la asigurarea calității sistemului de formare profesională pentru că se bazează pe standarde naționale folosite atât la formarea, cât și la evaluarea de competențe, indiferent de contextul în care acestea au fost dobândite.

Art. 302 (1) Autoritatea Națională pentru Calificări certifică evaluatorii de competențe profesionale, evaluatorii de evaluatori și evaluatorii externi.

(2) Criteriile și procedurile de certificare a evaluatorilor de competențe profesionale, a evaluatorilor de evaluatori și a evaluatorilor externi se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(3) Autoritatea Națională pentru Calificări întocmește Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi certificați.

(4) Autoritatea Națională pentru Calificări acreditează centrele de evaluare și organismele de evaluare, cu excepția celor din universitățile acreditate, pe baza rapoartelor de evaluare întocmite de evaluatorii externi.

Art. 303 (1) Autoritățile administrației publice locale, în parteneriat cu furnizorii autorizați de educație și formare pot înființa centre comunitare de învățare permanentă.

(2) Unitățile și instituțiile de învățământ de sine stătător sau în parteneriat cu autoritățile locale și alte instituții și organisme publice și private: case de cultură, furnizori de formare continuă, parteneri sociali, organizații nonguvernamentale etc., pot organiza la nivel local centre comunitare de învățare permanentă pe baza unor oferte de servicii educaționale adaptate nevoilor specifice diferitelor grupuri țintă interesate.

(3) Finanțarea centrelor comunitare de învățare permanentă se face din fonduri publice și private, în condițiile legii. Toate veniturile obținute de centrele comunitare de învățare permanentă rămân la dispoziția acestora.

Art. 304 (1) Atribuțiile centrelor comunitare de învățare permanentă la nivel local sunt următoarele:

a) realizează studii și analize privind nevoia de educație și formare profesională la nivel local;

b) elaborează planuri locale de intervenție în domeniul educației permanente;

c) oferă servicii educaționale pentru copii, tineri și adulți prin:

(i) programe de tip remedial pentru dobândirea sau completarea competențelor cheie, inclusiv programe educaționale de tip „A doua șansă”, programe de tip „Școala după școală” sau programe de tip „zone de educație prioritară” pentru tinerii și adulții care au părăsit timpuriu sistemul de educație sau care nu dețin o calificare profesională;

(ii) programe pentru validarea rezultatelor învățării non-formale și informale;

(iii) programe de dezvoltare a competențelor profesionale pentru calificare/recalificare, reconversie profesională, perfecționare, specializare și inițiere profesională;

(iv) programe de educație antreprenorială;

(v) programe de dezvoltare personală sau de timp liber;

- (vi) organizarea de activități de promovare a participării la învățarea permanentă a tuturor membrilor comunității;
- d) oferă servicii de informare, orientare și consiliere privind:
- (i) accesul la programe de educație și formare profesională;
  - (ii) validarea rezultatelor învățării non-formale și informale;
  - (iii) pregătirea în vederea ocupării unui loc de muncă;
- e) oferă servicii de evaluare și certificare a rezultatelor învățării non-formale și informale;
- f) asigură accesul membrilor comunității la mijloace moderne de informare și comunicare;
- g) promovează parteneriatul cu mediul economic;
- h) implementează instrumentele dezvoltate la nivel european, Europass și Youthpass, pașaportul lingvistic, precum și portofoliul de educație permanentă;
- i) gestionează informații cu privire la participarea beneficiarilor la serviciile centrului.

(2) Metodologia de acreditare, evaluare periodică, organizare și funcționare a centrelor comunitare de învățare permanentă se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Art. 305 (1) În contextul prezentei legi, termenii referitori la procesele de identificare, evaluare și recunoaștere a rezultatelor învățării se definesc după cum urmează:

- a) rezultatele învățării - reprezintă ceea ce o persoană cunoaște, înțelege și este capabilă să facă la finalizarea procesului de învățare și care sunt definite sub formă de cunoștințe, abilități și competențe;
- b) identificarea rezultatelor învățării – reprezintă procesul prin care indivizii, singuri sau cu sprijinul personalului specializat, devin conștienți de competențele pe care le dețin;
- c) evaluarea rezultatelor învățării – reprezintă procesul prin care se stabilește faptul că o persoană a dobândit anumite cunoștințe, abilități și competențe;
- d) validarea rezultatelor învățării - reprezintă procesul prin care se confirmă că rezultatele învățării evaluate, dobândite de o persoană, corespund cerințelor specifice pentru o unitate de rezultate ale învățării sau o calificare;
- e) certificarea rezultatelor învățării - reprezintă procesul prin care se confirmă în mod formal rezultatele învățării dobândite de persoana care învață în diferite contexte, în urma unui proces de evaluare. Ea se finalizează printr-o diplomă sau certificat.

(2) Recunoașterea rezultatelor învățării reprezintă procesul de atestare a rezultatelor învățării validate și certificate prin acordarea de unități de rezultate ale învățării sau de calificări.

(3) Identificarea, evaluarea și recunoașterea rezultatelor învățării în contexte non-formale și informale se realizează pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale și Autoritatea Națională pentru Calificări și se aprobă prin hotărâre de Guvernului.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului elaborează metodologia de recunoaștere a rezultatelor învățării în contexte non-formale și informale a cadrelor didactice și de echivalare a acestora în credite pentru educație și formare profesională.

Art. 306 (1) Serviciile de identificare, evaluare și recunoaștere a rezultatelor învățării pot fi oferite de instituții publice sau private autorizate în acest sens.

(2) Rezultatele învățării în contexte non-formale și informale pot fi recunoscute explicit prin evaluări în centre de evaluare și certificare a competențelor.

Art. 307 (1) Programele de formare profesională inițială și continuă, precum și sistemele de evaluare a rezultatelor învățării în contexte non-formale și informale respectă asigurarea mobilității ocupaționale pe orizontală prin utilizarea sistemului de credite de studii transferabile pentru educație și formare profesională.

(2) Metodologia de acordare a creditelor transferabile se elaborează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu consultarea altor ministere interesate și se aprobă prin

hotărâre de Guvern.

(3) Rezultatele învățării și creditele asociate acestora, dobândite anterior în contexte formale sau ca urmare a evaluării rezultatelor învățării non-formale și informale sunt transferate și integrate în programul de formare organizat de o unitate de învățământ preuniversitar acreditată sau de o instituție de învățământ superior acreditată, cu acordul acestora.

Art. 308 (1) Persoanele care doresc să fie evaluate în vederea recunoașterii competențelor profesionale obținute în alte contexte de învățare decât cele formale se adresează unui centru de evaluare acreditat pentru calificarea respectivă.

(2) În funcție de procesul de evaluare desfășurat, centrul de evaluare acreditat eliberează următoarele tipuri de certificate cu recunoaștere națională:

- a) certificat de calificare - se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru toate competențele asociate unei calificări, conform standardului de pregătire profesională;
- b) certificat de competențe profesionale - se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru una sau mai multe competențe asociate unei calificări, conform standardului de pregătire profesională.

(3) Certificatele se eliberează însoțite de o anexă a certificatului, denumită „Supliment descriptiv al certificatului”, în care se precizează unitățile de competență pentru care candidatul a fost declarat competent.

Art. 309 (1) Portofoliul de educație permanentă reprezintă un instrument care facilitează identificarea și formularea abilităților și competențelor personale și valorificarea acestora în parcursul școlar și profesional și în inserția pe piața muncii a fiecărui individ.

(2) Portofoliul de educație permanentă conține dovezi ale rezultatelor învățării dobândite în contexte formale, non-formale și informale de educație.

(3) Portofoliul educațional integrează și instrumentele europene care evidențiază rezultatele învățării unei persoane, cum ar fi: Europass și Youthpass.

Art. 310 (1) Consilierea și orientarea carierei pe tot parcursul vieții se referă la totalitatea serviciilor și activităților care asistă persoanele de orice vârstă și în orice moment al existenței lor să facă alegeri în sfera educațională, de formare sau muncă și să își gestioneze cariera.

(2) Serviciile de consiliere și orientare în carieră se realizează prin unități, unități conexe de învățământ, universități, instituții de formare, serviciile de ocupare a forței de muncă și serviciile pentru tineret. Ele se pot realiza și la locul de muncă, în serviciile sociale și în sectorul privat.

Art. 311 Statul asigură accesul gratuit la servicii de consiliere și orientare în carieră tuturor elevilor, studenților și persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă.

Art. 312 În sensul prezentei legi, consilierea și orientarea în carieră includ următoarele tipuri de activități:

- a) informarea cu privire la carieră, care se referă la toate informațiile necesare pentru a planifica, obține și păstra un anumit loc de muncă;
- b) educația cu privire la carieră, care se realizează în instituțiile de învățământ prin intermediul ariei curriculare „consiliere și orientare”. Sunt oferite informații despre piața muncii, se formează abilități de a face alegeri privind educația, formarea, munca și viața în general, oportunități de a experimenta diverse roluri din viața comunității sau din viața profesională, instrumente pentru planificarea carierei;
- c) consilierea în carieră, care ajută persoanele să își clarifice scopurile și aspirațiile, să își înțeleagă propria identitate, să ia decizii informate, să fie responsabile pentru propriile acțiuni, să își gestioneze cariera și procesul de tranziție în diferite momente;
- d) consilierea pentru angajare, care ajută persoanele să își clarifice scopurile imediate privind angajarea, să învețe despre abilitățile necesare pentru a căuta și a obține un loc de muncă;

e) plasarea la locul de muncă, care reprezintă sprijinul acordat persoanelor pentru găsirea unui loc de muncă.

Art. 313 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale colaborează în scopul creșterii calității, pentru sincronizarea și continuitatea activităților de consiliere și orientare în carieră de care beneficiază o persoană pe parcursul întregii vieți.

(2) Ministerele prevăzute la alin. (1) stabilesc prin ordin comune instrumente și metodologii comune referitoare la formarea specialiștilor în consiliere și orientare, utilizarea instrumentelor Europass și Youthpass, organizarea de activități comune de sensibilizare a cadrelor didactice și a formatorilor, a părinților și a publicului larg cu privire la dimensiunea consilierii și orientării în educație și formare profesională.

Art. 314 Pentru asigurarea transparenței serviciilor și a mobilității persoanelor în spațiul european, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale realizează demersurile necesare pentru integrarea României în rețelele europene de consiliere și orientare pe tot parcursul vieții.

Art. 315 Sistemul național de asigurare a calității educației permanente cuprinde sistemul de asigurare a calității în învățământul preuniversitar, sistemul de asigurare a calității în învățământul superior, sistemul de asigurare a calității în formarea profesională inițială, sistemul de asigurare a calității în formarea profesională continuă.

Art. 316. – (1) Statul sprijină dreptul la învățare pe tot parcursul vieții prin acordarea sumei reprezentând echivalentul în lei a 500 euro, calculat la cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României și valabil la data plății, fiecărui copil cetățean român, la nașterea acestuia. Suma este acordată în scop educațional în beneficiul titularului, din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Suma se depune într-un cont de depozit, denumit în continuare cont pentru educație permanentă, deschis la Trezoreria Statului pe numele copilului, de oricare dintre părinții firești, de împuternicitul acestora sau de reprezentantul legal al copilului, pe baza certificatului de naștere.

(3) Părinții copilului contribuabili, pot direcționa în contul prevăzut la alin.(2) un procent de până la 2% din valoarea impozitului anual pe veniturile din salarii, deductibil în condițiile legii, și pot depune și alte sume în acest cont.

(4) Pentru sumele depuse în contul prevăzut la alin. (2) se plătește dobândă anual la o rată a dobânzii stabilită prin ordin al ministrului finanțelor publice. Dobânzile aferente conturilor de depozit constituite la Trezoreria Statului se asigură de la bugetul de stat, din bugetul Ministerului Finanțelor Publice.

(5) Titularul contului este singura persoană care poate solicita sume din contul pentru educație permanentă, începând cu vârsta de 16 ani și cu acordul expres, după caz, al părinților, al tutorelui sau al reprezentantului legal. Trezoreria Statului eliberează vouchere echivalente în valoare cu sumele solicitate. Metodologia prin care se certifică faptul că sumele au fost cheltuite pentru educația permanentă se elaborează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(6) Retragerea sumelor în alte condiții decât cele prevăzute la alin.(5) și/sau utilizarea acestora în alt scop decât cel stabilit de prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an.

(7) Normele privind deschiderea, gestionarea și accesul la contul pentru educație permanentă se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(8) Sprijinul de stat pentru exercitarea dreptului la educație permanentă prin acordarea sumei reprezentând echivalentul în lei a 500 euro se acordă tuturor copiilor născuți de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 317 (1) Personalul care lucrează în domeniul educației permanente poate ocupa următoarele

funcții: cadru didactic, cadru didactic auxiliar, formator, instructor de practică, evaluator de competențe, mediator, facilitator al învățării permanente, consilier, mentor, facilitator/tutore on-line, profesor de sprijin și alte funcții asociate activităților desfășurate în scopul educației permanente.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu alte ministere interesate și cu Agenția Națională pentru Calificări stabilesc normele metodologice de elaborare a statutului și rutei de profesionalizare a personalului care lucrează în domeniul educației permanente.

Art. 318 (1) Guvernul înființează Muzeul Național al Științei și Tehnologiei în condițiile legii.

(2) Muzeul Național al Științei și Tehnologiei are drept scop principal oferirea de experiențe de învățare non-formală și informală, prin prezentarea principalelor realizări ale științei și tehnologiei.

(3) Finanțarea Muzeului Național al Științei și Tehnologiei se face prin bugetele Ministerelor Culturii și Patrimoniului Național și al Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Metodologia de înființare, organizare și funcționare a Muzeului Național al Științei și Tehnologiei se stabilește prin hotărâre a Guvernului, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 319. – Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Culturii și Patrimoniului Național elaborează un set de indicatori statistici pentru monitorizarea, analiza și prognoza activităților de învățare pe tot parcursul vieții.

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art. 320. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 606 din 10 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.158 din 16 iunie 1997, cu modificările și completările ulterioare, art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 20 iunie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1):

a) măsura introducerii obligativității grupei pregătitoare în învățământul preuniversitar intră în vigoare începând cu anul școlar 2011 – 2012;

b) admiterea la liceu se va desfășura în conformitate cu prevederile prezentei legi începând cu generația de elevi care începe clasa a V-a în anul școlar 2011-2012;

c) prevederile privind desemnarea rectorului, a structurilor de conducere, precum și incompatibilitățile din instituțiile de învățământ superior de stat se aplică începând cu alegerile din 2012;

(3) În termen de cel mult 12 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului elaborează metodologiile, regulamentele și celelalte acte normative care decurg din aplicarea prezentei legi.

Art. 321(1) Personalul didactic din învățământul preuniversitar care a devenit titular al sistemului național de învățământ prin repartizie guvernamentală sau prin orice altă formă legală beneficiază de aceleași drepturi ca și personalul didactic devenit titular prin concursul național de titularizare.

(2) Persoanele încadrate pe funcția de lector/șef de lucrări sau cercetători științifici gradul III își păstrează încadrarea, cu condiția obținerii titlului de doctor în termen de 5 ani de la punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 322 La data intrării în vigoare a prezentei legi, instituțiile de învățământ superior de stat având activități de predare în limba minorităților naționale, care vor avea statut de universități multiculturale și multilingve, conform prezentei legi, sunt: Universitatea Babes-Bolyai din Cluj-Napoca - în limbile română, maghiară și germană, Universitatea de Medicină și Farmaceutică din Târgu Mureș - în limbile română și maghiară și Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureș - în limbile română și maghiară.

Art. 323 Senatele universitare sunt obligate ca, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să definitiveze noua Cartă universitară, regulamentele și metodologiile de organizare și funcționare a universităților, în conformitate cu prezenta lege.

Art. 324 Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentei legi sunt definiți în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 332 La data intrării în vigoare a prezentei legi orice alte prevederi legale contrare se abrogă.

ANEXĂ

L I S T A

definițiilor termenilor și a expresiilor utilizate în cuprinsul legii

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. Personalul didactic de predare și personalul didactic auxiliar, în accepțiunea prezentei legi, este echivalat cu personalul didactic din legea salarizării.

2. Acreditarea instituțională – este procesul prin care unitatea/instituția de învățământ/organizația interesată, pe baza evaluării externe realizate în condițiile prezentei legi, dobândește dreptul de organizare a admiterii, de desfășurare a procesului de învățământ, de organizare a examenelor de finalizare a studiilor și de a emite diplome și certificate recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

21. Acreditarea unui program de studii – este procesul prin care, în urma evaluării externe, se atestă îndeplinirea criteriilor de calitate după perioada de funcționare autorizată.

3. Asigurarea calității educației – exprimă capacitatea unei organizații furnizoare de a oferi programe de educație în conformitate cu standardele anunțate și este realizată printr-un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale, de elaborare, planificare și implementare de programe de studiu, prin care se formează încrederea beneficiarilor că organizația furnizoare de educație îndeplinește standardele de calitate;

4. Autorizarea de funcționare – este procesul prin care unitatea/instituția de învățământ/organizația interesată, pe baza evaluării externe realizată, în condițiile prezentei legi, de către agențiile de asigurare a calității autorizate să funcționeze pe teritoriul României, dobândește calitatea de furnizor de educație, prin hotărâre a autorității administrației publice locale competente, respectiv prin hotărâre de Guvern. Autorizarea de funcționare conferă dreptul de organizare a admiterii, precum și de organizare și desfășurare a procesului de învățământ;

41. Autorizarea unui program de studii este procesul prin care, în urma evaluării externe, se atestă îndeplinirea criteriilor de calitate pentru funcționarea legală.

5. Beneficiarii direcți ai educației și formării profesionale – sunt antepreșcolarii, preșcolarii, elevii și studenții, precum și persoanele adulte cuprinse într-o formă de educație și formare profesională;

6. Beneficiarii indirecti ai educației și formării profesionale – sunt familiile beneficiarilor direcți, angajatorii, comunitatea locală și, într-un sens larg, întreaga societate;

7. Cadrul Național al Calificărilor – este un instrument pentru stabilirea calificărilor, în conformitate cu un set de criterii ce corespund unor niveluri specifice de învățare.

8. Se elimină

9. Calificarea – este rezultatul formal al unui proces de evaluare și validare, care este obținut atunci

când un organism competent stabilește că o persoană a obținut, ca urmare a învățării, rezultate la anumite standarde prestabilite;

10. Calitatea educației – este ansamblul de caracteristici ale unui program de studii sau program de calificare profesională și ale furnizorului acestuia, prin care sunt îndeplinite standardele de calitate, precum și așteptările beneficiarilor;

11. Centrul de zi – instituție de stat sau a unei organizații nonguvernamentale în care copiii cu deficiențe, transportabili, sunt găzduiți și îngrijiți în timpul zilei;

12. Centrul de educație – unitate de învățământ organizată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau de organizații neguvernamentale în parteneriat cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, având ca scop și finalitate recuperarea, compensarea, reabilitarea și integrarea școlară și socială a diferitelor categorii de copii/elevi/tineri cu deficiențe;

13. Cercetarea științifică universitară și creație artistică – include cercetarea științifică propriu-zisă, creația artistică și activitățile specifice performanței sportive;

14. Competența – reprezintă capacitatea dovedită de a selecta, combina și utiliza adecvat cunoștințe, abilități și alte achiziții constând în valori și atitudini, pentru rezolvarea cu succes a unei anumite categorii de situații de muncă sau de învățare, precum și pentru dezvoltarea profesională sau personală în condiții de eficacitate și eficiență;

15. Competențele profesionale – sunt un ansamblu unitar și dinamic de cunoștințe și abilități.

Cunoștințele se exprimă prin următorii descriptori: cunoaștere, înțelegere și utilizare a limbajului specific, explicare și interpretare. Abilitățile se exprimă prin următorii descriptori: aplicare, transfer și rezolvare de probleme, reflecție critică și constructivă, creativitate și inovare;

16. Competențele transversale – reprezintă achiziții valorice și atitudinale care depășesc un anumit domeniu/program de studiu și se exprimă prin următorii descriptori: autonomie și responsabilitate, interacțiune profesională și socială, dezvoltare personală și profesională;

17. Controlul calității educației în unitățile de învățământ preuniversitar – semnifică activități și tehnici cu caracter operațional, aplicate sistematic de o autoritate de inspecție desemnată pentru a verifica respectarea standardelor prestabilite;

18. Creditele pentru formare profesională – reprezintă totalitatea rezultatelor învățării dobândite de o persoană pe parcursul unui program de formare profesională, folosite pentru a indica progresele înregistrate și completarea unui program de formare care conduce către obținerea unei calificări. Creditele sunt folosite pentru a permite transferul de la o calificare la alta, de la un nivel de calificare la altul și de la un sistem de învățare la altul;

19. Creditele de studii transferabile – sunt valori numerice alocate unor unități de cursuri și altor activități didactice. Prin creditele de studii transferabile se apreciază, în medie, cantitatea de muncă, sub toate aspectele ei, efectuată de student pentru însușirea cunoștințelor și competențelor specifice unei discipline;

20. Criteriul – reprezintă un set de standarde care se referă la un aspect fundamental de organizare și funcționare a unui furnizor de educație/unitate/instituție furnizoare de educație în procesul autorizării de funcționare/ acreditării/evaluării și asigurării calității;

21. Cunoștințele – reprezintă rezultatul asimilării, prin învățare, a unui ansamblu de fapte, principii, teorii și practici legate de un anumit domeniu de muncă sau de studii;

22. ECTS– Sistemul European de Credite Transferabile;

23. ECVET– Sistemul European de Credite Transferabile pentru Educație și Formare Profesională;

24. Educația – este ansamblul proceselor de punere în aplicare a programelor și activitățile de învățare și formare de competențe academice sau profesionale. Educația include atât activitățile de învățare în context formal, cât și în context non-formal sau informal;

25. Educația și formarea profesională – este ansamblu coerent și continuu de activități și experiențe de învățare prin care trece subiectul învățării pe întreaga durată a traseului său educațional-formativ;

26. Unitatea/instituția furnizoare de educație – sunt unitățile autorizate de învățământ acreditate;

27. Organizația interesată în furnizarea de servicii de educație – este o persoană juridică ce cuprinde în statutul său activități de învățământ și se supune procesului de autorizare pentru a deveni furnizor

de educație;

28. EQF– Cadrul European al Calificărilor pentru învățare pe tot parcursul vieții, este un instrument de referință pentru a compara nivelurile de calificare ale diferitelor sisteme de calificări și care promovează atât învățarea de-a lungul vieții, cât și egalitatea de șanse în societatea bazată pe cunoaștere, precum și continuarea integrării cetățenilor pe piața europeană a muncii, respectând în același timp marea diversitate a sistemelor naționale de educație;

29. Evaluarea instituțională a calității – constă în examinarea multicriterială a calității educației, a măsurii în care un furnizor de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație și programele acesteia îndeplinesc standardele și standardele de referință. Atunci când evaluarea calității este efectuată de organizația însăși, aceasta ia forma evaluării interne. Atunci când evaluarea calității este efectuată de o agenție națională sau internațională specializată, aceasta ia forma evaluării externe;

30. Indicatorul de performanță – reprezintă un instrument de măsurare a gradului de realizare a unei activități desfășurate de furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație prin raportare la standarde, respectiv la standardele de referință. Nivelul minim al indicatorilor de performanță corespunde cerințelor unui standard. Nivelul maxim al indicatorilor de performanță corespunde cerințelor unui standard de referință, este opțional și diferențiază calitatea în mod ierarhic, progresiv;

31. Îmbunătățirea calității educației – semnifică evaluarea, analiza și acțiunea corectivă continuă din partea furnizorului de educație/unității/instituției furnizoare de educație, bazată pe selectarea și adoptarea celor mai potrivite proceduri, precum și pe alegerea și aplicarea standardelor de referință;

32. Învățământul – este serviciu public organizat în condițiile legislației în vigoare în scopul educării și formării profesionale a tinerei generații;

33. Învățământul cu frecvență, cu frecvență redusă și la distanță – sunt forme de organizare a proceselor didactice care implică:

a) frecvență obligatorie pentru învățământul cu frecvență;

b) înlocuirea orelor de predare cu activități de studiu individual și întâlniri periodice, de regulă săptămânal, cu elevii/studentii/cursanții pentru desfășurarea activităților aplicative obligatorii prevăzute în planurile-cadru de învățământ/planurile de învățământ, pentru învățământul cu frecvență redusă;

c) înlocuirea orelor de predare cu activități de studiu individual și întâlniri periodice, desfășurarea seminariilor prin sistem tutorial și obligatoriu a activităților didactice care dezvoltă competențe și abilități practice în sistem față în față pentru învățământul la distanță;

34. Mandatul – perioada în care o persoană, desemnată prin vot sau prin concurs într-o funcție de conducere, la nivelul unei unități/instituții de învățământ din cadrul sistemului național de învățământ, pune în aplicare programul managerial pe baza căruia a fost învestită. Mandatul are o durată de 4 ani;

35. Programele educaționale de tip „A doua șansă” – programe educaționale care au ca scop sprijinirea copiilor/tinerilor/aduților care au părăsit prematur sistemul de educație, fără a finaliza învățământul primar și/sau gimnazial, depășind cu cel puțin 4 ani vârsta de școlarizare corespunzătoare acestor niveluri, astfel încât aceștia să-și poată completa și finaliza învățământul obligatoriu, precum și să poată obține o calificare profesională;

36. Programele de calificare profesională – reprezintă oferta educațională care conduce la dobândirea unei calificări profesionale înscrisă în Registrul național al calificărilor;

37. Programele de studii – concretizează oferta educațională a unei organizații furnizoare de educație;

38. Programul de studii acreditat – este programul de studii care îndeplinește cerințele minime ale standardelor și indicatorilor de performanță ai acreditării, prevăzute de lege;

39. Programul de studii autorizat – este programul de studii care îndeplinește condițiile minime autorizării, prevăzute de lege;

40. Punctele de credit pentru formare profesională – reprezintă exprimarea numerică a rezultatelor învățării raportate la o calificare;

41. Registrul Matricol Unic al Studenților din Universitățile din România (RMUSUR) – este o bază de date națională electronică în care sunt înregistrați toți studenții din instituțiile de învățământ superior de stat, particulare sau profesionale, acreditate sau autorizate să funcționeze. Constituirea RMUSUR se realizează pe baza registrelor matricole ale instituțiilor de învățământ superior;
42. Registrul național al calificărilor – este o bază de date națională ce cuprinde descrierea tuturor calificărilor din România;
43. Rezultatele învățării – reprezintă ceea ce o persoană înțelege, cunoaște și este capabilă să facă la finalizarea unui proces de învățare. Rezultatele învățării se exprimă prin cunoștințe, abilități și competențe dobândite pe parcursul diferitelor experiențe de învățare formală, non-formală și informală;
44. Segregarea în sistemul național de învățământ – este forma gravă de discriminare care constă în separarea fizică, intenționată sau neintenționată, a copiilor/tinerilor minoritari de restul copiilor/tinerilor în grupe, clase, clădiri, unități de învățământ și alte spații utilizate în învățământ, astfel încât procentul copiilor/tinerilor minoritari din totalul copiilor/tinerilor din unitatea de învățământ/clasă/grupă este disproporționat în raport cu procentul pe care copiii/tinerii minoritari de vârsta respectivă îl reprezintă din totalul populației de aceeași vârstă în respectiva unitate administrativ-teritorială.